

Spis treści

Dział I	3
Zadania, rola i zasady funkcjonowania prokuratury	3
Rozdział 1	3
Rola i organy prokuratury	3
Rozdział 2	4
Podstawowe zasady organizacji prokuratury i działania prokuratorów	4
Rozdział 3	7
Zadania prokuratury	7
Dział II	10
Struktura organizacyjna prokuratury	10
Rozdział 1	10
Prokurator Generalny	10
Rozdział 2	15
Jednostki prokuratury	15
Dział III	19
Samorząd prokuratury i Naczelna Rada Prokuratury	19
Rozdział 1	19
Samorząd zawodowy prokuratorów	19
Sekcja 1	19
Samorząd zawodowy w prokuraturze rejonowej	19
Sekcja 2	22
Samorząd zawodowy w prokuraturze okręgowej	22
Sekcja 3	27
Samorząd zawodowy w Biurze Prokuratora Generalnego	27
Rozdział 2	31
Naczelna Rada Prokuratury	31
Dział IV	39
Kadra prokuratury	39
Rozdział I	39
Prokuratorzy	39
Sekcja 1	39
Powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku prokuratora	39
Sekcja 2	58
Status prokuratora	58
Sekcja 3	72
Prawa i obowiązki prokuratorów	72

Sekcja 4.....	77
Uprawnienia prokuratora	77
Sekcja 5.....	89
Czas pracy prokuratora.....	89
Sekcja 6.....	90
Oceny okresowe	90
Sekcja 7.....	93
Immunitet prokuratora	93
Rozdział 2	96
Asesorzy prokuratury	96
Rozdział 3	98
Aplikanci prokuratorscy.....	98
Rozdział 4	98
Asystenci prokuratorscy	98
Rozdział 5	104
Urzędnicy i inni pracownicy prokuratury	104
Dział V	104
Odpowiedzialność dyscyplinarna prokuratora	104
Rozdział 1	104
Zasady postępowania dyscyplinarnego	104
Rozdział 2	109
Uczestnicy postępowania dyscyplinarnego	109
Rozdział 3	111
Czynności postępowania dyscyplinarnego	111
Rozdział 4	119
Odpowiedzialność za wykroczenia i odpowiedzialność karna	119
Dział VI.....	120
Działalność prokuratury	120
Rozdział 1	120
Udział prokuratora w postępowaniu sądowym w sprawach karnych.....	120
Rozdział 2	121
Zadania prokuratora w postępowaniach przygotowawczych.....	121
Rozdział 3	122
Udział prokuratora w postępowaniu dotyczących wykonywania orzeczeń w sprawach karnych.....	122
Rozdział 4	122
Zadania prokuratora w sprawach cywilnych i administracyjnych.....	122

Rozdział 5	123
Wykorzystanie informacji z działalności prokuratury do działań profilaktycznych.	123
Rozdział 6	124
Współpraca z zagranicą	124
Rozdział 7	125
Współpraca z organami administracji publicznej, samorządu terytorialnego i organizacjami społecznymi	125
Rozdział 8	126
Ochrona danych osobowych	126
Rozdział 9	128
Zasady dostępu do informacji publicznej	128
Rozdział 10	128
Inne formy działalności	128
Rozdział 11	130
Skargi i wnioski	130
Rozdział 12	131
Zasady funkcjonowania w sytuacjach nadzwyczajnych	131
Dział VII	132
Systemy informatyczne prokuratury	132
Dział VIII	132
Finansowanie prokuratury	132

PROJEKT USTAWY

Prawo o ustroju prokuratury

Dział I

Zadania, rola i zasady funkcjonowania prokuratury

Rozdział 1

Rola i organy prokuratury

Art. 1. [Prokuratura jako organ wymiaru sprawiedliwości]

§ 1. Prokuratura jest częścią systemu wymiaru sprawiedliwości.

§ 2. Prokuratura podlega kontroli społecznej na zasadach wskazanych w ustawie i realizuje swoje zadania jako organ niezależny od organów władzy ustawodawczej i władzy wykonawczej.

Art. 2. [Zadania prokuratury]

§ 1. Prokuratura stoi na straży praworządności oraz praw i wolności człowieka.

§ 2. Prokuratura wykonuje swoje zadania poprzez:

- 1) wnoszenie aktów oskarżenia i sprawowanie funkcji oskarżyciela publicznego w sprawach karnych,
- 2) udział w postępowaniach sądowych i administracyjnych, chyba że ustawy stanowią inaczej, a także na zasadach określonych w ustawie w zakresie postępowania przygotowawczego.

§ 3. Zadania prokuratury wymienione w § 2 realizują prokuratorzy.

Art. 3. [Organy prokuratury]

§ 1. Prokuraturę stanowią Prokurator Generalny oraz prokuratorzy Biura Prokuratora Generalnego, prokuratorzy prokuratur okręgowych i prokuratorzy prokuratur rejonowych, w tym prokuratorzy do spraw wojskowych.

§ 2. Prokurator Generalny jest naczelnym organem prokuratury. Prokurator Generalny spełnia wszystkie warunki wymagane do objęcia urzędu prokuratora.

§ 3. Organami prokuratury we wskazanych w ustawach sprawach z zakresu prawa administracyjnego są Prokurator Generalny, prokurator okręgowy i prokurator rejonowy.

§ 4. Prokuratorzy realizują zadania w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Podstawowe zasady organizacji prokuratury i działania prokuratorów

Art. 4. [Zasady poszanowania godności i obiektywizmu]

§ 1. Prokurator strzeże respektowania godności uczestników postępowania, ich praw i wolności oraz ich szczególnych potrzeb niezbędnych do korzystania z tych praw i wolności.

§ 2. Prokurator w swoich działaniach kieruje się zasadą bezstronności i równego traktowania oraz zakazem dyskryminacji.

Art. 5. [Niezależność prokuratora]

§ 1. Prokurator przy wykonywaniu swoich obowiązków jest niezależny i podlega Konstytucji i ustawom.

- § 2. Ustawy nie mogą ograniczać niezależności prokuratora.
- § 3. Prokurator odpowiada za wykonywane przez siebie czynności i podejmowane decyzje w trybie określonym w ustawie.
- § 4. Prokurator jest zobowiązany wykonywać zgodnie z prawem wytyczne, zarządzenia i polecenia Prokuratora Generalnego i prokuratora bezpośrednio przełożonego.

Art. 6. [Zasada organizacji prokuratury]

- § 1. Prokurator Generalny jest prokuratorem bezpośrednio przełożonym dla prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego oraz jest prokuratorem nadrzędnym wobec prokuratorów prokuratur okręgowych i prokuratorów prokuratur rejonowych.
- § 2. Prokurator okręgowy jest prokuratorem bezpośrednio przełożonym dla prokuratorów prokuratury okręgowej.
- § 3. Prokurator rejonowy jest prokuratorem bezpośrednio przełożonym dla prokuratorów prokuratury rejonowej.

Art. 7. [Wytyczne, zarządzenia i polecenia]

- § 1. Prokurator Generalny jest uprawniony do wydawania wytycznych, zarządzeń i poleceń.
- § 2. Wytyczne Prokuratora Generalnego mogą dotyczyć wyłącznie ogólnych i generalnych zasad realizacji zadań oskarżyciela publicznego oraz prowadzenia i kontroli postępowań przygotowawczych. Wytyczne mogą również dotyczyć ogólnych i generalnych zasad wykonywania obowiązków prokuratora w innych postępowaniach sądowych oraz w postępowaniach administracyjnych.
- § 3. Zarządzenia Prokuratora Generalnego mogą dotyczyć wyłącznie organizacji urzędowania prokuratury oraz zasad organizacji pracy prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów, urzędników i innych pracowników prokuratury.
- § 4. Polecenia Prokuratora Generalnego mogą dotyczyć spraw o charakterze organizacyjno-porządkowym oraz spraw pracowniczych. Prokurator Generalny może upoważnić do wydawania takich poleceń swoich zastępców lub naczelników wydziałów.
- § 5. Polecenia Prokuratora Generalnego mogą dotyczyć również przestrzegania gwarancji procesowych stron i terminowości prowadzonych postępowań. Polecenia te mogą być wydane wyłącznie po uprzednim zapoznaniu się z aktami danej sprawy. Polecenia powinny być kierowane za pośrednictwem kierownika jednostki prokuratury, w której jest prowadzone postępowanie, na piśmie z uzasadnieniem.
- § 6. Wytyczne, zarządzenia i polecenia Prokuratora Generalnego nie mogą dotyczyć treści czynności prawnej w konkretnym postępowaniu, z wyjątkiem polecenia wszczęcia postępowania karnego.

- § 7. Wytyczne i zarządzenia są jawne i publikowane w biuletynie Prokuratora Generalnego. Polecenia dotyczące konkretnego postępowania są jawne dla stron i dołącza się je do akt głównych sprawy.
- § 8. Prokurator okręgowy i prokurator rejonowy mogą wydawać zarządzenia dotyczące organizacji urzędowania jednostki prokuratury, którą kierują, w tym godzin jej urzędowania, oraz organizacji pracy prokuratorów, asesorów prokuratury, urzędników i innych pracowników jednostki prokuratury, którą kierują, w tym dyżurów poza godzinami urzędowania. Prokurator okręgowy i prokurator rejonowy mogą upoważnić do wydawania takich zarządzeń swoich zastępców.
- § 9. Polecenia prokuratora okręgowego i prokuratora rejonowego mogą dotyczyć spraw o charakterze organizacyjno-porządkowym oraz spraw pracowniczych w jednostce prokuratury, którą kierują. Prokurator okręgowy i prokurator rejonowy mogą upoważnić do wydawania takich poleceń swoich zastępców lub naczelników wydziałów.
- § 10. Polecenia prokuratora bezpośrednio przełożonego mogą dotyczyć przestrzegania gwarancji procesowych stron i terminowości prowadzonych postępowań. Polecenia te mogą być wydane wyłącznie po uprzednim zapoznaniu się z aktami danej sprawy. § 6 stosuje się odpowiednio. Polecenia powinny być kierowane na piśmie i wymagają uzasadnienia, są one jawne dla stron i dołączane do akt głównych sprawy.
- § 11. Prokuratorowi, który uznał, iż polecono mu podjęcie bezprawnego lub nieetycznego zachowania, przysługuje prawo odwołania do Naczelnej Rady Prokuratury. Odwołanie wnosi się z zachowaniem drogi służbowej, w terminie 14 dni od daty doręczenia polecenia. Złożenie odwołania nie wstrzymuje obowiązku wykonania polecenia.

Art. 8. [Zasada niepodzielności i jednolitości prokuratury]

Każdy prokurator wykonuje swoje obowiązki zgodnie z zasadą niepodzielności i jednolitości prokuratury. Czynności dokonywane przez każdego prokuratora wywołują skutki prawne niezależnie od szczebla wykonywania przez niego obowiązków, chyba że ustawa uzależnia ważność czynności od dokonania jej przez prokuratora określonego szczebla organizacyjnego lub prokuratora posiadającego szczególne umocowanie.

Art. 9. [Zasada jednoosobowego podejmowania decyzji i substytucji]

- § 1. Prokurator wykonuje swoje zadania jednoosobowo.
- § 2. Do prowadzenia jednego postępowania może być wyznaczona większa liczba prokuratorów. Prokurator może być powołany do zespołu prokuratorów. Zasady podejmowania decyzji w przypadku ustanowienia kilku prowadzących dla jednego

postępowania lub zespołu prokuratorów określa zarządzenie prokuratora bezpośrednio przełożonego.

- § 3. Prokuratorzy wykonujący obowiązki w tej samej jednostce mogą się zastępować przy wykonywaniu swoich zadań, w tym w podejmowaniu decyzji procesowych, bez konieczności wydania polecenia przez bezpośrednio przełożonego.

Art. 10. [Zasada współpracy z organami publicznymi i samorządowymi oraz organizacjami społecznymi]

- § 1. Przy wykonywaniu swoich zadań prokurator współpracuje z organami administracji publicznej, organami samorządu terytorialnego, innymi państwowymi i samorządowymi jednostkami organizacyjnymi, spółdzielniami i ich związkami, związkami zawodowymi, organizacjami samorządowymi, podmiotami użyteczności publicznej oraz organizacjami społecznymi, w szczególności działającymi na rzecz ochrony praw i wolności człowieka.
- § 2. Organy administracji publicznej oraz organy samorządu terytorialnego, a także inne państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, spółdzielnie i ich związki, związki zawodowe, organizacje samorządowe oraz podmioty użyteczności publicznej, jak również organizacje społeczne udzielają prokuratorom pomocy w realizacji ich zadań.

Rozdział 3

Zadania prokuratury

Art. 11. [Prokurator jako oskarżyciel publiczny]

- § 1. Prokurator po skierowaniu do sądu aktu oskarżenia pełni funkcję oskarżyciela publicznego przed wszystkimi sądami, na wszystkich etapach postępowania sądowego, także po uprawomocnieniu się wyroku i w postępowaniu wykonawczym.
- § 2. Zakres realizacji zadań prokuratora związanych z funkcją oskarżyciela publicznego przed międzynarodowymi sądami, komisjami i trybunałami określają umowy międzynarodowe, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 12. [Obowiązki prokuratora w postępowaniu przygotowawczym]

- § 1. Prokurator prowadzi postępowania przygotowawcze w sprawach wskazanych w ustawie.
- § 2. W postępowaniach przygotowawczych prowadzonych przez inne organy prokurator wydaje postanowienia i zarządzenia zastrzeżone do jego wyłącznej kompetencji.

§ 3. Na uzasadniony wniosek organu lub strony prokurator sprawuje kontrolę nad postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez inne organy w zakresie zgodności z prawem i gwarancji respektowania praw stron postępowania.

Art. 13. [Udział prokuratora w innych postępowaniach]

§ 1. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeśli służy to eliminowaniu orzeczeń lub decyzji sprzecznych z prawem lub ochronie podstawowych praw i wolności człowieka, prokurator może uczestniczyć na prawach strony albo uczestnika w każdym postępowaniu prowadzonym przed sądami oraz przed organami postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej, przy czym prokurator nie może zastępować w działaniach strony postępowania, chyba że nie posiada ona zdolności do czynności prawnych w danym zakresie, ani przedstawiciela ustawowego. Udział prokuratora w postępowaniu cywilnym wymaga zgody przynajmniej jednej ze stron albo jednego z uczestników postępowania, a w wypadku jej braku – zgody sądu.

§ 2. Zadania wynikające z § 1 prokurator realizuje poprzez wytaczanie powództw oraz składanie wniosków w sprawach cywilnych i udział w postępowaniu sądowym w sprawach cywilnych, w tym w szczególności z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, prawa pracy i ubezpieczeń społecznych oraz w postępowaniach rejestrowych, jak również w postępowaniach w sprawach wykroczeń lub wobec nieletnich, zaskarżanie orzeczeń wydanych w tych sprawach w przypadku ich niezgodności z prawem.

§ 3. Udział prokuratora w postępowaniach administracyjnych i sądowno – administracyjnych określają odrębne przepisy.

Art. 14. [Pozostałe obowiązki prokuratora]

Do obowiązków prokuratora poza obowiązkami wynikającymi z art. 11-13 należy także:

- 1) sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem postanowień o tymczasowym aresztowaniu oraz innych decyzji o pozbawieniu wolności, także w ramach środków zabezpieczających oraz środków skutkujących pozbawieniem wolności orzeczonych w ramach postępowania cywilnego lub administracyjnego;
- 2) prowadzenie badań w zakresie problematyki przestępczości oraz jej zwalczania i zapobiegania oraz współpraca z podmiotami wskazanymi w przepisach regulujących organizację szkolnictwa wyższego i nauki;
- 3) gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie w systemach informatycznych danych, w tym danych osobowych, podchodzących z prowadzonych lub nadzorowanych na podstawie ustawy postępowań karnych oraz z udziału w postępowaniu sądowym,

administracyjnym lub innych postępowaniach przewidzianych przez ustawę, przekazywanie danych i wyników analiz właściwym organom, w tym organom innego państwa, jeżeli przewiduje to ustawa lub umowa międzynarodowa ratyfikowana przez Rzeczpospolitą Polską;

- 4) koordynowanie działalności w zakresie ścigania przestępstw i przestępstw skarbowych, prowadzonej przez inne organy państwowe;
- 5) współpraca z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych;
- 6) współpraca z Urzędem Prokuratora Europejskiego, zagranicznymi prokuraturami, zagranicznymi i międzynarodowymi sądami i trybunałami oraz organami śledczymi, jak również organizacjami międzynarodowymi lub ponadnarodowymi oraz zespołami międzynarodowymi, działającymi na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską;
- 7) opiniowanie projektów aktów normatywnych;
- 8) współpraca z organizacjami zrzeszającymi prokuratorów lub pracowników prokuratury, także międzynarodowymi, w tym współfinansowanie wspólnych projektów badawczych lub szkoleniowych;
- 9) podejmowanie innych czynności określonych w ustawach.

Art. 15. [Zakres obowiązków prokuratora]

- § 1. Zakres obowiązków prokuratora wymienionych w art. 11-14 określa zarządzenie prokuratora bezpośrednio przełożonego, przy czym każdy prokurator wykonuje czynności określone w art.11 lub art. 12.
- § 2. Zmiana prokuratora prowadzącego postępowanie może wynikać jedynie z obiektywnych i uzasadnionych przyczyn organizacyjnych lub z przyczyn określonych w innych ustawach. Zarządzenie w przedmiocie zmiany prowadzącego postępowanie wymaga uzasadnienia i podlega doręczeniu stronom postępowania. Od zarządzenia przysługuje prokuratorowi odwołanie do Naczelnej Rady Prokuratury w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.
- § 3. Stronom przysługuje zażalenie na zarządzenie, o którym mowa w § 2, jeżeli zmiana prokuratora prowadzącego skutkuje zmianą jednostki prokuratury dotychczas prowadzącej postępowanie. Zażalenie przysługuje do sądu rejonowego, w którego okręgu prowadzone było dotychczas postępowanie, w terminie 7 dni od daty doręczenia zarządzenia.

- § 4. Prokurator Generalny, prokurator okręgowy i prokurator rejonowy samodzielnie określają zakres swoich obowiązków, tak, aby zagwarantować sprawne funkcjonowanie i realizację ustawowych zadań prokuratury.

Dział II

Struktura organizacyjna prokuratury

Rozdział 1

Prokurator Generalny

Art. 16. [Prokurator Generalny i jego zastępcy]

- § 1. Prokurator Generalny jest prokuratorem. Stoi na czele prokuratury i kieruje jej działalnością osobiście lub poprzez upoważnionych przez niego zastępców.
- § 2. Zadania wynikające z ustawy Prokurator Generalny oraz jego zastępcy realizują przy pomocy Biura Prokuratora Generalnego.

Art. 17. [Wybór Prokuratora Generalnego]

- § 1. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Prokuratora Generalnego powołuje, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy przed upływem kadencji Prokuratora Generalnego albo w ciągu dwóch miesięcy od jej wygaśnięcia, spośród dwóch kandydatów wyłonionych przez Naczelną Radę Prokuratury w procedurze konkursowej.
- § 2. Na stanowisko Prokuratora Generalnego może być powołany prokurator w stanie czynnym, z co najmniej 20-letnim nieprzerwanym stażem na stanowisku prokuratora w stanie czynnym, który w ciągu 10 lat bezpośrednio przed zgłoszeniem kandydatury do objęcia stanowiska Prokuratora Generalnego nie wykonywał innego zawodu.
- § 3. W przypadku niezachowania przez Prezydenta terminu określonego w § 1, Prokurator Generalny jest powoływany, spośród kandydatów, o których mowa w § 1, uchwałą Senatu Rzeczypospolitej Polskiej podjętą bezwzględną większością głosów, przy obecności co najmniej połowy liczby senatorów, podjętą nie później niż w ciągu miesiąca po upływie terminów określonych w § 1. W takim przypadku Prokurator Generalny składa ślubowanie, o którym mowa w art. 17, przed Senatem.
- § 4. Prezydent w terminie sześciu miesięcy przed upływem kadencji Prokuratora Generalnego albo w terminie 3 dni od dnia jej wygaśnięcia ogłasza otwarcie konkursu na stanowisko Prokuratora Generalnego. Ogłoszenie publikuje się w Monitorze Polskim oraz na stronie internetowej Biura Prokuratora Generalnego.

- § 5. Kandydatów na stanowisko Prokuratora Generalnego mogą zgłaszać, w terminie 30 dni od dnia publikacji ogłoszenia, o którym mowa w § 4, bezpośrednio do Naczelnej Rady Prokuratury:
- Zgromadzenie Biura Prokuratora Generalnego,
 - zgromadzenia prokuratorów okręgu,
 - grupa 50 prokuratorów,
 - organizacje pozarządowe, których głównym przedmiotem działania jest ochrona praw człowieka lub obrona praworządności,
 - rady instytutów nauk prawnych.
- § 6. Zgłoszenie następuje na karcie zgłoszeniowej. Karty zgłoszeniowe są publikowane na stronie internetowej Biura Prokuratora Generalnego.
- § 7. W przypadku ogłoszenia otwarcia konkursu na stanowisko Prokuratora Generalnego w związku z wygaśnięciem jego kadencji, termin, o którym mowa w § 5, wynosi 14 dni.
- § 8. Naczelna Rada Prokuratury, po publicznym wysłuchaniu zgłoszonych kandydatów, wybiera spośród nich dwóch kandydatów na stanowisko Prokuratora Generalnego, w głosowaniu jawnym bezwzględną większością głosów, przy obecności 2/3 wszystkich członków. Wybranych kandydatów Naczelna Rada Prokuratury przedstawia Prezydentowi, w terminie trzech miesięcy przed upływem kadencji Prokuratora Generalnego. W przypadku ogłoszenia otwarcia konkursu na stanowisko Prokuratora Generalnego w związku z wygaśnięciem jego kadencji, Naczelna Rada Prokuratury przedstawia Prezydentowi kandydatów w terminie 14 dni przed upływem terminu, o którym mowa w § 1.
- § 9. Naczelna Rada Prokuratury określi, nie później niż dwa miesiące po swoim ukonstytuowaniu się, w drodze uchwały, regulamin przeprowadzenia konkursu na stanowisko Prokuratora Generalnego oraz wzór karty zgłoszeniowej dla kandydatów na stanowisko Prokuratora Generalnego. Regulamin i wzór karty zgłoszeniowej są jawne i publikowane nie później niż w terminie siedem dni po podjęciu uchwały, na stronie internetowej Biura Prokuratora Generalnego.

Art. 18. [Ślubowanie Prokuratora Generalnego]

Przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków Prokurator Generalny składa przed Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej ślubowanie następującej treści: „Obejmując stanowisko Prokuratora Generalnego, uroczyste ślubuję stać na straży Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i prawa, strzec praworządności oraz praw i wolności człowieka, a

powierzone mi obowiązki wypełniać sumiennie”. Ślubowanie może być złożone z dodaniem zwrotu: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 19. [Kadencja Prokuratora Generalnego]

- § 1. Kadencja Prokuratora Generalnego trwa sześć lat, licząc od dnia złożenia ślubowania. Po upływie kadencji Prokurator Generalny pełni obowiązki do czasu objęcia stanowiska przez nowo powołanego Prokuratora Generalnego.
- § 2. Prokurator Generalny, po zakończeniu kadencji, nie może być ponownie powołany na to stanowisko.
- § 3. Po zakończeniu kadencji Prokurator Generalny może przejść w stan spoczynku niezależnie od osiągniętego wieku.
- § 4. Osiągnięcie przez Prokuratora Generalnego wieku uprawniającego do przejścia w stan spoczynku nie ma wpływu na zakończenie kadencji.

Art. 20. [Wygaśnięcie kadencji Prokuratora Generalnego]

- § 1. Kadencja Prokuratora Generalnego wygasa w razie jego śmierci lub odwołania.
- § 2. Prezydent odwołuje Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji, jeśli ten:
 - 1) zrzekł się funkcji Prokuratora Generalnego,
 - 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków Prokuratora Generalnego na skutek choroby lub utraty sił, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim;
 - 3) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo złożył niezgodne z prawdą oświadczenie, o którym mowa w ustawie z dnia 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jednolity Dz. U. z 2023r. poz. 342) stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu;
 - 4) został prawomocnie ukarany karą dyscyplinarną;
 - 5) zaistniały przesłanki z art. 116 § 3 lub 4.
- § 3. W przypadku niepodjęcia w terminie 30 dni od dnia wystąpienia okoliczności wskazanych w § 2 pkt 1-5 decyzji przez Prezydenta o odwołaniu Prokuratora Generalnego, o której mowa w § 2, stosuje się odpowiednio art. 17 § 3.

Art. 21. [Obowiązki sprawozdawcze i informacyjne Prokuratora Generalnego]

- § 1. Prokurator Generalny przedstawia Sejmowi i Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej sprawozdanie roczne z działalności prokuratury. Sprawozdanie, za rok kalendarzowy składa się do końca pierwszego kwartału następnego roku. Nad sprawozdaniem nie przeprowadza się głosowania.

- § 2. Sprawozdanie, o którym mowa w § 1 Prokurator Generalny przesyła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Sprawiedliwości oraz Naczelnej Radzie Prokuratury.
- § 3. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości oraz Naczelna Rada Prokuratury mogą przedstawić pisemne stanowisko do sprawozdania Prokuratora Generalnego.
- § 4. Sprawozdanie oraz stanowiska, o których mowa w § 1 i 3, mają charakter jawny i podlegają publikacji w biuletynie Prokuratora Generalnego oraz na stronie internetowej Biura Prokuratora Generalnego.
- § 5. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz inne organy konstytucyjne w zakresie swojej działalności, mogą w każdym czasie złożyć do Prokuratora Generalnego uzasadniony pisemny wniosek o przedstawienie informacji dotyczącej określonego aspektu działalności prokuratury, przy czym żądanie to nie może dotyczyć przedstawienia informacji o konkretnym postępowaniu. § 4 stosuje się odpowiednio.
- § 6. Prokurator Generalny przedstawia Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej i Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej informację roczną o łącznej liczbie osób, wobec których został skierowany wniosek o zarządzenie kontroli operacyjnej, w tym osób o których mowa w art. 237a Kodeksu postępowania karnego, ze wskazaniem liczby osób, co do których:
- 1) sąd zarządził kontrolę operacyjną,
 - 2) sąd odmówił zarządzenia kontroli operacyjnej,
 - 3) wniosek o kontrolę operacyjną nie uzyskał zgody prokuratora.
- § 7. Informacja, o której mowa w § 5 jest jawna i podlega publikacji w biuletynie Prokuratora Generalnego oraz na stronie internetowej Biura Prokuratora Generalnego. Informacja jest przekazywana organom wymienionym w § 4 w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który informacja winna być sporządzona.
- § 8. Szczegółowy zakres danych objętych informacją, o której mowa w § 5 określi Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia.
- § 9. Prokurator Generalny uprawniony jest do przedstawienia Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych informacji o postępowaniach przygotowawczych, mających bezpośrednie znaczenie dla bezpieczeństwa Państwa, po uzyskaniu pisemnego

stanowiska w tym przedmiocie prokuratora prowadzącego postępowanie przygotowawcze kierując się dobrem i koniecznością zapewnienia sprawności prowadzonego postępowania.

Art. 22. [Zadania Prokuratora Generalnego]

Prokurator Generalny:

- 1) kieruje prokuraturą poprzez wydawanie wytycznych, zarządzeń i poleceń, na zasadach określonych w art. 7 § 1-7,
- 2) powołuje i odwołuje prokuratorów na wniosek Naczelnej Rady Prokuratury, na zasadach określonych w niniejszej ustawie,
- 3) podejmuje decyzję określoną w art. 163 § 4,
- 4) nadzoruje prawidłowość wykonania budżetu prokuratury,
- 5) może zażądać wglądu w akta konkretnego postępowania, w celu podjęcia działań określonych w art. 7 § 5,
- 6) może wystąpić do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej lub Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie związanym z organizacyjnym i prawnym funkcjonowaniem prokuratury,
- 7) realizuje kompetencje prokuratury w zakresie nadzoru nad prowadzeniem czynności operacyjno-rozpoznawczych w zakresie zgodności z prawem i istnienia podstaw faktycznych do ich stosowania,
- 8) określa, w drodze zarządzenia, organizację i zakres działania sekretariatów oraz innych działów administracyjnych w jednostkach prokuratury, przy uwzględnieniu specyfiki zadań poszczególnych jednostek i racjonalności organizacyjnej prokuratury,
- 9) opiniuje akty prawne, których materia związana jest z funkcjonowaniem i zakresem działalności prokuratury oraz szeroko pojętego prawa karnego,
- 10) przedstawia Naczelnej Radzie Prokuratury trzech kandydatów na stanowisko rzecznika do spraw równego traktowania i przeciwdziałania mobbingowi.

Art. 23. [Zastępcy Prokuratora Generalnego]

- § 1. Pierwszego zastępcę Prokuratora Generalnego oraz pozostałych, nie więcej niż dwóch, zastępców powołuje i odwołuje Prokurator Generalny, spośród prokuratorów, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Prokuratury.
- § 2. Zastępcą Prokuratora Generalnego jest także zastępca do spraw wojskowych. Zastępcę Prokuratora Generalnego do spraw wojskowych powołuje i odwołuje Prokurator Generalny po uzyskaniu opinii Ministra Obrony Narodowej, spośród prokuratorów będących oficerami wojska w służbie czynnej albo oficerami rezerwy. Zastępca

Prokuratora Generalnego do spraw wojskowych jest przełożonym prokuratorów wojskowych w zakresie spraw należących do wyłącznej kompetencji prokuratorów wojskowych.

Art. 24. [Zakaz dodatkowego zarobkowania przez Prokuratora Generalnego i jego zastępców]

- § 1. Prokurator Generalny i jego zastępcy nie mogą pozostawać w innym stosunku służbowym lub stosunku pracy, zajmować innego stanowiska, ani wykonywać innych zajęć zarobkowych.
- § 2. Z chwilą powołania prokuratora dodatkowo zatrudnionego na stanowisku naukowo-dydaktycznym albo naukowym na stanowisko Prokuratora Generalnego albo jego zastępcy, udziela się mu w placówce naukowej albo naukowo-dydaktycznej urlopu bezpłatnego na czas sprawowania tej funkcji.

Rozdział 2

Jednostki prokuratury

Art. 25. [Jednostki prokuratury]

Jednostkami prokuratury są: Biuro Prokuratora Generalnego, prokuratury okręgowe i prokuratury rejonowe.

Art. 26. [Zadania Biura Prokuratora Generalnego]

- § 1. Biuro Prokuratora Generalnego zapewnia obsługę Prokuratora Generalnego w związku z realizowanymi przez niego zadaniami, w szczególności w zakresie wskazanym w niniejszej ustawie, w tym poprzez zapewnienie udziału prokuratora w postępowaniach przed Trybunałem Konstytucyjnym, Sądem Najwyższym i Naczelny Sąd Administracyjny.
- § 2. Biuro Prokuratora Generalnego wykonuje czynności w zakresie obrotu prawnego z zagranicą, w sprawach, w których na podstawie odrębnych przepisów zachowany został obrót scentralizowany.
- § 3. Biuro Prokuratora Generalnego nadzoruje funkcjonowanie systemów informatycznych prokuratury oraz współpracę z administratorami udostępnionych, zewnętrznych baz danych.

Art. 27. [Organizacja Biura Prokuratora Generalnego]

- § 1. Biurem Prokuratora Generalnego kieruje Prokurator Generalny.
- § 2. W Biurze Prokuratora Generalnego tworzy się wydziały.

- § 3. Wydziałami w Biurze Prokuratora Generalnego kierują naczelnicy.
- § 4. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, strukturę organizacyjną Biura Prokuratora Generalnego wskazującą podział na jednostki organizacyjne wymienione w § 2 i uwzględniającą zakres ich działania, kompetencje oraz obowiązki.

Art. 28. [Zadania i organizacja prokuratury okręgowej]

- § 1. Prokuraturę okręgową tworzy się dla obszaru województwa. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można tworzyć więcej prokuratur okręgowych dla jednego województwa. Prokuratura okręgowa może mieć jednostki zamiejscowe.
- § 2. Prokuraturą okręgową kieruje prokurator okręgowy. W prokuraturze okręgowej mogą być powoływani zastępcy prokuratora okręgowego.
- § 3. W prokuraturach okręgowych, w których utworzono wydział do spraw wojskowych powołuje się zastępcę prokuratora okręgowego do spraw wojskowych. Zastępcę prokuratora okręgowego do spraw wojskowych powołuje i odwołuje Prokurator Generalny po uzyskaniu opinii Ministra Obrony Narodowej, na wniosek właściwego prokuratora okręgowego spośród prokuratorów będących oficerami wojska w służbie czynnej albo oficerami rezerwy.
- § 4. W zależności od potrzeb organizacyjnych w prokuraturze okręgowej tworzy się wydziały. Wydziałami kierują naczelnicy.
- § 5. Prokurator okręgowy określa w drodze zarządzenia strukturę organizacyjną prokuratury okręgowej wskazującą podział na jednostki organizacyjne wymienione w § 3 i uwzględniającą zakres ich działania, kompetencje oraz obowiązki.

Art. 29. [Właściwość prokuratury okręgowej]

- § 1. Prokuratury okręgowe prowadzą postępowanie w sprawach:
 - 1) o przestępstwa z rozdziałów XVI i XVII Kodeksu karnego z wyjątkiem przestępstw z art. 119, art. 126, art. 133 i art. 137,
 - 2) o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w rozumieniu art. 115 § 20 Kodeksu karnego,
 - 3) o przestępstwa, których górna granica ustawowego zagrożenia przekracza 5 lat pozbawienia wolności, gdy osobą podejrzaną jest osoba wskazana w art. 309 pkt. 2 lub 3 Kodeksu postępowania karnego,
 - 4) o przestępstwa na szkodę interesów finansowych Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej, dotyczących szkody o wartości określonej w art. 53 § 15 i 16 Kodeksu karnego skarbowego lub art. 115 § 6 Kodeksu karnego,

- 5) z zawiadomień: Komisji Nadzoru Finansowego, Najwyższej Izby Kontroli, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, o ile górna granica ustawowego zagrożenia przekracza 3 lata,
- 6) o przestępstwa z art. 181-185, art. 189a, art. 252, art. 296 i art. 299 Kodeksu karnego,
- 7) dotyczących czynności związanych z wystąpieniem z wnioskiem do państwa obcego o wydanie osoby ściganej i wydaniem osoby ściganej na wniosek państwa obcego, przekazywaniem do państwa obcego osoby ściganej na podstawie nakazu aresztowania i przekazywaniem przez państwo obce osoby na podstawie nakazu aresztowania, przekazywaniem osób ściganych na podstawie Europejskiego Nakazu Aresztowania w sposób określony w Rozdziale 65a i Rozdziale 65b Kodeksu postępowania karnego,
- 8) w których prokurator okręgowy na uzasadniony wniosek prokuratora rejonowego za zgodą prokuratora referenta tak postanowi ze względu na wagę lub złożoność sprawy, w szczególności ze względu na liczbę podejrzanych, pokrzywdzonych lub międzynarodowy charakter czynu.

§ 2. Do właściwości rzeczowej wydziałów do spraw wojskowych prokuratur okręgowych należą postępowania z zakresu właściwości rzeczowej wojskowego sądu okręgowego.

Art. 30. [Zadania i organizacja prokuratury rejonowej]

- § 1. Prokuraturę rejonową tworzy się na obszarze jednego lub więcej powiatów. W zależności od potrzeb organizacyjnych można utworzyć więcej niż jedną prokuraturę rejonową na obszarze jednego powiatu. Prokuratura rejonowa może mieć jednostki zamiejscowe.
- § 2. Prokuraturą rejonową kieruje prokurator rejonowy. W prokuraturze rejonowej mogą być powoływani zastępcy prokuratora rejonowego.
- § 3. W prokuraturach rejonowych, w których utworzono dział do spraw wojskowych powołuje się zastępcę prokuratora rejonowego do spraw wojskowych. Zastępcę prokuratora rejonowego do spraw wojskowych powołuje i odwołuje Prokurator Generalny po uzyskaniu opinii Ministra Obrony Narodowej, na wniosek właściwego prokuratora rejonowego, spośród prokuratorów będących oficerami wojska w służbie czynnej albo oficerami rezerwy.
- § 4. W prokuraturze rejonowej tworzy się, w zależności od potrzeb organizacyjnych, działy. Działami kierują prokurator rejonowy lub jego zastępca.

§ 5. Prokurator rejonowy określa w drodze zarządzenia strukturę organizacyjną prokuratury rejonowej wskazującą podział na jednostki organizacyjne wymienione w § 3 i uwzględniającą zakres ich działania, kompetencje oraz obowiązki.

Art. 31. [Właściwość prokuratury rejonowej]

§ 1. W prokuraturze rejonowej rozpoznawane są wszystkie sprawy, z wyjątkiem spraw przekazanych ustawą do właściwości prokuratury okręgowej.

§ 2. W prokuraturze rejonowej rozpoznawane są ponadto środki odwoławcze w wypadkach wskazanych w ustawie.

Art. 32. [Kompetencje Ministra Sprawiedliwości]

§ 1. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi prokuratury okręgowe i rejonowe oraz ustala ich siedziby i obszary właściwości, mając na względzie właściwe i równomierne rozłożenie pracy prokuratorów na terenie kraju, zapewnienie prokuratorom możliwości uczestnictwa w postępowaniu sądowym i współpracy z jednostkami Policji w sprawach z obszaru działania danej jednostki prokuratury oraz racjonalne wykorzystanie majątku Skarbu Państwa będącego w dyspozycji prokuratury.

§ 2. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, w drodze rozporządzenia, może określić właściwość jednostek prokuratury w sprawach o poszczególne rodzaje przestępstw, niezależnie od ogólnej właściwości rzeczowej lub miejscowej jednostek prokuratury, mając na uwadze specjalizację i doświadczenie zawodowe prokuratorów wykonujących czynności w danej jednostce w określonej kategorii spraw.

§ 3. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności i sprawności postępowania we wszystkich rodzajach spraw, szybkości i efektywności działania, z uwzględnieniem funkcjonalności i racjonalności działań prokuratora, wydaje w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania jednostek prokuratury.

§ 4. Regulamin wskazany w § 3 określa:

- 1) organizację pracy i sposób kierowania pracą, w tym zasady przydzielania i odbierania postępowań poszczególnym prokuratorom,
- 2) dysponentów środków budżetowych,
- 3) tryb załatwiania spraw osobowych,
- 4) tryb działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa,

- 5) tryb postępowania w sprawach skarg i wniosków,
 - 6) zasady pełnienia dyżurów oraz zastępstw, a także zakres obowiązków prokuratora dyżurującego i jego zastępcy,
 - 7) zasady rozstrzygania sporów kompetencyjnych między jednostkami prokuratury.
- § 5. Minister Obrony Narodowej opiniuje regulamin określony w § 3 i 4 w zakresie prokuratorów do spraw wojskowych.

Dział III

Samorząd prokuratury i Naczelna Rada Prokuratury

Rozdział 1

Samorząd zawodowy prokuratorów

Art. 33. [Organy samorządu zawodowego]

Samorząd zawodowy prokuratorów tworzą:

- 1) w prokuraturach rejonowych – zebrania prokuratorów i asesorów prokuratur rejonowych, zwane zebraniem,
- 2) w prokuraturach okręgowych – zgromadzenia prokuratorów okręgu, zwane zgromadzeniami oraz kolegia,
- 3) w Biurze Prokuratora Generalnego – Zgromadzenie Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego.

Sekcja 1

Samorząd zawodowy w prokuraturze rejonowej

Art. 34. [Zebranie]

- § 1. W skład zebrania wchodzi wszyscy prokuratorzy i asesory prokuratury rejonowej. Mogą w nim uczestniczyć bez prawa głosu prokuratorzy i asesory delegowani do tej jednostki prokuratury.
- § 2. Zebranie zwołuje prokurator rejonowy lub wyznaczony przez niego zastępca nie rzadziej niż dwa razy do roku. Na wniosek prokuratora rejonowego lub jednego z jego zastępców, a także co najmniej 1/3 liczby osób uprawnionych do udziału w zebraniu może zostać zwołane zebranie w każdym czasie. O terminie zebrania wszyscy uprawnieni do udziału w zebraniu muszą być powiadomieni pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej przez prokuratora rejonowego lub

wyznaczonego przez niego zastępcę nie później niż 14 dni przed zebraniem. W tym terminie prokurator rejonowy lub wyznaczony przez niego zastępca przedstawia wszystkim uprawnionym do udziału w zebraniu pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej projekt porządku zebrania.

- § 3. Udział asesorów i prokuratorów w zebraniu jest obligatoryjny z uwzględnieniem usprawiedliwionych przypadków losowych, konieczności zapewnienia ciągłości pracy i realizacji zadań jednostki prokuratury oraz urlopów. Prokurator rejonowy winien wyznaczyć termin zebrania w czasie zapewniającym wzięcie w nim udziału jak największej liczbie uprawnionych.
- § 4. Prokuratorzy i asesory prokuratury rejonowej uczestniczą w zebraniu na równych prawach, z równym prawem głosu.

Art. 35. [Kierowanie zabraniami]

Zebraniem kieruje prokurator rejonowy lub wyznaczony przez niego zastępca, bądź prokurator wybrany zwykłą większością głosów obecnych uczestników zebrania.

Art. 36. [Uzupełnienie porządku zebrania]

- § 1. Co najmniej $\frac{1}{4}$ liczby osób uprawnionych do udziału w zebraniu może zgłosić wniosek o uzupełnienie porządku obrad zebrania.
- § 2. Wniosek o uzupełnienie porządku obrad składa się w formie pisemnej prokuratorowi rejonowemu lub jego zastępcy nie później niż 7 dni przed zebraniem, przy czym wniosek ten obligatoryjnie włączany jest do projektu porządku zebrania. Nie później niż 3 dni przed zebraniem wszystkie osoby uprawnione do udziału w zebraniu otrzymują pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej uzupełniony projekt porządku obrad zebrania.

Art. 37. [Uchwały zebrania]

- § 1. Zebranie podejmuje uchwały i wybiera kandydatów albo delegatów do organów kolegialnych zwykłą większością głosów obecnych uczestników zebrania.
- § 2. Głosowanie jest jawne, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zebranie może podjąć bezwzględną większością uczestników zebrania jawną uchwałę, że głosowanie w danej sprawie jest tajne.
- § 3. Wszystkie uchwały zebrania przesyłane są prokuratorowi okręgowemu. Prokurator okręgowy ma obowiązek w terminie 14 dni zająć pisemne stanowisko co do treści uchwały zebrania, jeśli wynika to z treści uchwały.

§ 4. Uchwały zebrania mogą być przesyłane kolegium, jeśli to wynika z treści uchwały. Kolegium ma obowiązek w terminie 14 dni zająć pisemne stanowisko co do treści uchwały zebrania, jeśli wynika to z treści uchwały.

Art. 38. [Zadania zebrania]

Do kompetencji i zadań zebrania należy:

- 1) wysłuchanie i opiniowanie w formie uchwały informacji prokuratora rejonowego z działalności prokuratury rejonowej i realizacji jej zadań,
- 2) podejmowanie uchwał w sprawach dotyczących funkcjonowania prokuratury rejonowej i warunków pracy prokuratorów i asesorów oraz pracowników administracyjnych, a także w przedmiocie wystawionych ocen okresowych,
- 3) sygnalizowanie, sporządzanie wniosków i opinii do kolegium oraz podejmowanie uchwał w przypadku stwierdzenia, że w prokuraturze rejonowej zachodzą sytuacje naruszające niezależność prokuratora lub jej zagrażające, o znamionach dyskryminacji lub mobbingu, naruszające prawa i wolności człowieka, a także inne okoliczności wymagające działania w celu zapewnienia komfortu, bezpieczeństwa i efektywności pracy,
- 4) wybór w głosowaniu tajnym 3 delegatów do zgromadzenia, z zastrzeżeniem, iż delegatem nie może być asesor,
- 5) przeprowadzenie wyborów uzupełniających na zwolnione miejsce delegata do zgromadzenia przed upływem kadencji,
- 6) wybór w głosowaniu tajnym kandydatów na sędziego dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem, iż kandydatem nie może być prokurator rejonowy ani jego zastępcy oraz asesor,
- 7) wybór w głosowaniu tajnym 1 kandydata do kolegium, z zastrzeżeniem, iż kandydatem nie może być asesor,
- 8) podejmowanie uchwały o skierowaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do rzecznika dyscyplinarnego,
- 9) wyrażenie opinii na temat kandydata lub kandydatów na stanowisko prokuratora rejonowego i jego zastępców.

Art. 39. [Protokoły z zebrania]

§ 1. Z przebiegu zebrania sporządza się protokół. Protokół z zebrania, wraz z załącznikami oraz uzyskane odpowiedzi innych organów udzielone w związku z uchwałami zebrania jest przechowywany przez kierownika sekretariatu prokuratury rejonowej w osobnym zbiorze dokumentów i jest jawny. Protokół podlega udostępnieniu prokuratorom i asesorom w każdym czasie, a innym osobom w trybie dostępu do informacji publicznej.

§ 2. Uchwała może zobowiązywać prokuratora okręgowego do publikacji jej treści na stronie internetowej prokuratury okręgowej.

Art. 40. [Regulamin zebrania]

Na pierwszym zebraniu przyjmuje się uchwałą regulamin zebrania, w którym określa się w szczególności przebieg procedur wyborczych oraz sposób przygotowywania projektów uchwał. Projekt regulaminu przygotowuje prokurator rejonowy albo wskazany przez niego zastępca.

Sekcja 2

Samorząd zawodowy w prokuraturze okręgowej

Art. 41. [Zgromadzenie]

- § 1. W skład zgromadzenia wchodzi wszyscy prokuratorzy prokuratury okręgowej oraz delegaci prokuratur rejonowych z danego okręgu. Mogą w nim uczestniczyć bez prawa głosu prokuratorzy delegowani do tej jednostki prokuratury.
- § 2. Kadencja delegatów prokuratur rejonowych w zgromadzeniu trwa 4 lata.
- § 3. Zgromadzenie zwołuje prokurator okręgowy lub wskazany przez niego zastępca, nie rzadziej niż raz na pół roku. Na wniosek prokuratora okręgowego lub jednego z jego zastępców, kolegium, a także co najmniej 1/3 liczby osób uprawnionych do udziału w zgromadzeniu, zgromadzenie może zostać zwołane w każdym czasie. O terminie zgromadzenia wszyscy jego członkowie muszą być powiadomieni pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej przez prokuratora okręgowego lub wyznaczonego przez niego zastępcę nie później niż 14 dni przed zgromadzeniem. W tym terminie prokurator okręgowy przedstawia pisemnie lub z pośrednictwem korespondencji elektronicznej wszystkim członkom zgromadzenia projekt porządku obrad zgromadzenia.
- § 4. Udział w zgromadzeniu jest obligatoryjny z uwzględnieniem usprawiedliwionych przypadków losowych, zapewnienia ciągłości pracy i realizacji zadań prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych oraz urlopów. Prokuratorzy rejonowi i naczelnicy wydziałów prokuratury okręgowej mają obowiązek w taki sposób zorganizować pracę jednostek, aby zapewnić udział w zgromadzeniu jak największej liczbie jego członków.
- § 5. Wszyscy członkowie zgromadzenia uczestniczą w zgromadzeniu na równych prawach, z równym prawem głosu.

Art. 42. [Kierowanie zgromadzeniem]

Zgromadzeniem kieruje prokurator okręgowy lub wyznaczony przez niego zastępca, bądź prokurator wybrany zwykłą większością głosów obecnych członków zgromadzenia.

Art. 43. [Uzupełnienie porządku obrad zgromadzenia]

- § 1. Co najmniej 10 członków zgromadzenia, a także kolegium mogą zgłosić wniosek o uzupełnienie porządku zgromadzenia.
- § 2. Wniosek o uzupełnienie porządku składa się w formie pisemnej prokuratorowi okręgowemu nie później niż 14 dni przed zgromadzeniem, przy czym wniosek ten obligatoryjnie włączany jest do projektu porządku zgromadzenia. Nie później niż 3 dni przed rozpoczęciem zgromadzenia wszyscy członkowie zgromadzenia otrzymują od prokuratora okręgowego lub jego zastępcy pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej uzupełniony projekt porządku obrad zgromadzenia.

Art. 44. [Uchwały zgromadzenia]

- § 1. Zgromadzenie podejmuje uchwały i wybiera przedstawicieli do organów kolegialnych zwykłą większością głosów obecnych członków zgromadzenia.
- § 2. Głosowanie jest jawne, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgromadzenie może podjąć bezwzględną większością członków zgromadzenia jawną uchwałę, że głosowanie w danej sprawie jest tajne.
- § 3. Wszystkie uchwały zgromadzenia przesyłane są do kolegium. Kolegium ma obowiązek w terminie 14 dni zająć pisemne stanowisko co do treści uchwały, jeśli wynika to z treści uchwały.
- § 4. Uchwały zgromadzenia mogą być przesyłane prokuratorowi okręgowemu, jeśli uchwała tak stanowi. Prokurator okręgowy ma obowiązek w terminie 14 dni zająć pisemne stanowisko co do treści przesłanej mu uchwały.
- § 5. Uchwały zgromadzenia mogą być przesyłane Prokuratorowi Generalnemu, jeśli uchwała tak stanowi. Prokurator Generalny ma obowiązek w terminie 30 dni zająć pisemne stanowisko co do uchwały, jeśli wynika to z jej treści. Obligatoryjnie Prokuratorowi Generalnemu przesyłana jest uchwała, której dotyczy art. 40 pkt. 1.
- § 6. Uchwały zgromadzenia mogą być przesyłane Naczelnej Radzie Prokuratury, jeśli uchwała tak stanowi.

Art. 45. [Zadania zgromadzenia]

Do kompetencji i zadań zgromadzenia należy:

- 1) wysłuchanie i opiniowanie w formie uchwały informacji prokuratora okręgowego z działalności prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych danego okręgu oraz realizacji ich zadań,

- 2) wybór 4 członków kolegium spośród kandydatów wybranych przez zebrania oraz 4 członków kolegium spośród prokuratorów prokuratury okręgowej,
- 3) wybór 2 sędziów dyscyplinarnych spośród kandydatów wybranych przez zebrania oraz 2 sędziów dyscyplinarnych spośród prokuratorów prokuratury okręgowej,
- 4) wybór 2 kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego prokuratora okręgowego, i 2 kandydatów na jego zastępcę,
- 5) podejmowanie uchwał w sprawach dotyczących funkcjonowania prokuratury okręgowej i prokuratur rejonowych danego okręgu oraz warunków pracy prokuratorów i asesorów, a także pracowników administracyjnych tych prokuratur, jak również w przedmiocie wystawionych ocen okresowych,
- 6) sygnalizowanie, sporządzanie wniosków i opinii do kolegium oraz podejmowanie uchwał w przypadku stwierdzenia, że w prokuraturze okręgowej zachodzą sytuacje naruszające niezależność prokuratora lub jej zagrażające, o znamionach dyskryminacji lub mobbingu, naruszające prawa i wolności człowieka, a także inne okoliczności wymagające działania w celu zapewnienia komfortu, bezpieczeństwa i efektywności pracy,
- 7) podejmowanie uchwały o skierowaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do rzecznika dyscyplinarnego,
- 8) wyrażenie opinii na temat kandydata lub kandydatów na stanowisko prokuratora okręgowego i jego zastępców.

Art. 46. [Protokoły ze zgromadzenia]

- § 1. Z przebiegu zgromadzenia sporządza się protokół. Protokół ze zgromadzenia wraz z załącznikami oraz uzyskane odpowiedzi innych organów udzielone w związku z uchwałami zgromadzenia jest przechowywany przez kierownika sekretariatu prokuratury okręgowej w osobnym zbiorze dokumentów i jest jawny. Protokół podlega udostępnieniu prokuratorom w każdym czasie, a innym osobom w trybie dostępu do informacji publicznej.
- § 2. Uchwała może zobowiązywać prokuratora okręgowego do publikacji jej treści na stronie internetowej prokuratury okręgowej.

Art. 47. [Regulamin zgromadzenia]

Na pierwszym zgromadzeniu przyjmuje się uchwałą regulamin zgromadzenia, w którym określa się w szczególności przebieg procedur wyborczych oraz sposób przygotowywania projektów uchwał. Projekt regulaminu przygotowuje prokurator okręgowy albo wskazany przez niego zastępca.

Art. 48. [Kolegium]

- § 1. W skład kolegium wchodzi prokurator okręgowy oraz 8 członków kolegium wybranych przez zgromadzenie.
- § 2. Kadencja kolegium wynosi 4 lata.
- § 3. Posiedzenia kolegium zwołuje prokurator okręgowy nie rzadziej niż raz na kwartał. Istnieje możliwość zwołania posiedzenia kolegium częściej, w sytuacji wymagającej niezwłocznego jego działania, z inicjatywy 1/3 liczby członków kolegium. O terminie kolegium wszyscy jego członkowie muszą być powiadomieni pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej przez prokuratora okręgowego nie później niż 14 dni przed posiedzeniem. W tym terminie prokurator okręgowy przedstawia pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej członkom kolegium projekt porządku obrad posiedzenia.
- § 4. Udział członków kolegium w posiedzeniu jest obligatoryjny z uwzględnieniem usprawiedliwionych przypadków losowych i urlopów. Prokuratorzy rejonowi i naczelnicy wydziałów prokuratur okręgowych mają obowiązek w taki sposób zorganizować pracę prokuratur, aby członkowie kolegium mogli wziąć udział w posiedzeniu.
- § 5. Wszyscy członkowie kolegium uczestniczą w nim na równych prawach z równym prawem głosu.

Art. 49. [Kierowanie posiedzeniem kolegium]

Posiedzeniem kolegium przewodniczy prokurator okręgowy, a w razie jego nieobecności prokurator przez niego wskazany spośród członków kolegium.

Art. 50. [Uzupełnienie porządku obrad kolegium]

- § 1. Co najmniej 1/3 liczby członków kolegium może zgłosić wniosek o uzupełnienie porządku posiedzenia.
- § 2. Wniosek o uzupełnienie porządku posiedzenia w formie pisemnej składa się prokuratorowi okręgowemu nie później niż 14 dni przed posiedzeniem, przy czym wniosek ten obligatoryjnie włączany jest do projektu porządku obrad posiedzenia. Nie później niż 3 dni przed rozpoczęciem posiedzenia wszyscy członkowie kolegium otrzymują od prokuratora okręgowego lub prokuratora przez niego wyznaczonego spośród członków kolegium pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej uzupełniony projekt porządku obrad posiedzenia.

Art. 51. [Uchwały kolegium]

Uchwały kolegium podejmowane są zwykłą większością głosów obecnych na posiedzeniu członków kolegium w głosowaniu jawnym. W przypadku równej ilości głosów o wyniku głosowania przesądza głos prokuratora przewodniczącego posiedzeniem.

Art. 52. [Zadania kolegium]

Do kompetencji i zadań kolegium należy:

- 1) podejmowanie uchwały o skierowaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do rzecznika dyscyplinarnego; uchwała w tym przedmiocie musi zawierać uzasadnienie, każdy z członków kolegium może zgłosić zdanie odrębne do uzasadnienia tej uchwały,
- 2) zajmowanie stanowiska odnośnie do uchwały zebrania lub zgromadzenia,
- 3) sporządzanie w formie uchwały opinii o kandydatach na stanowisko prokuratora rejonowego, zastępcę prokuratora rejonowego, naczelnika wydziału, prokuratora okręgowego, zastępcę prokuratora okręgowego, uchwałę tę przesyła się następnie do wiadomości Prokuratora Generalnego, właściwego prokuratora okręgowego oraz prokuratorowi lub zespołowi dokonującemu oceny kwalifikacji w konkursie,
- 4) sporządzenie w formie uchwały opinii o kandydatach na stanowisko prokuratora prokuratury rejonowej, prokuratora prokuratury okręgowej i asesora,
- 5) podejmowanie uchwał o wystąpieniu do Pełnomocnika do spraw przeciwdziałania praktykom mobbingowym i dyskryminacyjnym oraz naruszenia praw i wolności człowieka przy Prokuratorze Generalnym o wszczęcie postępowania wyjaśniającego i podjęcie działań mających na celu przeciwdziałanie stwierdzonym praktykom,
- 6) kierowanie do Naczelnej Rady Prokuratury sygnalizacji dotyczących:
 - a) problemów związanych z funkcjonowaniem prokuratury lub pracy prokuratorów, asesorów lub pracowników administracji,
 - b) stwierdzenia sytuacji naruszającej albo zagrażającej niezależności prokuratora,
 - c) stwierdzenia sytuacji o charakterze dyskryminacji, znamionach mobbingu lub naruszenia praw i wolności człowieka,
- 7) kierowanie wniosków oraz opinii do Naczelnej Rady Prokuratury na temat projektów ustaw, rozporządzeń lub zarządzeń, oraz w przedmiocie zasadności wniesienia inicjatywy ustawodawczej, mających wpływ na organizację i funkcjonowanie prokuratury, pracę oraz zakres i sposób wykonywania przez prokuratorów, asesorów oraz pracowników administracji ich obowiązków służbowych oraz problematyki szeroko pojętego prawa karnego,

- 8) na wniosek prokuratora okręgowego lub 1/3 członków kolegium podejmowanie uchwał i wniosków w innych sprawach niż wyżej wymienione, dotyczących działalności i funkcjonowania prokuratury oraz problemów i zagadnień związanych z prowadzonymi przez prokuratorów postępowaniami,
- 9) opiniowanie wniosków o pożyczki mieszkaniowe przyznawane w oparciu o przepisy odrębne,
- 10) realizacja innych obowiązków wskazanych w ustawie.

Art. 53. [Wysłuchanie przez kolegium]

- § 1. Przed podjęciem uchwał, o których mowa w art. 52 pkt 1, kolegium umożliwia prokuratorowi i asesorowi, którego wniosek ma dotyczyć, złożenie pisemnego albo ustnego świadczenia.
- § 2. Przed podjęciem uchwał, o których mowa w art. 52 pkt 3 i 4, kolegium może wysłuchać kandydatów na dane stanowisko.
- § 3. Kolegium może zaprosić na swoje posiedzenie celem wysłuchania każdą osobą mającą zdaniem kolegium istotne informacje na temat rozpatrywanej sprawy, oraz zobowiązać prokuratora okręgowego lub rejonowego do przedłożenia niezbędnych dokumentów.

art. 54. [Protokoły z posiedzeń kolegium]

- § 1. Z przebiegu posiedzenia kolegium sporządza się protokół. Protokół z posiedzenia kolegium wraz z załącznikami oraz uzyskane odpowiedzi innych organów udzielone w związku z uchwałami kolegium jest przechowywany przez kierownika sekretariatu prokuratury okręgowej w osobnym zbiorze dokumentów i jest jawny wobec każdego prokuratora i asesora oraz podlega udostępnieniu innym osobom w trybie dostępu do informacji publicznej.
- § 2. Uchwała może zobowiązywać prokuratora okręgowego do publikacji jej treści na stronie internetowej prokuratury okręgowej.

Art. 55. [Regulamin kolegium]

Na pierwszym posiedzeniu kolegium przyjmuje się uchwałą regulamin kolegium, w którym określa się w szczególności przebieg procedur wyborczych oraz sposób przygotowywania projektów uchwał. Projekt regulaminu przygotowuje prokurator okręgowy.

Sekcja 3

Samorząd zawodowy w Biurze Prokuratora Generalnego

Art. 56. [Zgromadzenie Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego]

- § 1. W skład Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego wchodzi: Prokurator Generalny, jego zastępcy oraz wszyscy prokuratorzy Biura Prokuratora Generalnego. Mogą w nim uczestniczyć bez prawa głosu prokuratorzy delegowani do Biura Prokuratora Generalnego.
- § 2. Zgromadzenie Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego zwołuje Prokurator Generalny lub wyznaczony przez niego zastępca nie rzadziej niż raz na kwartał. Na wniosek Prokuratora Generalnego lub jednego z jego zastępców, a także co najmniej 1/3 liczby osób uprawnionych do udziału w zgromadzeniu, zgromadzenie może zostać zwołane w każdym czasie. O terminie posiedzenia Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego wszyscy jego członkowie muszą być powiadomieni pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej przez Prokuratora Generalnego lub wyznaczonego przez niego zastępcę nie później niż 14 dni przed Zgromadzeniem Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego. W tym terminie członkom Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego doręcza się pisemnie lub w formie elektronicznej projekt porządku obrad.
- § 3. Udział w Zgromadzeniu Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego jest obligatoryjny z uwzględnieniem usprawiedliwionych przypadków losowych i urlopów. Prokurator Generalny lub wskazany przez niego zastępca winien wyznaczyć termin Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego w terminie umożliwiającym udział w nim jak największej ilości członków.
- § 4. Wszyscy członkowie Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego uczestniczą w nim na równych prawach, z równym prawem głosu.

Art. 57. [Kierowanie Zgromadzeniem Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego]

Zgromadzeniem Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego kieruje Prokurator Generalny lub wyznaczony przez niego zastępca, bądź prokurator wybrany zwykłą większością głosów obecnych członków Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego .

Art. 58. [Uzupełnienie porządku obrad Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego]

- § 1. Co najmniej 10 członków Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego może zgłosić wniosek o uzupełnienie porządku obrad.
- § 2. Wniosek o uzupełnienie porządku obrad Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego składa się w formie pisemnej Prokuratorowi Generalnemu lub wyznaczonemu przez niego zastępcy nie później niż 14 dni przed Zgromadzeniem Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego. Wniosek ten obligatoryjnie włączany

jest do projektu porządku obrad. Nie później niż 3 dni przed Zgromadzeniem Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego wszyscy jego członkowie otrzymują od Prokuratora Generalnego lub wyznaczonego przez niego zastępcy na piśmie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej uzupełniony projekt porządku obrad.

Art. 59. [Uchwały Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego]

- § 1. Zgromadzenie Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego podejmuje uchwały i wybiera przedstawiciela do Naczelnej Rady Prokuratury zwykłą większością głosów obecnych członków Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego.
- § 2. Głosowanie jest jawne, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgromadzenie Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego może podjąć bezwzględną większością członków Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego jawną uchwałę, że głosowanie w danej sprawie jest tajne.
- § 3. Wszystkie uchwały Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego przesyłane są Prokuratorowi Generalnemu. Prokurator Generalny ma obowiązek w terminie 14 dni zająć pisemne stanowisko co do treści uchwały, jeśli wynika to z treści uchwały.
- § 4. Uchwały Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego mogą być przesyłane Naczelnej Radzie Prokuratury, jeśli uchwała tak stanowi. Naczelna Rada Prokuratury ma obowiązek w terminie 14 dni zająć pisemne stanowisko co do treści uchwały, jeśli wynika to z treści uchwały.

Art. 60. [Zadania Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego]

Do zadań i kompetencji Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego należy:

- 1) opiniowanie w formie uchwały informacji rocznej Prokuratora Generalnego z działalności Biura Prokuratora Generalnego oraz sprawozdania z przekazanych przez zgromadzenia uchwał podjętych w związku z informacją roczną prokuratorów okręgowych o działalności prokuratur okręgowych i prokuratur rejonowych poszczególnych okręgów w zakresie realizacji ich zadań ustawowych,
- 2) wybór 3 sędziów dyscyplinarnych,
- 3) wybór 2 kandydatów na Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego i 2 kandydatów na jego zastępców,
- 4) kierowanie wniosków oraz opinii do Naczelnej Rady Prokuratury na temat projektów ustaw, rozporządzeń lub zarządzeń, oraz w przedmiocie zasadności wniesienia inicjatywy ustawodawczej, mających wpływ na organizację i funkcjonowanie prokuratury, pracę oraz zakres i sposób wykonywania przez prokuratorów, asesorów

oraz pracowników administracji ich obowiązków służbowych oraz problematyki szeroko pojętego prawa karnego,

- 5) kierowanie do Naczelnej Rady Prokuratury sygnalizacji dotyczącej problemów związanych z funkcjonowaniem jednostek prokuratury i pracy prokuratorów, asesorów oraz pracowników administracji, a także w związku z mającą miejsce sytuacją naruszającą lub zagrażającą niezależności prokuratora, sytuacją o charakterze dyskryminacji lub o znamionach mobbingu, jak również przypadków naruszenia praw i wolności człowieka i,
- 6) kierowanie do Prokuratora Generalnego wystąpień dotyczących funkcjonowania jednostek prokuratury i pracy prokuratorów, asesorów lub pracowników administracji, a także w związku z naruszeniem lub zagrożeniem niezależności prokuratora, zachowaniami dyskryminacyjnymi lub noszącymi znamiona mobbingu, a także naruszenia praw i wolności człowieka, z zastrzeżeniem przekazania przez Prokuratora Generalnego odpowiedzi w formie pisemnej na temat podjętych przez niego działań,
- 7) na podstawie uchwały Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego podjętej w związku z zachowaniami dyskryminacyjnymi lub noszącymi znamiona mobbingu, naruszeniem praw lub wolności człowieka, kierowanie wniosku do Rzecznika do spraw równego traktowania i przeciwdziałania mobbingowi,
- 8) na wniosek Prokuratora Generalnego, jednego z jego zastępców lub 1/2 składu Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego podejmowanie uchwał i wniosków w innych sprawach niż wyżej wymienione, z możliwością ich skierowania w formie wystąpienia do Naczelnej Rady Prokuratury,
- 9) opiniowanie wniosków o pożyczki mieszkaniowe przyznawane w oparciu o przepisy odrębne.

Art. 61. [Protokoły ze zgromadzenia prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego]

- § 1. Z przebiegu zgromadzenia prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego sporządza się protokół. Protokół wraz z załącznikami oraz uzyskane odpowiedzi innych organów udzielone w związku z uchwałami zgromadzenia jest przechowywany przez kierownika sekretariatu Biura Prokuratora Generalnego w osobnym zbiorze dokumentów i jest jawny. Protokół podlega udostępnieniu prokuratorom w każdym czasie, a innym osobom w trybie dostępu do informacji publicznej.
- § 2. Uchwała może zobowiązywać Prokuratora Generalnego do publikacji jej treści na stronie internetowej Biura Prokuratora Generalnego.

Art. 62. [Regulamin Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego]

Na pierwszym Zgromadzeniu Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego przyjmuje się uchwałą regulamin Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego, w którym określa się w szczególności przebieg procedur wyborczych oraz sposób przygotowywania projektów uchwał. Projekt regulaminu przygotowuje Prokurator Generalny albo wskazany przez niego zastępca.

Rozdział 2

Naczelna Rada Prokuratury

Art. 63. [Zadania Naczelnej Rady Prokuratury]

Naczelna Rada Prokuratury jest organem mającym za zadanie:

- 1) stanie na straży niezależności prokuratorów i asesorów,
- 2) podejmowanie działań na rzecz rozwoju prokuratury w sposób zapewniający dbałość o przestrzeganie standardów konstytucyjnych, praw i wolności człowieka oraz umów międzynarodowych,
- 3) wspieranie działań i rozwiązań zmierzających do poprawy warunków pracy prokuratorów i pracowników administracji,
- 4) współdziałanie z środowiskami reprezentującymi organizacje pozarządowe, społeczne, oraz korporacje zawodowe, w szczególności innych zawodów prawniczych, celem realizacji zadań prokuratury i obowiązków prokuratorów w oparciu o dialog społeczny i wzajemną współpracę oraz wymianę doświadczeń.

Art. 64. [Kadencja Naczelnej Rady Prokuratury]

Kadencja Naczelnej Rady Prokuratury trwa cztery lata.

Art. 65. [Posiedzenia Naczelnej Rady Prokuratury]

- § 1. Naczelna Rada Prokuratury działa na posiedzeniach zwoływanych przez Prokuratora Generalnego obligatoryjnie nie rzadziej niż raz na kwartał. O terminie posiedzenia Naczelnej Rady Prokuratury wszyscy jej członkowie muszą być powiadomieni pisemnie lub za pośrednictwem korespondencji elektronicznej przez Prokuratora Generalnego lub wyznaczonego przez niego zastępcę nie później niż 10 dni przed datą posiedzenia. W tym terminie doręcza się wszystkim członkom pisemnie lub w formie elektronicznej projekt porządku obrad posiedzenia. Każdy z członków Naczelnej Rady Prokuratury ma prawo złożyć wnioski o uzupełnienie porządku obrad posiedzenia lub na końcu każdego posiedzenia Naczelnej Rady Prokuratury zgłosić zagadnienie wymagające rozpatrzenia i omówienia na kolejnym posiedzeniu Rady.

- § 2. Posiedzenia Naczelnej Rady Prokuratury są jawne, transmitowane i utrwalane. Z posiedzeń Naczelnej Rady Prokuratury sporządzane są sprawozdania publikowane na stronie internetowej Prokuratora Generalnego.
- § 3. Ze względu na ważny interes państwa, ważny interes wymiaru sprawiedliwości lub ważny interes prywatny, Naczelna Rada Prokuratury może wyłączyć jawność posiedzenia w całości lub w części.
- § 4. Naczelna Rada Prokuratury podejmuje uchwały zwykłą większością głosów członków obecnych na jej posiedzeniu, w głosowaniu jawnym, chyba że ustawa stanowi inaczej.
- § 5. Pomiędzy posiedzeniami Naczelna Rada Prokuratury może działać poprzez zespoły robocze. Raz na kwartał na stronie internetowej Biura Prokuratora Generalnego publikowane jest sprawozdanie z działalności zespołów roboczych.

Art. 66. [Skład Naczelnej Rady Prokuratury]

- § 1. W skład Naczelnej Rady Prokuratury wchodzi:
- 1) Prokurator Generalny,
 - 2) 12 członków wybranych spośród: prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego, prokuratorów prokuratur okręgowych i prokuratorów prokuratur rejonowych w tym:
 - a) 1 prokurator Biura Prokuratora Generalnego wybrany przez Zgromadzenie Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego;
 - b) 4 prokuratorów wybranych spośród prokuratorów prokuratur okręgowych przez prokuratorów jednostek prokuratury;
 - c) 7 prokuratorów wybranych spośród prokuratorów prokuratur rejonowych przez prokuratorów jednostek prokuratury;
 - 3) 1 prokurator w stanie spoczynku wskazany przez Prokuratora Generalnego;
 - 4) dwóch posłów wybranych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) jeden senator wybrany przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) jeden przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 7) Minister Sprawiedliwości.
- § 2. Członkowie wymienieni w § 1 pkt. 2 lit. b-c wybierani są w wyborach bezpośrednich i głosowaniu tajnym, zarządzonych przez Prokuratora Generalnego.

Art. 67 [Procedura zgłoszenia kandydatów spośród prokuratorów]

Prawo zgłoszenia kandydata na członka Naczelnej Rady Prokuratury spośród prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego oraz jednostek prokuratury ma:

- 1) w przypadku prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego – grupa co najmniej 10 prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego,

- 2) w przypadku prokuratorów prokuratur okręgowych – grupa co najmniej 40 prokuratorów jednostek prokuratury,
- 3) przypadku prokuratorów prokuratur rejonowych - grupa co najmniej 40 prokuratorów jednostek prokuratury,
- 4) grupa co najmniej 2000 obywateli, mających prawo wybierania do Sejmu, spośród prokuratorów jednostek prokuratury lub prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego
- 5) Naczelna Rada Adwokacka – 1 kandydata spośród prokuratorów jednostek prokuratury lub prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego,
- 6) Krajowa Rada Radców Prawnych – 1 kandydata spośród prokuratorów jednostek prokuratury lub prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego,
- 7) Krajowa Rada Sądownictwa – 1 kandydata spośród prokuratorów jednostek prokuratury lub prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego,
- 8) organ uprawniony do nadawania stopni naukowych w zakresie nauk prawnych, spośród prokuratorów jednostek prokuratury lub prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego.

Art. 68. [Wymogi formalne wobec prokuratora kandydata na Członka Naczelnej Rady Prokuratury]

Kandydatem na członka Naczelnej Rady Prokuratury nie może być prokurator, który jest albo w okresie dwóch lat przed dniem ogłoszenia wyborów był delegowany do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Art. 69. [Ogłoszenie wyborów]

§ 1. Wybory do Naczelnej Rady Prokuratury, spośród prokuratorów, zarządza Prokurator Generalny – zwany dalej organem zarządzającym wybory, w drodze zarządzenia ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor Polski oraz Biuletynie Informacji Publicznej, nie później niż sześć miesięcy przed upływem kadencji Naczelnej Rady Prokuratury, określając w nim:

- 1) dzień wyborów, przypadający najpóźniej na trzy miesiące przed upływem kadencji Naczelnej Rady Prokuratury,
- 2) formę przeprowadzania wyborów;
- 3) terminy czynności wyborczych.

§ 2. Kandydatów zgłasza się organowi zarządzającemu wybory na piśmie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim zarządzenia o wyborach do Rady. Do zgłoszenia dołącza się zgodę prokuratora na kandydowanie.

Art. 70. [Zarządzenie wyborów do Naczelnej Rady Prokuratury]

- § 1. Organ zarządzający wybory w terminie 7 dni od upływu terminu 30 dni od daty zarządzenia wyborów, ogłasza na stronie internetowej Biura Prokuratora Generalnego listę kandydatów do Naczelnej Rady Prokuratury.
- § 2. Wybory przeprowadza się elektronicznie w sposób zapewniający anonimowość głosowania. W szczególnie uzasadnionych wypadkach wybory można przeprowadzić przy pomocy kart do głosowania.

Art. 71. [Przeprowadzenie wyborów do Naczelnej Rady Prokuratury]

- § 1. Organ zarządzający wybory powołuje komisję wyborczą.
- § 2. Minister Sprawiedliwości, na wniosek Prokuratora Generalnego, określa w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób przeprowadzenia wyborów w formie głosowania elektronicznego lub głosowania za pomocą kart wyborczych,
 - 2) wzory listy poparcia kandydatów, kart do głosowania, list uprawnionych do głosowania, protokołów wyborczych oraz obwieszczenia o wyborach.
- § 3. Komisja wyborcza w terminie 5 dni od daty wyborów, dokonuje obliczenia głosów, sporządza protokół wyborczy i ogłasza wyniki, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 72. [Odwołanie od wyborów do Naczelnej Rady Prokuratury]

- § 1. Organ zarządzający wybory, na wniosek kandydata do Naczelnej Rady Prokuratury, udostępnia niezwłocznie dokumenty związane z wyborami.
- § 2. W terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów prokurator może wnieść do Sądu Najwyższego protest przeciwko ważności wyboru członka Naczelnej Rady Prokuratury. Przepisy art. 82 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1319 oraz z 2021 r. poz. 1834) stosuje się odpowiednio.
- § 3. Sąd Najwyższy rozpoznaje protesty wyborcze w postępowaniu nieprocesowym, w ciągu 30 dni po upływie terminu do wnoszenia protestów, w składzie trzech sędziów, z udziałem przewodniczącego właściwej komisji wyborczej lub innego członka komisji.
- § 4. Orzekając o nieważności wyboru członka Naczelnej Rady Prokuratury, Sąd Najwyższy stwierdza wygaśnięcie jego mandatu oraz postanawia o przeprowadzeniu wyborów ponownych w całości albo o ponownym przeprowadzeniu niektórych czynności wyborczych.

Art. 73. [Wybory uzupełniające]

- § 1. W przypadku wygaśnięcia przed upływem kadencji mandatu prokuratora członka Naczelnej Rady Prokuratury wymienionego w art. 66 § 1 pkt 2, wybory zarządza się na dzień przypadający nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia mandatu.
- § 2. Wybór nowego członka Naczelnej Rady Prokuratury spośród posłów lub senatorów następuje w terminie dwóch miesięcy od dnia wygaśnięcia mandatu posła lub senatora.
- § 3. Wskazanie nowego członka Naczelnej Rady Prokuratury wskazanego przez Prezydenta oraz Prokuratora Generalnego następuje w terminie dwóch miesięcy od dnia wygaśnięcia jego mandatu.

Art. 74. [Wynik wyborów]

Członkiem Naczelnej Rady Prokuratury zostaje kandydat, który otrzymał najwięcej głosów, a w przypadku wyboru kilku członków – kandydaci, którzy otrzymali kolejno największą liczbę głosów. W przypadku uzyskania przez kandydatów równej liczby głosów, członkiem Naczelnej Rady Prokuratury zostaje prokurator o dłuższym stażu służbowym.

Art. 75. [Wygaśnięcie mandatu członka Naczelnej Rady Prokuratury]

Mandat członka Naczelnej Rady Prokuratury wygasa przed upływem kadencji w razie:

- 1) śmierci,
- 2) zrzeczenia się mandatu członka Naczelnej Rady Prokuratury,
- 3) wygaśnięcia mandatu posła albo senatora,
- 4) wygaśnięcia albo rozwiązania stosunku służbowego prokuratora,
- 5) prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną.

Art. 76. [Kierowanie Naczelną Radą Prokuratury]

- § 1. Pracami Naczelnej Rady Prokuratury kieruje jej przewodniczący oraz jego zastępca wybierani na czas jej kadencji na pierwszym posiedzeniu Naczelnej Rady Prokuratury nowej kadencji spośród jej członków.
- § 2. Obsługę Naczelnej Rady Prokuratury zapewnia Biuro Prokuratora Generalnego.
- § 3. Naczelna Rada Prokuratury obraduje na posiedzeniach plenarnych. Naczelna Rada Prokuratury może powołać w zależności od potrzeb zespoły robocze.
- § 4. Do ważności uchwał Naczelnej Rady Prokuratury potrzebna jest obecność co najmniej połowy jej składu. Naczelna Rada Prokuratury podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów w głosowaniu jawnym. Naczelna Rada Prokuratury może podjąć bezwzględną większością członków jawną uchwałę, że głosowanie w danej sprawie jest tajne.
- § 5. Uchwały w sprawach kadrowych wymagają uzasadnienia i są umieszczane w całości w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 6. Szczegółowe zasady działania Naczelnej Rady Prokuratury określa regulamin jej organizacji i pracy. Regulamin przygotowywany i przyjmowany jest na pierwszym posiedzeniu Naczelnej Rady Prokuratury.

Art. 77. [Kompetencje Naczelnej Rady Prokuratury]

Do kompetencji Naczelnej Rady Prokuratury należy:

- 1) udzielanie odpowiedzi w formie stanowiska w terminie 30 dni od daty posiedzenia Naczelnej Rady Prokuratury, na którym przedstawiono skierowane przez kolegia, zgromadzenia i Zgromadzenie Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego oraz przez Prokuratora Generalnego uchwały, wnioski lub stanowiska,
- 2) opiniowanie projektów ustaw i aktów prawnych oraz kierowanie do Prokuratora Generalnego wystąpień w przedmiocie konieczności podjęcia przez niego działań zmierzających do zmian ustawodawczych,
- 3) przeprowadzenie konkursu, wybór i przedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów na Prokuratora Generalnego,
- 4) wybór kandydata na stanowisko Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz jego zastępcy do spraw aplikacji prokuratorskiej spośród prokuratorów przedstawionych przez Prokuratora Generalnego,
- 5) podejmowanie uchwał w sprawie wszelkich zagadnień związanych z zagrożeniem dla niezależności prokuratury i prokuratorów, sytuacji o znamionach dyskryminacji lub praktyk mobbingowych, a także naruszenia praw człowieka i obywatela, w tym w szczególności kierowanie wniosków o wszczęcie postępowania wyjaśniającego do Pełnomocnika do spraw przeciwdziałania praktykom mobbingowym i dyskryminacyjnym oraz naruszenia praw człowieka i obywatela,
- 6) uchwalanie zbioru zasad etyki zawodowej prokuratorów i asesorów prokuratury oraz czuwanie nad ich przestrzeganiem,
- 7) podejmowanie uchwały o skierowaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do rzecznika dyscyplinarnego właściwego prokuratora okręgowego albo Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego,
- 8) wybór prokuratora, który będzie pełnił funkcję rzecznika dyscyplinarnego w postępowaniu dotyczącym Prokuratora Generalnego i jego zastępców oraz Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego i jego zastępców,
- 9) wypowiadanie się o stanie kadry prokuratorskiej i asesorskiej, a także administracji i sekretariatów, podejmowanie uchwał i zaleceń w przedmiocie organizacji pracy w prokuraturze zmierzających do podniesienia jej efektywności i jakości,

- 10) opiniowanie wniosków prokuratorów w stanie spoczynku o powrót na stanowisko prokuratorskie,
- 11) opiniowanie wniosków prokuratorów o wcześniejsze przeniesienie w stan spoczynku,
- 12) wyrażanie zgody na dalsze pełnienie służby prokuratora po osiągnięciu wieku uprawniającego do przejścia w stan spoczynku,
- 13) wskazywanie jednego członka Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury,
- 14) rozpoznawanie odwołań od ocen okresowych,
- 15) rozstrzyganie konkursów i wybór prokuratora do powołania na pierwsze i kolejne stanowisko prokuratorskie oraz do pełnienia funkcji w trybie określonym w odrębnych przepisach,
- 16) wybór i zgłoszenie kandydata na stanowisko sędziego Trybunału Konstytucyjnego,
- 17) wybór, na okres czteroletniej kadencji, spośród trzech prokuratorów przedstawionych przez Prokuratora Generalnego rzecznika do spraw równego traktowania i przeciwdziałania mobingowi oraz ustalenie regulaminu jego działania,
- 18) odwołanie, przed upływem kadencji, rzecznika do spraw równego traktowania i przeciwdziałania mobingowi; do jego odwołania stosuje się odpowiednio art. 208 § 4,
- 19) rozpoznawanie odwołań, o których mowa w art. 7 § 11 oraz w art. 15 § 2.

Art. 78. [Rada Społeczna]

- § 1. Przy Naczelnej Radzie Prokuratury powołuje się Radę Społeczną z głosem doradczym i opiniodawczym.
- § 2. Rada Społeczna:
 - 1) przedstawia opinie w sprawach powołania Prokuratora Generalnego oraz w sprawach powoływanie do pełnienia funkcji w prokuraturze,
 - 2) może przedstawiać opinie w sprawach powołania pierwsze i kolejne stanowisko służbowe,
 - 3) przedstawia opinie w sprawach, które zostaną do niej skierowane przez Naczelną Radę Prokuratury,
 - 4) może przedstawiać opinie w sprawach będących przedmiotem posiedzeń Naczelnej Rady Prokuratury lub innych wymagających podjęcia działania przez Naczelną Radę Prokuratury, jeżeli Rada Społeczna uzna, że sytuacja tego wymaga.
- § 3. W skład Rady Społecznej wchodzi:
 - 1) osoba wskazana przez Naczelną Radę Adwokacką,
 - 2) osoba wskazana przez Krajową Izbę Radców Prawnych,

- 3) osoba wskazana przez Krajową Radę Notarialną,
 - 4) osoba wskazana przez Krajową Radę Komorniczą,
 - 5) osoba wskazana przez Krajową Radę Sądownictwa,
 - 6) osoba wskazana przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - 7) trzej przedstawiciele organizacji pozarządowych, do celów statutowych których należy realizacja zadań z zakresu ochrony praworządności, popularyzacji przestrzegania prawa oraz konstytucyjnego porządku, propagowania ochrony praw i wolności człowieka, a także prowadzenie działań na rzecz podnoszenia standardów funkcjonowania instytucji wymiaru sprawiedliwości, wskazani przez Prokuratora Generalnego, po jednym z organizacji.
- § 4. Członkiem Rady Społecznej nie może zostać osoba skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.
- § 5. Kadencja Rady Społecznej trwa 4 lata.
- § 6. Członkostwo w Radzie Społecznej wygasa przed upływem kadencji, wskutek:
- 1) śmierci członka Rady Społecznej,
 - 2) rezygnacji członka Rady Społecznej,
 - 3) skazania członka Rady Społecznej prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.
- § 7. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka w Radzie Społecznej przed upływem kadencji, właściwy podmiot w terminie miesiąca wskazuje Prokuratorowi Generalnemu nowego członka na okres do zakończenia kadencji Rady Społecznej. W przypadku członków wymienionych w § 3 pkt. 7, Prokurator Generalny wskazuje nowego członka w terminie miesiąca od wygaśnięcia kadencji poprzedniego członka.
- § 8. Rada Społeczna wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i jego zastępcę.
- § 9. Przewodniczący lub wyznaczony przez niego członek może zabierać głos na posiedzeniach plenarnych Naczelnej Rady Prokuratury w celu przedstawienia opinii przygotowanych przez Radę Społeczną.
- § 10. Obsługę Rady Społecznej zapewnia Biuro Prokuratora Generalnego.
- § 11. Koszty funkcjonowania Rady Społecznej są pokrywane ze Skarbu Państwa.
- § 12. Członkom Rady Społecznej biorącym udział w posiedzeniu Rady Społecznej, zamieszkałym poza miejscowością, w której odbywa się posiedzenie, przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz dieta na podstawie przepisów dotyczących

należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej.

§ 13. Pierwsze posiedzenie Rady Społecznej zwołuje Prokurator Generalny, kolejne jej przewodniczący.

§ 14. Rada Społeczna określa regulamin swojej organizacji i pracy.

Dział IV

Kadra prokuratury

Rozdział I

Prokuratorzy

Sekcja 1

Powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku prokuratora

Art. 79. [Stanowisko prokuratora]

§ 1. Prokuratorem jest osoba powołana na to stanowisko przez Prokuratora Generalnego na wniosek Naczelnej Rady Prokuratury, która złożyła ślubowanie wobec Prokuratora Generalnego.

§ 2. Prokuratorzy powoływani są na stanowiska:

- 1) prokuratora prokuratury rejonowej,
- 2) prokuratora prokuratury okręgowej,
- 3) prokuratora Biura Prokuratora Generalnego.

§ 3. Powołując prokuratora na dane stanowisko, Prokurator Generalny wyznacza mu miejsce pełnienia obowiązków służbowych. Zmiana miejsca pełnienia przez prokuratora obowiązków służbowych może być dokonana bez zmiany stanowiska tylko w przypadkach i w trybie określonych w ustawie.

Art. 80. [Wymagania do objęcia stanowiska prokuratora]

§ 1. Prokuratorem może być powołana osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) nie była prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe,
- 3) ma nieskazitelny charakter,

- 4) uzyskała tytuł magistra prawa na uczelni wyższej w Rzeczypospolitej Polskiej lub analogiczny tytuł uczelni w innym kraju, w przypadku tytułu uzyskanego poza Unią Europejską pod warunkiem nostryfikacji dyplomu,
 - 5) jest zdolna, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, w tym nie cierpi na chorobę psychiczną lub inne zakłócenia czynności psychicznych ograniczających sprawność umysłową lub mogące negatywnie wpłynąć na zdolność do pełnienia obowiązków, a także nie jest uzależniony od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych,
 - 6) ukończyła 26 lat,
 - 7) złożyła egzamin prokuratorski lub sędziowski,
 - 8) pracowała w charakterze asesora prokuratury lub sądowego co najmniej rok,
 - 9) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała lub nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 102), ani też nie była sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej, co zostało stwierdzone prawomocnym orzeczeniem.
- § 2. Wymagania, o których mowa w § 1 pkt 6 i 7, nie dotyczą osoby, która przed powołaniem:
- 1) zajmowała stanowisko sędziego,
 - 2) ma tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych,
 - 3) wykonywała zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza przez co najmniej trzy lata,
 - 4) zajmowała stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej 3 lata.
- § 3. Na stanowisko prokuratora prokuratury rejonowej może być powołana osoba, która jedno ze stanowisk określonych w § 2 pkt. 1 lub 3-4 zajmowała w okresie pięciu lat bezpośrednio przed zgłoszeniem na wolne stanowisko prokuratorskie.

Art. 81. [Wymagania do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury okręgowej]

- § 1. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej może być powołany prokurator prokuratury rejonowej, który posiada co najmniej sześcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej.
- § 2. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej może być powołany również sędzia, który posiada co najmniej sześcioletni okres pracy na stanowisku sędziego.

- § 3. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej może być powołana także osoba, która spełnia wymagania określone w art. 81 § 1 pkt 1-4 i 8, jeżeli:
- 1) wykonywała zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza przez co najmniej 6 lat,
 - 2) zajmowała stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej przez 6 lat,
 - 3) ma tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych.
- § 4. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej może być powołana osoba, która wykonywała zawód lub zajmowała stanowisko określone w § 3 pkt. 1-2 w okresie 3 lat bezpośrednio przed zgłoszeniem na wolne stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej.

Art. 82. [Wymagania do objęcia stanowiska prokuratora Biura Prokuratora Generalnego]

- § 1. Na stanowisko prokuratora Biura Prokuratora Generalnego może być powołany prokurator prokuratury okręgowej, który posiada co najmniej dziewięcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej.
- § 2. Uprawnienie do objęcia stanowiska prokuratora Biura Prokuratora Generalnego, dotyczy również prokuratorów, którzy mają piętnastoletni okres pracy na stanowisku prokuratora, w tym nie mniej niż łączny dziewięcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej lub byłej Prokuratury Generalnej, prokuratury regionalnej lub byłej prokuratury apelacyjnej.
- § 3. Na stanowisko prokuratora Biura Prokuratora Generalnego może być powołany również sędzia, który posiada co najmniej piętnastoletni okres pracy na stanowisku sędziego.
- § 4. Na stanowisko prokuratora Biura Prokuratora Generalnego może być powołana także osoba, która spełnia wymagania określone w art. 80 § 1 pkt 1-4, i 8 jeżeli:
- 1) wykonywała zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza przez co najmniej 15 lat,
 - 2) zajmowała stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej 15 lat.
- § 5. Na stanowisko prokuratora Biura Prokuratora Generalnego może być powołana osoba, która wykonywała zawód lub zajmowała stanowisko określone w § 3 w okresie 3 lat

bezpośrednio przed zgłoszeniem na wolne stanowisko prokuratora Biura Prokuratora Generalnego.

Art. 83. [Zgłoszenie na stanowisko prokuratora]

- § 1. W przypadku utworzenia stanowiska prokuratora lub zwolnienia się tego stanowiska Prokurator Generalny niezwłocznie obwieszcza o ogłoszeniu konkursu na wolne stanowiska prokuratora w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, chyba że obsadzenie tego stanowiska następuje w drodze przeniesienia służbowego prokuratora prokuratury równorzędnej. Jeden konkurs może dotyczyć kilku stanowisk prokuratora w tej samej jednostce prokuratury.
- § 2. Każdy, kto spełnia warunki do objęcia stanowiska prokuratora, może zgłosić swoją kandydaturę na wolne stanowisko prokuratora w terminie trzydziestu dni od daty obwieszczenia, o którym mowa w § 1. Równocześnie można brać udział tylko w jednym konkursie na wolne stanowisko prokuratora.
- § 3. Zgłoszenie kandydatury na stanowisko prokuratora następuje poprzez przesłanie przeprowadzającemu konkurs wypełnionej karty zgłoszenia na wolne stanowisko prokuratora.
- § 4. Czynności w toku postępowania w sprawie powołania na stanowisko prokuratora dokonane przez kandydata bez zachowania formy przewidzianej ustawą nie wywołują skutków prawnych.
- § 5. Kandydat dołącza do karty zgłoszenia informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą jego osoby i zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora. Zgłaszający urodzony przed dniem 1 sierpnia 1972 r. dołącza do karty zgłoszenia także pisemne oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 306, 284 i 322), albo informację, o której mowa w art. 7 ust. 3a tej ustawy.
- § 6. Zawarte w karcie zgłoszenia oświadczenia: o korzystaniu z pełni praw cywilnych i obywatelskich, o toczącym się postępowaniu o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, o ukaraniu w postępowaniu dyscyplinarnym, o toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym oraz o uprawomocnieniu się orzeczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944 - 1990 osób pełniących

funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. poz. 428, z późn. zm.), kandydat składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

- § 7. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty zgłoszenia na wolne stanowisko prokuratora i zakres zawartych w niej danych, mając na względzie, aby dane te umożliwiały weryfikację w niezbędnym zakresie spełnienia warunków wymaganych przez ustawę od kandydatów na stanowisko prokuratora.
- § 8. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Prokuratury, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i sposób przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych kandydatów na stanowisko prokuratora oraz kwalifikacje wymagane od lekarzy i psychologów uprawnionych do przeprowadzania tych badań i wydawania zaświadczeń o zdolności do pełnienia obowiązków prokuratora, jak również terminy wykorzystania wydawanych zaświadczeń w postępowaniu w sprawie powołania na stanowisko prokuratora, mając na względzie zapewnienie należytej oceny zdolności kandydatów do pełnienia obowiązków prokuratora, uwzględniającej charakter tego urzędu.
- § 9. Wymóg dołączania informacji i zaświadczeń, o których mowa w § 5 i 6, nie dotyczy kandydatów zajmujących stanowisko prokuratora, asesora prokuratury, sędziego albo asesora sądowego.
- § 10. Kandydat na wolne stanowisko prokuratora, który zajmuje stanowisko prokuratora albo asesora prokuratury, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt 50 spraw różnych kategorii, w których prowadził lub wykonywał czynności w postępowaniu przygotowawczym, sporządził akt oskarżenia lub środki zaskarżenia, występował przed sądem lub składał pisma procesowe, bądź wykonywał inne czynności. W przypadku mniejszej liczby takich spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich spraw.
- § 11. Kandydat na wolne stanowisko prokuratora, który zajmuje stanowisko sędziego lub asesora sądowego, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt pięćdziesięciu spraw sądowych różnych kategorii, w których rozpoznawaniu brał udział, a w przypadku mniejszej liczby takich spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich spraw.
- § 12. Kandydat na wolne stanowisko prokuratora, który wykonuje zawód adwokata, radcy prawnego lub zajmuje stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt pięćdziesięciu spraw sądowych, w których występował w charakterze zastępcy procesowego, a jeżeli występował w mniejszej liczbie spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich spraw, ze

wskazaniem sądów, w których sprawy te się toczyły albo toczą, lub odpisy wszystkich, jednak nie więcej niż pięćdziesięciu, opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa. Radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej dołącza ponadto opinię przełożonego.

- § 13. Kandydat na wolne stanowisko prokuratora, który wykonuje zawód notariusza, do karty zgłoszenia dołącza wykaz pięćdziesięciu aktów notarialnych, obejmujących różne kategorie spraw, a jeżeli sporządził mniejszą ich liczbę – wykaz wszystkich aktów.
- § 14. Kandydat na wolne stanowisko prokuratora, który ma tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, do karty zgłoszenia dołącza wykaz nie więcej niż 20 publikacji, odpisy nie więcej niż 20 sporządzonych opinii prawnych oraz charakterystykę osiągnięć dydaktycznych i naukowych.
- § 15. Kandydat na wolne stanowisko prokuratora, zajmujący stanowisko prokuratora bądź sędziego, który w okresie poprzedzającym obwieszczenie był delegowany do:
- 1) Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;
 - 2) pełnienia obowiązków lub określonej funkcji poza granicami państwa;
- do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt pięćdziesięciu spraw określonych odpowiednio w § 10 albo § 11 lub spraw zarejestrowanych w referacie kandydata lub przez niego nadzorowanych w okresie delegowania, a także opis wykonywanych w okresie delegowania czynności wraz z opinią przełożonego.
- § 16. Do kandydata na wolne stanowisko prokuratora, który zajmuje stanowisko prezesa lub wiceprezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się odpowiednio, stosownie do zawodu wykonywanego przed powołaniem na stanowisko, przepisy § 10-15.
- § 17. Do kandydata na wolne stanowisko prokuratora, który wykonywał więcej niż jeden z zawodów wskazanych w § 10-14, stosuje się przepisy § 10-16, z tym że łączna liczba zamieszczonych w wykazie sygnatur akt spraw lub odpisów opinii prawnych i innych dokumentów, o których mowa w tych przepisach, nie może przekraczać 100.
- § 18. Do karty zgłoszenia kandydaci na stanowisko prokuratora mogą dołączyć także inne dokumenty popierające ich kandydaturę, w szczególności opinie i rekomendacje.

Art. 84. [Ponowne zgłoszenie na stanowisko]

Ponowne zgłoszenie kandydatury na wolne stanowisko prokuratora może nastąpić nie wcześniej niż po dniu zakończenia wobec kandydata poprzednio rozpoczętego postępowania w sprawie powołania na stanowisko prokuratora. Za dzień rozpoczęcia postępowania w sprawie powołania na stanowisko prokuratora przyjmuje się dzień złożenia karty zgłoszenia. Za dzień

zakończenia wobec kandydata postępowania w sprawie powołania na stanowisko prokuratora przyjmuje się dzień upływu wobec kandydata terminu do złożenia zastrzeżenia od pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania albo dzień uprawomocnienia się wobec kandydata uchwały Naczelnej Rady Prokuratury w przedmiocie:

- 1) nieuwzględnienia zastrzeżenia od pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania albo,
- 2) umorzenia postępowania albo,
- 3) nieprzedstawienia wniosku o powołanie na stanowisko prokuratora Prokuratorowi Generalnemu albo,
- 4) przedstawienia wniosku o powołanie na stanowisko prokuratora Prokuratorowi Generalnemu.

Art. 85. [Zgłoszenie kandydatury]

- § 1. Kartę zgłoszenia wraz z załącznikami, o których mowa w art. 83, kandydat na wolne stanowisko prokuratora prokuratury rejonowej oraz na wolne stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej składa prokuratorowi okręgowemu, zaś kandydat na wolne stanowisko prokuratora Biura Prokuratora Generalnego – Prokuratorowi Generalnemu.
- § 2. Jeżeli zgłoszenie na wolne stanowisko prokuratora nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w art. 83 § 5 lub § 10-16, Prokurator Generalny lub odpowiednio prokurator okręgowy wzywa kandydata do jego uzupełnienia w terminie siedmiu dni po rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania.
- § 3. Jeżeli swoją kandydaturę zgłosiła osoba, która nie spełnia warunków do objęcia stanowiska prokuratora, o których mowa w art. 80 § 1 pkt 1-8 lub § 2 i § 3 albo w art. 81 § 1 lub art. 82 § 1, albo zgłoszenie nastąpiło po upływie terminu, o którym mowa w art. 83 § 2, lub zgłoszenie nie zostało uzupełnione w wyznaczonym terminie, albo wobec zgłaszającego kandydaturę toczy się już postępowanie w sprawie powołania na stanowisko prokuratora, odpowiednio Prokurator Generalny albo prokurator okręgowy zawiadamia zgłaszającego o pozostawieniu zgłoszenia bez rozpoznania, podając przyczynę.
- § 4. Osoba, której zgłoszenie pozostawiono bez rozpoznania, może, w terminie 7 dni od zawiadomienia, o którym mowa w § 3, złożyć pisemne zastrzeżenie. Jeżeli odpowiednio Prokurator Generalny albo prokurator okręgowy nie uwzględni zastrzeżenia, niezwłocznie przekazuje je wraz ze zgłoszeniem Naczelnej Radzie Prokuratury. W przedmiocie pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania rozstrzyga Naczelna Rada Prokuratury.

Art. 86. [Cofnięcie zgłoszenia]

W razie cofnięcia zgłoszenia na wolne stanowisko prokuratora odpowiednio Prokurator Generalny albo prokurator okręgowy niezwłocznie przekazuje oświadczenie o cofnięciu zgłoszenia do Naczelnej Rady Prokuratury. Nie wstrzymuje to podejmowania dalszych czynności w stosunku do kandydatów, którzy zgłosili się na to samo stanowisko prokuratora.

Art. 87. [Ocena kwalifikacji kandydata]

- § 1. Prokurator okręgowy, któremu złożono kartę zgłoszenia po stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków określonych w art. 80 – 85 zgłoszenia, zarządza, w terminie nie dłuższym niż siedem dni od dnia zgłoszenia, dokonanie oceny kwalifikacji kandydata przez wyznaczonego przez niego prokuratora. Ponadto, w przypadku kandydata będącego asesorem prokuratury albo prokuratorem zobowiązuje kierowników jednostek, w których kandydat wykonywał obowiązki służbowe, do przedstawienia mu opinii o kandydacie w terminie 14 dni.
- § 2. Prokurator Generalny, któremu złożono kartę zgłoszenia, po stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków, określonych w art. 80 – 85, zgłoszenia, zarządza, w terminie nie dłuższym niż siedem dni od dnia zgłoszenia, dokonanie oceny kwalifikacji kandydata przez wyznaczonego przez niego prokuratora. Ponadto, w przypadku kandydata będącego prokuratorem zobowiązuje kierowników jednostek, w których kandydat wykonywał obowiązki służbowe, do przedstawienia mu opinii o kandydacie w terminie 14 dni.
- § 3. Oceny kwalifikacji kandydatów nie może dokonywać prokurator będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym chociażby jednego z kandydatów lub pozostający chociażby z jednym z kandydatów w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.
- § 4. Jeżeli na jedno wolne stanowisko prokuratorskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, oceny kwalifikacji tych kandydatów dokonuje ten sam prokurator, chyba że z uwagi na liczbę kandydatów bądź z innych ważnych przyczyn nie jest to możliwe.
- § 5. Ocena kwalifikacji powinna zawierać:
 - 1) dane o przebiegu pracy zawodowej kandydata, obejmujące w szczególności informacje o rodzaju powierzonych mu zadań lub funkcji oraz podnoszeniu kwalifikacji zawodowych.
 - 2) wskazanie akt, opinii prawnych, publikacji, aktów notarialnych lub innych dokumentów, na podstawie których jest dokonywana ocena,
 - 3) opis wyników pracy lub dorobku naukowego kandydata oraz opinię w tym zakresie,

4) wnioski.

§ 6. Przy ocenie kwalifikacji kandydata na stanowisko prokuratora uwzględnia się, na podstawie znajdujących się w aktach osobowych bądź przedłożonych przez kandydata oświadczeń, predyspozycje osobowościowe kandydata do zawodu prokuratora oraz przestrzeganie zasad etyki wykonywanego zawodu.

Art. 88 [Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko prokuratora albo asesora prokuratury]

§ 1. Opis wyników pracy, o którym mowa w art. 87 § 5 pkt. 3, dotyczący kandydata zajmującego stanowisko prokuratora lub asesora prokuratury zawiera w szczególności:

- 1) dane przedstawiające obciążenie pracą kandydata oraz wyniki jego pracy w okresie 2 lat poprzedzających zgłoszenie na wolne stanowisko prokuratora, na koniec poszczególnych pełnych okresów statystycznych zawierających się w tym okresie, w szczególności:
 - a) wpływ spraw do referatu i ich załatwienie wraz ze sposobem zakończenia,
 - b) dane dotyczące liczby spraw zakończonych prawomocnym orzeczeniem, w których uniewinniono oskarżonego, zwrócono akt oskarżenia w trybie art. 344a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (tj. Dz. U. z 2022, poz. 1357, z późn. zm.), uchylono postanowienie o umorzeniu postępowania albo odmowie jego wszczęcia, albo zostały podjęte przez sąd czynności w trybie art. 396a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego,
 - c) dane dotyczące liczby spraw z referatu kandydata, w których została złożona i uwzględniona skarga w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 75 z późn. zm.),
 - d) dane dotyczące realizacji przez kandydata czynności związanych z zajmowanym przez niego stanowiskiem lub pełnioną funkcją, w tym kierowania przez niego jednostką lub komórką organizacyjną,
- 2) omówienie charakteru i stopnia trudności spraw podlegających ocenie,
- 3) omówienie przyczyn rozstrzygnięć procesowych, o których mowa w pkt 1 lit. b,
- 4) omówienie przyczyn rozstrzygnięcia w przedmiocie uwzględnienia skargi, o której mowa w pkt 1 lit. c,
- 5) omówienie uchybień stwierdzonych podczas badania akt,

- 6) omówienie pism sporządzanych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, w tym pism procesowych, przede wszystkim w zakresie prawidłowości wykładni prawa, logicznego wyводу, trafności i precyzji formułowanych tez,
 - 7) opis warunków pracy kandydata, a w szczególności wskazanie, czy korzystał on z pomocy asystenta prokuratora i stałej obsługi sekretariatu, dysponował odpowiednim zapleczem organizacyjno-technicznym, czy zachodziły okoliczności utrudniające pracę lub skutkujące zwiększonym obciążeniem pracą.
- § 2. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko prokuratora albo asesora prokuratury obejmuje badanie prawidłowości i poziomu merytorycznego prowadzonych postępowań, sprawności i efektywności wykonywania powierzonych obowiązków służbowych, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, oraz realizacji procesu doskonalenia zawodowego, a także kulturę urzędowania, obejmującą kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy oraz sposób zachowania wobec uczestników postępowania przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań oraz współpracowników.
- § 3. Ocena kwalifikacji dokonywana jest na podstawie badania akt co najmniej 15 spraw różnych kategorii, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 83 § 10.
- § 4. Na wniosek kandydata losowanie spraw odbywa się z jego udziałem.
- § 5. Prokurator dokonujący oceny kwalifikacji kandydata, z urzędu obejmuje badaniem także nieujęte w wykazie akta pięciu spraw niezakończonych, przydzielonych kandydatowi do rozpoznania, w których od momentu pierwszej rejestracji upłynął najdłuższy okres, a także akta wszystkich spraw, których referentem był kandydat, w których w okresie ostatnich dwóch lat poprzedzających zgłoszenie na wolne stanowisko prokuratora zmieniono lub uchylono decyzję merytoryczną i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania oraz w których zapadło prawomocne orzeczenie o uniewinnieniu, jak również sprawy, w których stwierdzono przewlekłość postępowania.
- § 6. Jeżeli ze względu na szczególny zakres czynności kandydata lub z innych przyczyn zbadanie liczby spraw wskazanych w § 3 lub 5 nie jest możliwe, przyjmuje się, z podaniem przyczyn, inną liczbę spraw.
- § 7. Do oceny kwalifikacji kandydata dołącza się opinie przełożonych, opinię kolegium, oceny okresowe, a także odpisy znajdujących się w aktach osobowych prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną lub prawomocnych decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia, jak również odpisy prawomocnych decyzji prokuratora

przełożonego, zawierających wytknięcie uchybienia w razie oczywistej obrazy prawa, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków lub decyzji z akt osobowych.

Art. 89. [Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko sędziego albo asesora sądowego]

- § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko sędziego albo asesora sądowego obejmuje badanie poziomu merytorycznego orzecznictwa oraz sprawności i efektywności podejmowanych czynności i organizowania pracy przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań lub funkcji, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, oraz realizacji procesu doskonalenia zawodowego, a także kulturę urzędowania, obejmującej kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy.
- § 2. Ocena kwalifikacji, o której mowa w § 1, jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej dwudziestu akt spraw różnych kategorii, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 83 § 11, a także na podstawie danych ewidencjonowanych w sądach, w tym na potrzeby statystyki sądowej.
- § 3. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się odpisy znajdujących się w aktach osobowych sędziego albo asesora sądowego prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną lub prawomocnych decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia, jak również odpisy prawomocnych decyzji sędziego przełożonego, zawierających wytknięcie uchybienia w razie oczywistej obrazy prawa, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków lub decyzji z akt osobowych.
- § 4. Prokurator dokonujący oceny kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko prokuratora, asesora prokuratury, sędziego albo asesora sądowego może objąć badaniem także akta spraw nieujęte w wykazie oraz zwracać się do prezesa sądu o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.

Art. 90. [Ocena kandydata wykonującego inny zawód prawniczy]

- § 1. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmującego stanowisko radcy Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej dokonywana jest w oparciu o badanie poziomu merytorycznego, sprawności, rzetelności i terminowości dokonywanych czynności bądź poziomu merytorycznego i rzetelności sporządzonych opinii prawnych lub innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, oraz

podnoszenia kwalifikacji zawodowych i kultury wykonywania zawodu, obejmującej kulturę osobistą oraz sposób zachowania wobec uczestników postępowania i współpracowników.

- § 2. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego albo zajmującego stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej jest dokonywana na podstawie badania co najmniej dwudziestu pięciu spraw lub opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 83 § 12. Prokurator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także akta spraw sądowych, w których kandydat występował w charakterze zastępcy procesowego, a których nie ujęto w wykazie, oraz zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.
- § 3. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód notariusza jest dokonywana na podstawie badania co najmniej dwudziestu pięciu aktów notarialnych, obejmujących różne kategorie praw, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. art. 83 § 13. Prokurator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także nieujęte w wykazie akty notarialne lub akta spraw sądowych, w których rozpoznano środki odwoławcze na odmowę dokonania wpisu lub odmowę dokonania czynności, oraz zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.
- § 4. Do oceny kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego, radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej lub notariusza dołącza się wykaz prawomocnych orzeczeń bądź decyzji o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że właściwy organ zarządził usunięcie wzmianki o ukaraniu lub odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego z akt osobowych kandydata.
- § 5. Do oceny kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata lub radcy prawnego, dołącza się także wykaz ostrzeżeń lub upomnień udzielonych przez właściwe organy samorządu zawodowego oraz zawiadomień o naruszeniu obowiązków procesowych dokonanych przez sąd lub prokuratora.
- § 6. Do oceny kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej dołącza się protokoły okresowych ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 66 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 2180, z późn. zm.).

§ 7. Do oceny kwalifikacji kandydata, który zajmuje stanowisko prezesa lub wiceprezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się odpowiednio, stosownie do zawodu wykonywanego przed powołaniem na to stanowisko, art. 88 § 2 do 7, lub art. 89 § 1 do 4, lub art. 90 § 1 do 6.

§ 8. Do oceny kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza dołącza się protokoły wizytacji, kontroli lub ocen przeprowadzonych w trybie ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1184, z późn. zm.), ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) albo ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1799).

Art. 91. [Ocena kandydata będącego profesorem albo doktorem habilitowanym]

§ 1. Ocena kwalifikacji kandydata mającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych jest dokonywana z uwzględnieniem osiągnięć naukowych, rodzaju i jakości publikacji, opinii recenzentów, jakości i rzetelności opinii prawnych bądź innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się odpisy prawomocnych orzeczeń o udzieleniu kary dyscyplinarnej, chyba że kara uległa zatarciu.

Art. 92. [Uzyskiwanie dokumentacji do dokonania oceny kwalifikacyjnej]

§ 1. Odpowiednio Prokurator Generalny albo prokurator okręgowy zwraca się odpowiednio do organów sprawujących nadzór administracyjny nad sądami, organów samorządów zawodowych adwokatów i radców prawnych, Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, organów sprawujących nadzór nad działalnością notariuszy, a w przypadku kandydata mającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych zatrudnionego na stanowisku naukowym albo naukowo-dydaktycznym do kierownika właściwej szkoły wyższej, instytutu Polskiej Akademii Nauk, instytutu badawczego lub innej placówki naukowej o udzielenie informacji lub nadesłanie dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia oceny kwalifikacji kandydata.

§ 2. Do oceny kwalifikacji dołącza się informację o postępowaniach karnych, dyscyplinarnych bądź wyjaśniających toczących się przeciwko kandydatowi.

Art. 93. [Delegacja ustawowa dotycząca określenia sposobu dokonywania oceny kwalifikacyjnej]

Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, szczegółowy tryb i sposób dokonywania oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko prokuratora, mając na uwadze konieczność zachowania metodyki uwzględniającej specyfikę wykonywanego przez kandydata zawodu lub zajmowanego stanowiska oraz potrzebę jej dostosowania do zakresu badań i kryteriów wskazanych w ustawie, zachowania jednolitości kryteriów dla kandydatów ubiegających się o równorzędne stanowiska prokuratora – przy uwzględnieniu zróżnicowania kwalifikacji niezbędnych do prawidłowego wypełniania zadań na poszczególnych stanowiskach i szczeblach organizacyjnych.

Art. 94. [Zapoznanie kandydata z oceną]

- § 1. Prokurator Generalny albo prokurator okręgowy, któremu złożono zgłoszenie, zapoznaje kandydata z oceną kwalifikacji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Kandydat, w terminie 14 dni od daty, zapoznania z oceną ma prawo złożyć pisemne uwagi do oceny kwalifikacji.
- § 2. Za dzień zapoznania się przez kandydata z oceną kwalifikacji uważa się dzień, w którym ocena została wysłana za pośrednictwem poczty elektronicznej.
- § 3. Uwagi złożone po terminie pozostawia się bez rozpoznania, podając przyczynę pozostawienia złożonych uwag bez rozpoznania. Kandydat, którego uwagi pozostawiono bez rozpoznania w terminie tygodnia może złożyć pisemne zastrzeżenie do Naczelnej Rady Prokuratury.
- § 4. Po stwierdzeniu, że uwagi wniesiono prawidłowo, odpowiednio Prokurator Generalny albo prokurator okręgowy niezwłocznie zarządza ich rozpatrzenie przez trzech prokuratorów. W rozpatrywaniu uwag nie może brać udziału prokurator, który dokonał oceny kwalifikacji. Prokuratorzy rozpatrują uwagi w terminie nie dłuższym niż trzydzieści dni. Prokuratorzy po rozpatrzeniu uwag podtrzymują ocenę kwalifikacji kandydata, do której uwagi zgłoszono albo dokonują oceny odmiennej. Stanowisko prokuratorów sporządza się na piśmie wraz z uzasadnieniem i doręcza się kandydatowi.

Art. 95. [Czas ważności oceny kwalifikacyjnej]

Ocena kwalifikacyjna kandydata jest ważna przez okres dwóch lat i jest wykorzystywana w przypadku udziału kandydata w tym okresie w innych konkursach na stanowisko prokuratora.

Art. 96. [Opiniowanie kandydatów]

- § 1. Prokurator Generalny przedstawia kandydatów na wolne stanowisko prokuratora Biura Prokuratora Generalnego Zgromadzeniu Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego celem zaopiniowania.

- § 2. Prokurator okręgowy przedstawia kolegium kandydatów na wolne stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej i prokuratora prokuratury rejonowej celem zaopiniowania.
- § 3. Jeżeli na wolne stanowisko prokuratora zostanie zgłosi więcej niż jeden kandydat, opiniowanie wszystkich kandydatów odbywa się na tym samym posiedzeniu odpowiednio Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego albo kolegium.
- § 4. W opiniowaniu kandydatów nie może brać udziału osoba będąca małżonkiem, krewnym albo powinowatym chociażby jednego z kandydatów lub pozostająca chociażby z jednym z kandydatów w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności członka odpowiednio Zgromadzenia Prokuratury Okręgowej albo kolegium.
- § 5. Kierownik jednostki prokuratury, o stanowisko w której kandydat się ubiega, zasięga od właściwego ze względu na siedzibę tej jednostki prokuratury odpowiednio komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji informacji o kandydacie. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska prokuratora uzyskuje się i sporządza w oparciu o dane zawarte w policyjnych systemach teleinformatycznych. Informacji nie zasięga się, jeżeli kandydat zajmuje stanowisko prokuratora, asesora prokuratury, sędziego albo asesora sądowego.
- § 6. Komendant Policji przedstawia wnioskodawcy pisemną informację o kandydacie w terminie 14 dni od daty wpływu wniosku i przekazuje mu wszystkie zebrane materiały służące do sporządzenia informacji.
- § 7. Odpowiednio Prokurator Generalny albo prokurator okręgowy zawiadamia kandydata na stanowisko prokuratora o treści informacji uzyskanej od komendanta wojewódzkiego (stołecznego) Policji.

Art. 97. [Przedstawienie kandydata Naczelnej Radzie Prokuratury]

- § 1. Prokurator Generalny, przedstawia Naczelnej Radzie Prokuratury zgłoszenia kandydatów na stanowiska prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego wraz z opinią Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego, opiniami przełożonych, ocenami okresowymi, ocenami kwalifikacji, informacjami uzyskanymi od komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji, jak również innymi dokumentami dotyczącymi postępowania w sprawie powołania na stanowisko prokuratora.

- § 2. Prokurator okręgowy przedstawia Naczelnej Radzie Prokuratury zgłoszenia kandydatów na stanowisko prokuratora prokuratury rejonowej i prokuratora prokuratury okręgowej wraz z opinią kolegium, opiniami przełożonych, ocenami okresowymi, ocenami kwalifikacji, informacjami uzyskanymi od komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji, jak również innymi dokumentami dotyczącymi postępowania w sprawie powołania na stanowisko prokuratora.
- § 3. Naczelna Rada Prokuratury może wysłuchać kandydata.
- § 4. Naczelna Rada Prokuratury rozpatruje kandydatury na stanowiska prokuratora po uprzednim wszechstronnym rozważeniu sprawy na podstawie udostępnionej dokumentacji wymaganej przepisami prawa, akt osobowych oraz oświadczeń uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone.
- § 5. Szczegółowy tryb przeprowadzenia konkursu określa Naczelna Rada Prokuratury w regulaminie.

Art. 98. [Głosowanie nad wyborem kandydata]

- § 1. Naczelna Rada Prokuratury dokonuje wyboru kandydata na stanowisko prokuratora zwykłą większością głosów obecnych członków w głosowaniu jawnym.
- § 2. Jeżeli w sprawie dotyczącej powołania na stanowisko prokuratora wymaganą większość głosów otrzyma większa liczba kandydatów niż liczba stanowisk, które obejmuje dany konkurs, za wybranych uważa się tych, którzy otrzymali kolejno najwięcej głosów.

Art. 99. [Uchwała o przedstawieniu kandydata Prokuratorowi Generalnemu]

- § 1. Uchwała Naczelnej Rady Prokuratury w przedmiocie przedstawienia Prokuratorowi Generalnemu wniosku o powołanie na stanowisko prokuratora wymaga uzasadnienia.
- § 2. Uzasadnienie uchwały sporządza się w terminie 7 dni od jej podjęcia.
- § 3. Uchwałę doręcza się wszystkim kandydatom wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o sposobie wniesienia odwołania do Sądu Najwyższego.
- § 4. Imiona i nazwiska kandydatów oraz uchwałę Naczelnej Rady Prokuratury wraz z uzasadnieniem umieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 100. [Uchwała Naczelnej Rady Prokuratury]

- § 1. Uchwała Naczelnej Rady Prokuratury jest prawomocna, jeżeli nie przysługuje od niej odwołanie.
- § 2. Jeżeli uchwały, o której mowa w art. 98 § 1, nie zaskarżyli wszyscy kandydaci, uchwała ta staje się prawomocna w części obejmującej rozstrzygnięcia o nieprzedstawieniu

wniosku o powołanie do pełnienia urzędu prokuratora tego kandydata, który nie wniósł odwołania.

Art. 101. [Odwołanie od uchwały Naczelnej Rady Prokuratury]

- § 1. Kandydat może odwołać się do Sądu Najwyższego od uchwały Naczelnej Rady Prokuratury z powodu jej sprzeczności z prawem.
- § 2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Naczelnej Rady Prokuratury, w terminie 14 dni od doręczenia uchwały z uzasadnieniem.
- § 3. Wszystkie odwołania wniesione przez kandydatów w tym samym postępowaniu konkursowym podlegają łącznemu rozpoznaniu i rozstrzygnięciu w toku jednego postępowania przed Sądem Najwyższym.
- § 4. Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 1805 z późn. zm.) o skardze kasacyjnej. Przepisu art. 87¹ tej ustawy nie stosuje się.

Art. 102. [Zgłoszenie kandydatury na stanowisko kierownicze]

- § 1. Prokurator Generalny obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” o konkursach na prokuraturę rejonową i prokuraturę okręgową.
- § 2. Na stanowisko prokuratury okręgowej może kandydować jedynie prokurator prokuratury okręgowej, który bezpośrednio przed zgłoszeniem wykonywał obowiązki w prokuraturze okręgowej przez okres nie krótszy niż 3 lata. Na stanowisko prokuratury rejonowej może kandydować prokurator, który bezpośrednio przed zgłoszeniem wykonywał obowiązki przez okres nie krótszy niż 3 lata.
- § 3. Kandydat na stanowisko prokuratury rejonowej albo prokuratury okręgowej wypełnia kartę zgłoszenia. Do karty zgłoszenia kandydat załącza wykaz sygnatur spraw, o których mowa w art. 83 § 10, jak również swoją wizję funkcjonowania prokuratury, informacje o udziale w szkoleniach dotyczących kierowania zasobami ludzkimi, inne dokumenty popierające jego kandydaturę, w szczególności opinie i rekomendacje środowiska prokuratorskiego w liczbie co najmniej 20 osób lub listy poparcia innych osób lub podmiotów.
- § 4. Kartę zgłoszenia wraz z załącznikami, o których mowa w § 3 kandydat na prokuraturę rejonową składa prokuratorowi okręgowemu, zaś kandydat na prokuraturę okręgową – Prokuratorowi Generalnemu.
- § 5. Przepisy art. 85 § 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 103. [Ponowny udział w konkursie na stanowisko kierownicze]

Ponowne zgłoszenie kandydatury na prokuratora rejonowego albo prokuratora okręgowego może nastąpić nie wcześniej niż po dniu zakończenia poprzednio rozpoczętego postępowania w sprawie powołania do pełnienia funkcji kierownika prokuratury rejonowej albo prokuratury okręgowej. Za dzień rozpoczęcia postępowania w sprawie powołania do pełnienia funkcji kierowniczej przyjmuje się dzień złożenia karty zgłoszenia na dane stanowisko kierownicze. Za dzień zakończenia postępowania wobec kandydata przyjmuje się dzień upływu wobec kandydata terminu do złożenia zastrzeżenia od pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania albo dzień uprawomocnienia się wobec kandydata uchwały Naczelnej Rady Prokuratury w przedmiocie:

- 1) nieuwzględnienia zastrzeżenia od pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia,
- 2) umorzenia postępowania,
- 3) nieprzedstawienia wniosku o powołanie na stanowisko prokuratora Prokuratorowi Generalnemu,
- 4) przedstawienia wniosku o powołanie na stanowisko prokuratora Prokuratorowi Generalnemu.

Art. 104. [Ocena kwalifikacji na stanowisko kierownicze]

- § 1. Prokurator okręgowy, któremu złożono kartę zgłoszenia na stanowisko prokuratora rejonowego, po stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków określonych w art. 102-103, zarządza, w terminie nie dłuższym niż siedem dni od dnia zgłoszenia, dokonanie oceny kwalifikacji kandydata na stanowisko prokuratora rejonowego.
- § 2. Prokurator generalny, któremu złożono kartę zgłoszenia na stanowisko prokuratora okręgowego, po stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków określonych w art. 102-103, zarządza, w terminie nie dłuższym niż siedem dni od dnia zgłoszenia, dokonanie oceny kwalifikacji kandydata na stanowisko prokuratora okręgowego.
- § 3. Ocena kwalifikacji kandydata na stanowisko kierownika prokuratury rejonowej albo prokuratury okręgowej obejmuje badanie prawidłowości i poziomu merytorycznego prowadzonych lub nadzorowanych postępowań, sprawności i efektywności wykonywania powierzonych obowiązków służbowych, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, podnoszenia kwalifikacji zawodowych, kulturę urzędowania, obejmującą kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy, jak również sposób zachowania wobec uczestników postępowania przy rozpoznawaniu spraw oraz współpracowników, a także komunikatywność, umiejętności interpersonalne, umiejętność ustalania priorytetów, umiejętność radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych.

§ 4. Przepisy art. 87 § 3 do 6, art. 88 § 1, 3-7 i art. 92 § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 105. [Zapoznanie z oceną]

§ 1. Prokurator Generalny, prokurator okręgowy, któremu złożono zgłoszenie, zapoznaje kandydata z oceną kwalifikacji. Kandydat w terminie 14 dni od daty zapoznania się z oceną ma prawo złożyć pisemne uwagi do oceny kwalifikacji.

§ 2. Przepisy art. 94 § 2 do 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 106. [Przedstawienie Naczelnej Radzie Prokuratury kandydata na stanowisko kierownicze]

§ 1. Prokurator Generalny, przedstawia Naczelnej Radzie Prokuratury zgłoszenia kandydatów na stanowiska kierowników prokuratur okręgowych wraz z opinią Zgromadzenia Biura Prokuratora Generalnego, opiniami przełożonych, rekomendacjami, ocenami okresowymi oraz oceną kwalifikacji.

§ 2. Prokurator okręgowy przedstawia Naczelnej Radzie Prokuratury zgłoszenia kandydatów na stanowisko kierownika prokuratury rejonowej wraz z opinią kolegium, opiniami przełożonych, rekomendacjami, ocenami okresowymi oraz oceną kwalifikacji.

§ 3. Przepisy art. 97 § 3 do 5 oraz art. 98-101 stosuje się odpowiednio.

Art. 107. [Powołanie kierownika jednostki prokuratury]

§ 1. Naczelna Rada Prokuratury przedkłada Prokuratorowi Generalnemu wniosek o powołanie wybranego przez nią kandydata na prokuratora rejonowego albo prokuratora okręgowego, nie później niż na cztery miesiące przed upływem kadencji wykonywania obowiązków na tym stanowisku, albo w ciągu dwóch miesięcy od jej wygaśnięcia.

§ 2. Prokurator Generalny powołuje zawnioskowanego przez Naczelną Radę Prokuratury kandydata na prokuratora rejonowego albo prokuratora okręgowego w terminie 14 dni od otrzymania wniosku.

Art. 108. [Powołanie zastępców kierownika jednostki prokuratury]

Na wniosek odpowiednio prokuratora rejonowego albo prokuratora okręgowego, po zasięgnięciu opinii kolegium, Prokurator Generalny powołuje i odwołuje jego zastępcę albo zastępców.

Art. 109. [Kadencja na stanowisko kierowniczym]

§ 1. Kadencja prokuratora rejonowego trwa cztery lata. Nie można sprawować funkcji prokuratora rejonowego w tej samej prokuraturze rejonowej przez dłużej niż dwie po sobie następujące kadencje.

§ 2. Kadencja prokuratora okręgowego trwa sześć lat. Prokurator okręgowy nie może być ponownie powołani na bezpośrednio następującą kadencję do pełnienia funkcji kierowniczych i zastępców w tej samej prokuraturze okręgowej.

Art. 110. [Odwołanie z funkcji kierowniczej]

Prokurator Generalny odwołuje prokuratora okręgowego lub prokuratora rejonowego przed upływem kadencji, jeżeli ten:

- 1) zrzekł się pełnienia funkcji,
- 2) stał się trwale niezdolni do pełnienia funkcji z powodów zdrowotnych, stwierdzonych orzeczeniem lekarskim,
- 3) wygasł jego stosunek służbowy albo został odwołany ze stanowiska prokuratora,
- 4) został prawomocnie ukarany karą dyscyplinarną,
- 5) uzyskał niższą niż pozytywna ocenę okresową.

Art. 111. [Powołanie na inne funkcje kierownicze]

§ 1. Do pełnienia pozostałych funkcji w prokuraturze, z zastrzeżeniem § 2 powołuje spośród prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji Prokurator Generalny.

§ 2. Prokurator Generalny, określa w drodze zarządzenia, funkcje w prokuraturach okręgowych i prokuraturach rejonowych, do pełnienia których powołuje i z pełnienia których odwołuje odpowiednio prokurator okręgowy albo prokurator rejonowy.

Sekcja 2

Status prokuratora

Art. 112. [Stosunek służbowy prokuratora]

przepis w opracowaniu

Art. 113. [Pracodawca prokuratora]

Prokuratura okręgowa jest pracodawcą dla prokuratorów pełniących służbę w tej prokuraturze okręgowej i wszystkich innych osób w niej zatrudnionych oraz prokuratorów prokuratur rejonowych leżących na obszarze objętych właściwością miejscową tej prokuratury okręgowej oraz innych osób posiadających miejsce wykonywania czynności służbowych w tych prokuraturach rejonowych. Biuro Prokuratora Generalnego jest pracodawcą dla prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego, w tym dla Prokuratora Generalnego, i dla innych osób zatrudnionych w tym Biurze.

Art. 114. [Zrzeczenie się stanowiska prokuratora]

- § 1. Stosunek służbowy prokuratora rozwiązuje się, jeżeli prokurator zrzekł się stanowiska prokuratora.
- § 2. W przypadku zrzeczenia się stanowiska przez prokuratora Prokurator Generalny odwołuje go ze stanowiska w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia na ręce Prokuratora Generalnego oświadczenia w tym przedmiocie, chyba że na wniosek prokuratora, Prokurator Generalny określi inny termin.
- § 3. Prokurator Generalny zawiadamia Naczelną Radę Prokuratury o odwołaniu prokuratora z powodu zrzeczenia się przez niego stanowiska.
- § 4. Prokurator może wystąpić do Prokuratora Generalnego z wnioskiem o zrzeczenie się zajmowanego przez niego dotychczas stanowiska służbowego i wydania mu aktu powołania na stanowisko zajmowane wcześniej lub stanowisko niższe; okresy zatrudnienia prokuratora w jednostkach wyższego szczebla są uwzględniane przy określaniu jego wynagrodzenia zgodnie z nowym aktem powołania.

Art. 115. [Obowiązek zrzeczenia się stanowiska prokuratora]

- § 1. Prokuratorowi kandydującemu w wyborach na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, do Sejmu, Senatu albo organów samorządu terytorialnego udziela się urlopu bezpłatnego na czas kampanii wyborczej. Nie dotyczy to prokuratora w stanie spoczynku.
- § 2. Prokurator obejmujący urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, mandat posła, senatora albo radnego lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz mianowany do pełnienia funkcji w organach państwowych, służby dyplomatycznej, konsularnej lub w organach organizacji międzynarodowych albo ponadnarodowych działających na podstawie umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską jest obowiązany zrzec się swojego stanowiska.
- § 3. W wypadku niedopełnienia przez prokuratora obowiązku określonego w § 2 Prokurator Generalny odwołuje go ze stanowiska.
- § 4. Prokurator mianowany do pełnienia funkcji w organach organizacji międzynarodowych albo ponadnarodowych działających na podstawie umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską po zakończeniu wykonywania obowiązków w tej organizacji może powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko, jeżeli przerwa w pełnieniu obowiązków prokuratora nie przekracza 9 lat, chyba że pełnił funkcje sędziowskie lub prokuratorskie w międzynarodowych lub ponadnarodowych organach sądowych. W takim przypadku Prokurator Generalny na wniosek prokuratora, który zrzekł się stanowiska, powołuje go na poprzednio zajmowane stanowisko

prokuratora niezależnie od liczby stanowisk w danej powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury, chyba że nie spełnia on warunków wymaganych do powołania na stanowisko prokuratora.

- § 5. W razie odmowy powołania, o którym mowa w § 4, prokuratorowi służy skarga do Sądu Najwyższego.

Art. 116. [Wygaśnięcie stosunku służbowego prokuratora]

- § 1. Prawomocny wyrok sądu dyscyplinarnego o wydaleniu prokuratora ze służby prokuratorskiej oraz prawomocny wyrok sądu skazujący prokuratora za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub prawomocne orzeczenie przez sąd środka karnego w postaci pozbawienia praw publicznych lub zakazu zajmowania stanowiska prokuratora pociąga za sobą, z mocy prawa, utratę stanowiska prokuratora; stosunek służbowy prokuratora wygasa z chwilą uprawomocnienia się wyroku.
- § 2. W przypadku uchylecia wyroku sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej przez Sąd Najwyższy w wyniku kasacji, o której mowa w art. 229 § 2 i 3, prokuratora przywraca się do służby na dotychczas zajmowanym stanowisku z zachowaniem ciągłości stosunku służbowego i z prawem do wynagrodzenia za okres faktycznego pozostawania poza służbą.
- § 3. Stosunek służbowy prokuratora wygasa z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego.
- § 4. Stosunek służbowy prokuratora wygasa z dniem uprawomocnienia się orzeczenia sądu o ubezwłasnowolnieniu prokuratora, chyba że nabył on uprawnienie do przeniesienia w stan spoczynku; w takiej sytuacji Prokurator Generalny przenosi prokuratora w stan spoczynku bez konieczności uzyskiwania zaświadczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 117. [Odwołanie prokuratora]

- § 1. Prokurator Generalny odwołuje prokuratora, który nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 80 § 1 pkt 2 lub 8. Przed podjęciem decyzji o odwołaniu z powodu niespełnienia wymogu z art. 80 § 1 pkt 2 Prokurator Generalny obligatoryjnie uzyskuje niezwłocznie opinie Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego lub właściwego zgromadzenia oraz Naczelnej Rady Prokuratury.
- § 2. Decyzja Prokuratora Generalnego, o której mowa w § 1, wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie odwołania z powodu niespełnienia wymogu z art. 80 § 1 pkt 2 zawiera w szczególności wskazanie czynu stanowiącego naruszenie zasad etyki prokuratorskiej, roty ślubowania lub zasad współżycia społecznego.

- § 3. Od decyzji tej przysługuje prokuratorowi prawo odwołania się w terminie 14 dni od daty jej doręczenia do Sądu Najwyższego.

Art. 118. [Stan spoczynku wobec upływu wieku]

- § 1. Prokurator nabywa uprawnienie do przejścia w stan spoczynku, z zastrzeżeniem § 2, w wieku 65 lat, pod warunkiem przepracowania na stanowisku asesora prokuratury lub sądowego i prokuratora lub sędziego nie mniej niż 10 lat. Warunek 10-letniego stażu na stanowisku prokuratora lub sędziego nie dotyczy sytuacji, gdy przyczyną przejścia w stan spoczynku jest niezdolność do zajmowania tego stanowiska, która wynikła z wypadku przy pracy.
- § 2. Prokurator przechodzi na swój wniosek w stan spoczynku po ukończeniu 60 lat, jeżeli przepracował na stanowisku asesora prokuratury lub sądowego i prokuratora lub sędziego nie mniej niż 30 lat.
- § 3. Prokurator może dalej zajmować stanowisko po ukończeniu 65 roku życia, po złożeniu Prokuratorowi Generalnemu oświadczenia w tym przedmiocie i przedłożeniu zaświadczenia stwierdzającego, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora.
- § 4. Oświadczenia i zaświadczenie, o którym mowa w § 2, składa się Prokuratorowi Generalnemu najpóźniej na sześć miesięcy przed ukończeniem 65 roku życia.
- § 5. Prokurator Generalny wymienia dane dotyczące prokuratorów w stanie spoczynku, w zakresie określonym w art. 68a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w ramach Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącym wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 1, z późn. zm.), za pośrednictwem punktu kontaktowego prowadzonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 119. [Stan spoczynku z przyczyn zdrowotnych]

- § 1. Prokurator Generalny przenosi prokuratora w stan spoczynku na jego wniosek albo na wniosek jego pracodawcy, jeżeli z powodu choroby lub utraty sił uznany został przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków prokuratora, pod warunkiem przepracowania na stanowisku asesora prokuratury lub sądowego i prokuratora lub sędziego nie mniej niż 10 lat. Warunek 10-letniego stażu na stanowisku asesora prokuratury lub sądowego i

prokuratora lub sędziego nie dotyczy sytuacji, gdy przyczyną przejścia w stan spoczynku jest niezdolność do zajmowania tego stanowiska, która wynikła z wypadku przy pracy. Jeśli prokurator, który został uznany przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków prokuratora, nie posiada 10-letniego stażu na stanowisku asesora prokuratury lub sądowego i prokuratora lub sędziego Prokurator Generalny odwołuje go ze stanowiska.

- § 2. Z żądaniem przeniesienia w stan spoczynku oraz zbadania niezdolności do pełnienia obowiązków przez prokuratora i wydania orzeczenia w tym przedmiocie, może wystąpić zainteresowany prokurator lub jego pracodawca, a w przypadku prokuratora okręgowego także Biuro Prokuratora Generalnego.
- § 3. Orzeczenie w sprawie trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków prokuratora, o którym mowa w § 1 i 2, lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych doręcza zainteresowanemu prokuratorowi oraz jego pracodawcy, a w przypadku prokuratora okręgowego także Biurze Prokuratora Generalnego.
- § 4. Od orzeczenia lekarza orzecznika, o którym mowa w § 3, zainteresowanemu prokuratorowi oraz pracodawcy, a w przypadku prokuratora okręgowego także Biuro Prokuratora Generalnego przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.
- § 5. Prokurator Generalny przenosi prokuratora w stan spoczynku albo odwołuje prokuratora w trybie § 1 także w sytuacji, gdy prokurator bez uzasadnionej przyczyny nie stawił się na badanie u lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Od decyzji Prokuratora Generalnego prokuratorowi przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego w terminie 14 dni od doręczenia mu tej decyzji.
- § 6. Koszty badania i wydania orzeczenia pokrywa Skarb Państwa.

Art. 120. [Powrót ze stanu spoczynku]

- § 1. Przeniesiony w stan spoczynku z przyczyn, o których mowa w art. 119, ma prawo powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeżeli przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, wydane przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.
- § 2. W celu wykonania prawa, o którym mowa w § 1, prokurator zgłasza Prokuratorowi Generalnemu zamiar powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo wniosek o wyznaczenie stanowiska równorzędnego, jeżeli powrót na stanowisko zajmowane poprzednio nie jest możliwy. Prokurator Generalny w terminie miesiąca wydaje w tej

sprawie decyzję. W razie decyzji negatywnej prokuratorowi przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.

- § 3. Do czasu ukończenia 65 roku życia przez prokuratora, który został przeniesiony w stan spoczynku z powodu uznania przez lekarz orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków prokuratora ze względu na stan zdrowia, Prokurator Generalny może wystąpić do lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wydanie zaświadczenia w przedmiocie ustania trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych tego prokuratora.
- § 4. W przypadku ustania trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych przez prokuratora, Prokurator Generalny przywraca prokuratora do czynnej służby i wskazuje stanowisko służbowe i miejsce wykonywania czynności służbowych na poprzednio zajmowanym stanowisku lub na stanowisku równorzędnym, chyba że powrót na poprzednio zajmowane stanowisko albo stanowisko równorzędne nie jest możliwy. W przypadku wyznaczenia prokuratorowi stanowiska, na którym wynagrodzenie z uwzględnieniem stażu pracy prokuratora byłoby niższe niż otrzymywane przez niego do tej pory wynagrodzenie w stanie spoczynku, jego wynagrodzenie będzie równe otrzymywanemu do tej pory wynagrodzeniu w stanie spoczynku.

Art. 121. [Odpowiednie stosowanie przepisów]

Do prokuratorów stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem art. dwa wyżej, przepisy art. 69 § 3, art. 73 i 74 § 1 i 2, art. 76, art. 85 § 4, art. 94d-94g, art. 99-102, art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. nr 98, poz. 1070 z późn. zm.). Jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, przewidziane w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych uprawnienia Krajowej Rady Sądownictwa i Ministra Sprawiedliwości przysługują w stosunku do prokuratorów odpowiednio Naczelnej Radzie Prokuratury i Prokuratorowi Generalnemu, a uprawnienia kolegiów i prezesów właściwych sądów – właściwym pracodawcom.

Art. 122. [Wydziały i działy do spraw wojskowych]

- § 1. Działy wojskowe w prokuraturach rejonowych, wydziały wojskowe w prokuraturach okręgowych oraz wydział wojskowy w Biurze Prokuratura Generalnego stanowią jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej w rozumieniu przepisów odrębnych.
- § 2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym w drodze rozporządzenia tworzy i znosi działy albo wydziały wojskowe w prokuraturach okręgowych i rejonowych oraz w Biurze Prokuratora Generalnego.

Art. 123. [Prokuratorzy wojskowi]

- § 1. Prokuratorem do spraw wojskowych może być tylko oficer pełniący czynną służbę wojskową lub oficer rezerwy.
- § 2. W przypadku zwolnienia prokuratora do spraw wojskowych, będącego żołnierzem zawodowym, z zawodowej służby wojskowej pozostaje on na stanowisku prokuratora w jednostce prokuratury, w której pełnił obowiązki, niezależnie od liczby stanowisk prokuratorskich w tej jednostce.
- § 3. Prawo do emerytury lub renty wojskowej ulega zawieszeniu, jeżeli osoba, o której mowa w § 1, po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej pozostaje na stanowisku prokuratorskim.
- § 4. W przypadku zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do emerytury lub renty wojskowej wypłaca się osobie uprawnionej wyłącznie świadczenie wyższe albo przez nią wybrane.

Art. 124. [Powołanie do służby wojskowej]

- § 1. W przypadku powołania prokuratora do niezawodowej służby wojskowej, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w § 4, jego prawa i obowiązki służbowe ulegają zawieszeniu na czas trwania służby wojskowej. Prokurator zachowuje stanowisko i prawo do wynagrodzenia, a czas służby wojskowej wlicza się do okresu służby na stanowisku prokuratora.
- § 2. Inne szczególne uprawnienia związane ze stosunkiem służbowym prokuratora powołanego do czynnej służby wojskowej i zwolnionego z tej służby regulują przepisy ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.
- § 3. Prokurator powołany do niezawodowej służby wojskowej odbywa ją w wydziałach powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury właściwych w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, w sądach wojskowych lub na stanowiskach związanych ze świadczeniem pomocy prawnej.
- § 4. Przepis § 3 nie dotyczy przeszkolenia wojskowego w celu mianowania na pierwszy stopień oficerski.

Art. 125. [Delegacja ustawowa]

Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi w drodze rozporządzenia sposób i tryb ustalania i wypłacania uposażeń oraz uposażeń rodzinnych prokuratorom w stanie spoczynku i członkom ich rodzin oraz terminy przekazania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w art. 144 § 8, mając na względzie konieczność zapewnienia osobom uprawnionym ciągłości źródeł utrzymania oraz udogodnień w odbiorze uposażeń i uposażeń rodzinnych.

Art. 126. [Przeniesienie na inne miejsce służbowe]

- § 1. Przeniesienie prokuratora na inne miejsce służbowe może nastąpić tylko za jego zgodą.
- § 2. Zgoda prokuratora na przeniesienie na inne miejsce służbowe nie jest wymagana w przypadkach:
 - 1) zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji prokuratury lub zniesienia danej jednostki prokuratury albo przeniesienia jej siedziby,
 - 2) przeniesienia w wyniku kary dyscyplinarnej,
 - 3) złożenia wniosku o wydanie aktu powołania na wcześniej zajmowane bądź niższe stanowisko służbowe.
- § 3. Przeniesienia, o którym mowa w § 1 i 2, dokonuje Prokurator Generalny.
- § 4. Do przeniesienia, o którym mowa w § 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 111 § 1.
- § 5. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 1 od decyzji Prokuratora Generalnego przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.
- § 6. W razie przeniesienia prokuratora na inne miejsce służbowe prokuratorowi nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego. Prokurator zachowuje prawo do wykorzystania tego urlopu w czasie pełnienia służby w miejscu, do którego przeniesienie nastąpiło.

Art. 127. [Procedura przeniesienia na inne miejsce służbowe na wniosek prokuratora]

- § 1. O zamiarze ogłoszenia konkursu na wolne stanowisko prokuratora Prokurator Generalny obwieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej.
- § 2. Prokurator zainteresowany przeniesieniem na inne miejsce służbowe może w terminie siedmiu dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w § 1, złożyć wniosek o przeniesienie na to miejsce służbowe. Wniosek składa się drogą służbową do Prokuratora Generalnego.
- § 3. Prokurator Generalny wydaje decyzję w przedmiocie wniosku prokuratora o przeniesienie na inne miejsce służbowe, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr prokuratury, potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych prokuratur, a także okoliczności wynikające z uzasadnienia wniosku. Decyzja Prokuratora Generalnego, nieuwzględniająca wniosku, wymaga uzasadnienia.
- § 4. Wniosek prokuratora o przeniesienie na inne miejsce służbowe niespełniający wymogu, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania.

- § 5. Prokurator Generalny może z urzędu zwrócić się do prokuratora, który uprzednio składał wniosek o przeniesienie na inne miejsce służbowe, o wyrażenie zgody na przeniesienie na wnioskowane lub inne miejsce służbowe.
- § 6. W przypadku obsadzenia wolnego stanowiska prokuratora przez przeniesienie prokuratora na inne miejsce służbowe Prokurator Generalny ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej dokonanie przeniesienia.

Art. 128. [Zwrot kosztów]

W razie przeniesienia prokuratora do innej miejscowości, przysługuje mu zwrot kosztów przeniesienia, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienie nastąpiło w drodze dyscyplinarnej lub na wniosek prokuratora.

Art. 129. [Delegacje poza jednostki prokuratury]

- § 1. Prokurator Generalny może delegować do Ministerstwa Sprawiedliwości prokuratora, wykazującego znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków, celem wykonywania zadań związanych z działalnością prokuratury. Prokurator może być delegowany jedynie za jego zgodą na okres nie dłuższy niż 2 lata, z możliwością jednorazowego przedłużenia delegacji na okres kolejnych 2 lat.
- § 2. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.
- § 3. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora, na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres, nieprzekraczający 2 lat.
- § 4. Prokurator Generalny, na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, może delegować prokuratora, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub określonej funkcji, lub odbycia stażu trwającego dłużej niż miesiąc, poza granicami państwa w ramach współpracy międzynarodowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora, na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata, z możliwością jednokrotnego przedłużenia delegacji na kolejny okres 2 lat.

Art. 130. [Delegacje do innej jednostki prokuratury]

- § 1. Prokurator Generalny może delegować do Biura Prokuratora Generalnego za zgodą prokuratora prokuratury okręgowej, mającego co najmniej 15-letni staż pracy, w tym co

- najmniej 10 lat na stanowisku prokuratora co najmniej prokuratury okręgowej. Delegacja nie może trwać dłużej niż 6 miesięcy. W przypadku, gdy prokurator delegowany bierze udział w konkursie na stanowisko prokuratora Biura Prokuratora Generalnego, jego delegacja może być przedłużona do czasu rozstrzygnięcia konkursu.
- § 2. Prokurator okręgowy może delegować prokuratora prokuratury rejonowej za jego zgodą do prokuratury okręgowej, spośród prokuratorów mających co najmniej 5 letni staż pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej. Delegacja nie może trwać dłużej niż 6 miesięcy. W przypadku, gdy prokurator delegowany bierze udział w konkursie na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej, do której jest delegowany, jego delegacja może być przedłużona do czasu rozstrzygnięcia konkursu.
- § 3. Prokurator okręgowy, na wniosek prokuratora rejonowego z obszaru właściwości miejscowej danej prokuratury okręgowej, w szczególnych, wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych trudną sytuacją kadrową lub dużym obciążeniem sprawami, może delegować prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratora prokuratury rejonowej z obszaru właściwości miejscowej tej prokuratury okręgowej, za zgodą tego prokuratora.
- § 4. Z przyczyn określonych w § 3, w sytuacji niezyskania zgody żadnego prokuratora na delegację, prokurator okręgowy po uzyskaniu zgody kolegium może delegować prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratora prokuratury rejonowej z obszaru właściwości miejscowej tej prokuratury okręgowej bez jego zgody do prokuratury rejonowej z obszaru właściwości miejscowej danej prokuratury okręgowej, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Delegacja w tym trybie wobec tego samego prokuratora jest dopuszczalna raz na dwa lata.
- § 5. Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody, do jednostki prokuratury mającej siedzibę w innej miejscowości prokuratora w ciąży lub sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat lub osobą niepełnosprawną, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne prokuratora.
- § 6. Prokurator okręgowy zobowiązany jest do uzasadnienia decyzji, o której mowa w § 4.
- § 7. Prokuratorowi delegowanemu w trybie § 4 przysługuje prawo odwołania się od tej decyzji do sądu pracy w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Art. 131. [Odwołanie z delegacji]

- § 1. Odwołanie z delegacji w przypadku delegacji na okres przekraczający 12 miesięcy, lub rezygnacja z jej kontynuowania przez prokuratora, może nastąpić za trzymiesięcznym wypowiedzeniem.

- § 2. Prokurator Generalny odwołuje prokuratora delegowanego na podstawie art. 129 § 1, 3 i 4 i z art. 130 § 1 z delegacji przed upływem wyznaczonego terminu, w przypadku:
- 1) gdy stan zdrowia tego prokuratora uniemożliwia dalsze pełnienie obowiązków lub sprawowanie funkcji,
 - 2) złożenia wniosku przez uprawniony organ organizacji lub zespołu, o których mowa w art. 129 § 3,
 - 3) gdy dalsza delegacja staje się bezprzedmiotowa,
 - 4) zaistnienia innej niż określone w pkt 1-3 ważnej przyczyny, jeżeli dalsza delegacja tego prokuratora nie gwarantuje należytego wykonywania przez niego powierzonych mu obowiązków lub sprawowania przez niego funkcji.
- § 3. Prokurator Okręgowy odwołuje prokuratora delegowanego na podstawie art. 130 § 3 z delegacji przed upływem wyznaczonego terminu, w przypadku:
- 1) gdy stan zdrowia tego prokuratora uniemożliwia dalsze pełnienie obowiązków,
 - 2) gdy dalsza delegacja staje się bezprzedmiotowa,
 - 3) zaistnienia innej niż określone w pkt 1-2 ważnej przyczyny, jeżeli dalsza delegacja tego prokuratora nie gwarantuje należytego wykonywania przez niego powierzonych mu obowiązków lub sprawowania przez niego funkcji.

Art. 132. [Dodatkowe należności dla prokuratora delegowanego]

- § 1. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości, niż miejscowość będąca siedzibą jednostki prokuratury, w której prokurator pełni służbę, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, prokuratorowi delegowanemu w okresie delegowania, jako pracownikowi w podróży służbowej, przysługują następujące należności, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pełnienia służby:
- 1) prawo do nieodpłatnego zakwaterowania w warunkach odpowiadających godności urzędu albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania w jednej z następujących form:
 - a) zwrotu kosztów faktycznie poniesionych - w wysokości określonej w fakturze,
 - b) miesięcznego ryczałtu – w kwocie nie wyższej niż 80% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego prokuratora, o której mowa w art. 144 § 2, będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora,
 - 2) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejsca delegowania, zwrot kosztów ostatniego przejazdu z miejsca delegowania do miejsca stałego zamieszkania oraz zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie

- częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych na obszarze kraju,
- 3) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy,
 - 4) diety, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy,
 - 5) zwrot kosztów poniesionych z tytułu używania pojazdów stanowiących własność pracownika do celów służbowych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 180 i 209),
 - 6) zwrot kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania, o których mowa w § 3.
- § 2. Świadczenia i należności, o których mowa w § 1 pkt 1-2, nie przysługują w wypadkach, gdy odległość od miejscowości, w której prokurator delegowany ma miejsce stałego zamieszkania do miejscowości delegowania nie przekracza 60 km, chyba że organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, na wniosek prokuratora delegowanego uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd prokuratora delegowanego do miejscowości delegowania.
- § 3. Prokurator delegowany, o którym mowa w § 2, ma prawo do zwrotu kosztów codziennych dojazdów do miejscowości delegowania w wysokości nie wyższej niż równowartość ceny przejazdu środkiem komunikacji publicznej, z uwzględnieniem przysługującej prokuratorowi delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.
- § 4. Prokurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości i Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje z budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości dodatek funkcyjny.
- § 5. W okresie delegowania, ze względu na charakter pracy i zakres wykonywanych zadań, prokuratorowi delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości może być przyznany przez Ministra Sprawiedliwości, dodatek specjalny w kwocie nieprzekraczającej 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Dodatek przyznaje się na czas określony, a w uzasadnionych przypadkach – także na czas nieokreślony.

§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości i w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe i czasowo przenoszonym oraz konieczność zapewnienia warunków do prawidłowego wykonywania obowiązków i powierzonej prokuratorowi funkcji.

Art. 133. [Uprawnienia prokuratora delegowanego za granicę]

§ 1. Prokurator delegowany na podstawie art. 129 § 3 ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia prokuratora określonego zgodnie z art. 144 § 6 przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratora oraz dodatku za długoletnią pracę, a także do świadczeń odszkodowawczych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli zdarzenie powodujące powstanie prawa do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa.

§ 2. Prokuratorowi delegowanemu w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa przysługują, wypłacane w walucie polskiej lub obcej:

- 1) dodatek zagraniczny na pokrycie zwiększonych kosztów związanych z pełnieniem obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, ustalany odpowiednio do warunków i zakresu ich pełnienia,
- 2) w przypadku powierzenia pełnienia obowiązków lub funkcji pociągających za sobą zmianę miejsca pobytu trwającą co najmniej rok:
 - a) jednorazowy dodatek adaptacyjny,
 - b) pokrycie kosztów podróży przesiedleniowej prokuratora delegowanego i każdego przenoszącego się z nim członka rodziny, w tym przewozu ich mienia, niezależnie od terminów ich faktycznego przesiedlenia,
 - c) pokrycie, raz na dwa lata, kosztów przejazdu prokuratora delegowanego oraz członków jego rodziny przebywających z nim na stałe poza granicami państwa, z miejsca delegacji do miejsca stałego zamieszkania na urlop wypoczynkowy i z powrotem,

- 3) zwrot kosztów podróży w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, podróży służbowej na terytorium obcego państwa poza miejscem delegowania, przejazdu z miejsca delegowania do kraju i z powrotem w uzasadnionych przypadkach służbowych lub losowych,
 - 4) zwrot kosztów leczenia, gdy delegacja następuje do państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej,
 - 5) pokrycie kosztów zamieszkania w miejscu delegacji do wysokości udokumentowanych wydatków, nieprzekraczających wysokości ustalonego limitu.
- § 3. Sumę należności, o których mowa w § 2, zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych przez prokuratora delegowanego od strony zagranicznej na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem przez niego obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. Należności te nie przysługują, jeżeli prokurator delegowany nie ponosi kosztów, na pokrycie których są one przeznaczone.
- § 4. Wydatki związane z delegacją prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury są pokrywane z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.
- § 5. Wydatki, o których mowa w § 4, mogą być również pokrywane w całości lub w części ze środków przeznaczonych na ten cel przez organizację międzynarodową, którymi dysponowanie powierzono odpowiednio Ministrowi Sprawiedliwości lub Ministrowi Obrony Narodowej.
- § 6. Do wydatków, o których mowa w § 4, nie zalicza się wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia prokuratora oraz dodatku za długoletnią pracę przysługujących na zajmowanym stanowisku prokuratorowskim, do których prokurator zachowuje prawo w czasie delegacji do pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa.
- § 7. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb, wysokość i szczegółowe warunki przyznawania i wypłaty należności, o których mowa w § 2, limity, do wysokości których podlegają zwrotowi koszty zamieszkania, oraz walutę, w której należności takie są wypłacane, uwzględniając zakres ich przyznawania zależnie od miejsca pełnienia obowiązków i powierzonej prokuratorowi funkcji, a także potrzebę zapewnienia warunków do prawidłowego ich wykonywania oraz konieczność pokrycia zwiększonych kosztów związanych z wykonywaniem tych obowiązków lub funkcji poza granicami państwa i z sytuacjami szczególnymi, w tym zdarzeniami losowymi.

Art. 134. [Wykaz służbowy]

- § 1. Właściwy prokurator okręgowy prowadzi dla każdego prokuratora prokuratury okręgowej i prokuratury rejonowej leżącej we właściwości miejscowej danej prokuratury okręgowej osobny elektroniczny wykaz służbowy zawierający podstawowe dane dotyczące jego stosunków służbowych i osobistych w zakresie mającym wpływ na pełnienie urzędu prokuratora, a także dane na temat odbytych szkoleń i form doskonalenia zawodowego oraz innych okoliczności wskazujących na specjalizację w poszczególnych dziedzinach prawa lub w prowadzeniu poszczególnych rodzajów spraw.
- § 2. Prokurator Generalny prowadzi wykaz, o którym mowa w ust. 1, dla prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego.
- § 3. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, wzór wykazu służbowego oraz sposób jego prowadzenia.
- § 4. Wykazy służbowe prowadzone w prokuratorach okręgowych są dostępne dla Biura Prokuratora Generalnego.

Art. 135. [Rejestr prokuratorów]

Prokurator Generalny prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestr prokuratorów i asesorów prokuratury, do którego zapewnia dostęp sądom.

Art. 136. [Odpowiednie stosowanie przepisów]

W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do prokuratorów stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537 oraz z 2021 r. poz. 2447 i 2448), a w sprawach nieuregulowanych także w przepisach tej ustawy – przepisy Kodeksu pracy.

Sekcja 3

Prawa i obowiązki prokuratorów

Art. 137. [Obowiązki prokuratora]

- § 1. Prokurator jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem prokuratorским.
- § 2. Prokurator postępuje zgodnie z najwyższymi standardami etycznymi i zawodowymi, bezstronnie i obiektywnie.
- § 3. Wykonując swoje obowiązki służbowe prokurator, bez naruszania zasady niedyskryminacji szanuje prawo każdej osoby do równego traktowania wobec prawa.

- § 4. Prokurator w służbie i poza służbą, także zabierając głos publicznie, strzeże powagi sprawowanego urzędu i unika wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności prokuratora lub osłabiać zaufanie do jego bezstronności.
- § 5. Prokurator nie może należeć do partii politycznej, związku zawodowego ani brać udziału w żadnej działalności politycznej.
- § 6. Prokurator może przynależeć do stowarzyszeń zrzeszających prokuratorów, a o ile nie uchybia to godności urzędu prokuratora, także do innych organizacji prowadzących działalność społeczną, działających na podstawie innych ustaw.

Art. 138. [Szkolenie ustawiczne]

- § 1. Prokurator jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, w celu uzupełnienia specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych. Ich organizację określa odrębna ustawa.
- § 2. Prokurator niezwłocznie po zakwalifikowaniu się na szkolenie, najpóźniej na siedem dni przed rozpoczęciem szkolenia lub korzystania z innej formy doskonalenia zawodowego, zawiadamia o tym kierownika jednostki prokuratury, który jest jego pracodawcą. W przypadku szkoleń lub innych form doskonalenia zawodowego, które mają trwać dłużej niż trzy dni, prokurator przed przystąpieniem do rekrutacji lub zgłoszenia ma obowiązek uzyskać zgodę swojego bezpośrednio przełożonego; prokurator okręgowy musi uzyskać zgodę Prokuratora Generalnego, a rejonowy – prokuratora okręgowego miejscowo właściwego dla prokuratury rejonowej, którą kieruje.
- § 3. Prokuratorowi, za jego zgodą, może zostać powierzony obowiązek sprawowania patronatu nad przebiegiem praktyk aplikantów oraz studentów.

Art. 139. [Strój urzędowy i legitymacja]

- § 1. Prokurator na rozprawie i posiedzeniu z udziałem stron, odbywającym się w budynku sądu i *on line*, używa stroju urzędowego. Strojem urzędowym prokuratora jest toga.
- § 2. Minister Sprawiedliwości, określi w drodze rozporządzenia, wzór stroju urzędowego prokuratora, uwzględniając uroczysty charakter stroju, odpowiedni dla powagi sądu i utrwalonej tradycji.
- § 3. Prokurator otrzymuje legitymację służbową, wymieniającą zajmowane przez niego stanowisko służbowe i miejsce służbowe, a przy powołaniu na stanowisko prokuratora togę prokuratorską. Legitymacja może mieć formę elektroniczną.
- § 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do prokuratora w stanie spoczynku.

§ 5. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, wzór legitymacji służbowej prokuratora.

Art. 140. [Obowiązek zachowania tajemnicy]

§ 1. Prokurator jest obowiązany zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość ze względu na swoje stanowisko w postępowaniu przygotowawczym, a także poza jawną rozprawą.

§ 2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa także po ustaniu stosunku służbowego.

§ 3. Obowiązek zachowania tajemnicy ustaje, gdy prokurator składa zeznania jako świadek w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem, chyba że ujawnienie tajemnicy zagraża dobru państwa albo takiemu ważnemu interesowi prywatnemu, który nie jest sprzeczny z celami wymiaru sprawiedliwości. W tych przypadkach od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić prokuratora Prokurator Generalny.

Art. 141. [Dodatkowe zatrudnienie prokuratora]

§ 1. Prokurator nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym, jeżeli wykonywanie tego zatrudnienia nie przeszkadza w pełnieniu obowiązków prokuratora.

§ 2. Prokuratorowi nie wolno podejmować sposobu zarobkowania, które przeszkadzałoby w pełnieniu obowiązków prokuratora, mogło osłabiać zaufanie do jego bezstronności lub przynieść ujmę godności urzędu prokuratora.

§ 3. Prokurator nie może:

- 1) być członkiem zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółki prawa handlowego,
- 2) być członkiem zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółdzielni,
- 3) być członkiem zarządu fundacji prowadzącej działalność gospodarczą,
- 4) posiadać w spółce prawa handlowego więcej niż 10% akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10% kapitału zakładowego,
- 5) prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być doradcą, przedstawicielem bądź pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności.

§ 4. O zamiarze podjęcia dodatkowego zatrudnienia lub zarobkowania, o których mowa w § 1 i 2, prokurator zawiadamia bezpośrednio przełożonego; prokurator okręgowy zawiadamia Prokuratora Generalnego, a rejonowy – prokuratora okręgowego miejscowo właściwego dla prokuratury rejonowej, którą kieruje.

- § 5. Zawiadomienie, o którym mowa w § 4, prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury kieruje do Naczelnego Prokuratora Wojskowego, a Naczelny Prokurator Wojskowy do Prokuratora Generalnego. Uprawnienia przewidziane w § 5, w stosunku do prokuratorów wojskowych jednostek prokuratury, przysługują Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu, a w stosunku do Naczelnego Prokuratora Wojskowego – Prokuratorowi Generalnemu.
- § 6. Prokurator powiadomiony w trybie § 4 lub 5, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, sprzeciwia się podjęciu zatrudnienia lub zarobkowania, o których mowa w § 1 i 2, jeżeli uzna, że będzie ono przeszkadzało w pełnieniu obowiązków prokuratora, albo przynosi ujmę godności jego urzędu lub osłabia zaufanie do jego bezstronności. Sprzeciw wymaga uzasadnienia.
- § 7. Prokuratorowi przysługuje odwołanie od sprzeciwu określonego w § 6 do Naczelnej Rady Prokuratury w terminie 7 dni od dnia doręczenia sprzeciwu.
- § 8. W przypadku uzyskania przez prokuratora prawomocnej negatywnej oceny okresowej, prokurator bezpośrednio przełożony może złożyć sprzeciw wobec kontynuowania przez prokuratora pozostającego w służbie czynnej dodatkowego zatrudnienia, innego zajęcia lub sposobu zarobkowania. Od sprzeciwu przysługuje odwołanie określone w § 7.

Art. 142. [Oświadczenie majątkowe]

- § 1. Prokuratorzy są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku osobistego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o:
- 1) posiadanych zasobach pieniężnych,
 - 2) posiadanych nieruchomościach i tytułach prawnych do ich posiadania,
 - 3) posiadanych rzeczach ruchomych o wartości jednostkowej powyżej 10.000 zł,
 - 4) posiadanych udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego,
 - 5) posiadanych instrumentach finansowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 89,284,288 i 568) innych niż wskazane w pkt 4.
 - 6) dochodach uzyskanych w okresie roku przed dniem, na który składane jest oświadczenie, o ile ich łączna wartość przekracza 10.000 zł, i ich źródłach, z wyłączeniem dochodów uzyskanych w związku z zajmowaniem stanowiska prokuratora;

- 7) nabytym przez składającego oświadczenie albo jego małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, jednostek samorządu terytorialnego, ich związków lub samorządowej osoby prawnej, mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu;
 - 8) wierzytelnościach i zobowiązaniach pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł.
- § 2. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się w dwóch egzemplarzach.
- § 3. Oświadczenia, o których mowa w § 1, prokuratorzy składają odpowiednio właściwemu prokuratorowi okręgowemu, który dokonuje analizy danych zawartych w oświadczeniach w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.
- § 4. Zastępcy Prokuratora Generalnego, prokuratorzy Biura Prokuratora Generalnego, prokuratorzy okręgowi, oświadczenie, o którym mowa w § 1, składają Prokuratorowi Generalnemu, który dokonuje analizy danych zawartych w oświadczeniach w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.
- § 5. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się w terminie 30 dni od dnia objęcia stanowiska, a następnie co roku do dnia 30 kwietnia, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia stanowiska prokuratora według stanu na dzień opuszczenia.
- § 6. Oświadczenie składane w związku z objęciem stanowiska prokuratora nie zawiera informacji, o których mowa w § 1 pkt 6. Oświadczenie składane w związku z opuszczeniem stanowiska prokuratora zawiera informacje, o których mowa w § 1 pkt 6, za okres od dnia 1 stycznia roku opuszczenia stanowiska do dnia jego opuszczenia.
- § 7. Informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w § 1, są jawne, z wyjątkiem danych adresowych oraz informacji o miejscu położenia nieruchomości, a także informacji umożliwiających identyfikację nieruchomości. Na wniosek prokuratora, który złożył oświadczenie prokurator bezpośrednio przełożony może podjąć decyzję o objęciu informacji zawartych w oświadczeniu ochroną przewidzianą dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone”, określonej w przepisach ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, jeżeli ujawnienie tych informacji mogłoby powodować zagrożenie dla prokuratora lub osób dla niego najbliższych. Na decyzję odmowną prokuratorowi przysługuje w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, odwołanie do Naczelnej Rady Prokuratury. Oświadczenie przechowuje się przez okres 6 lat.
- § 8. Jawne informacje zawarte w oświadczeniach majątkowych Prokurator Generalny lub właściwy prokurator okręgowy, udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej, o

którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), nie później niż do dnia 30 czerwca każdego roku.

- § 9. Jeden egzemplarz oświadczenia podmiot uprawniony do odebrania oświadczenia przekazuje do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania prokuratora. Właściwy urząd skarbowy jest uprawniony do analizy danych zawartych w oświadczeniu, w tym również do porównania jego treści z treścią uprzednio złożonych oświadczeń oraz rocznych zeznań podatkowych (PIT). Jeżeli wynik analizy budzi uzasadnione wątpliwości co do legalności pochodzenia majątku ujawnionego w oświadczeniu, urząd skarbowy kieruje sprawę do właściwego postępowania prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów.
- § 10. Oświadczenia majątkowego nie składa prokurator w stanie spoczynku.
- § 11. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
- § 12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza oświadczenia, o którym mowa w § 1, zawierający szczegółowy zakres informacji zawieranych w oświadczeniu oraz klauzulę, o której mowa w § 11, mając na uwadze konieczność rzetelnego wykazania stanu majątkowego osób obowiązanych do składania oświadczeń.

Art. 143. [Droga służbowa]

- § 1. Wnioski, wystąpienia i odwołania w sprawach związanych z pełnionym stanowiskiem prokurator może wносить tylko w drodze służbowej.
- § 2. W sprawach o roszczenia ze stosunku służbowego prokuratora przysługuje droga sądowa.

Sekcja 4

Uprawnienia prokuratora

Art. 144. [Wynagrodzenie prokuratora]

przepis w opracowaniu

Art. 145. [Dodatkowy urlop prokuratora]

- § 1. Prokuratorowi przysługuje corocznie urlop dodatkowy w wymiarze:
- 1) sześciu dni roboczych – po dziesięciu latach pracy,
 - 2) dwunastu dni roboczych – po piętnastu latach pracy.
- § 2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w sądzie lub prokuraturze na stanowiskach: asesorów sądowych, asesorów prokuratury, sędziów i prokuratorów oraz na innych stanowiskach, na których przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.

Art. 146. [Nagroda jubileuszowa]

- § 1. Prokuratorowi przysługuje gratyfikacja jubileuszowa w wysokości:
- 1) po dwudziestu latach pracy – 100% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 2) po dwudziestu pięciu latach pracy – 150% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 3) po trzydziestu latach pracy – 200% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 4) po trzydziestu pięciu latach pracy – 250% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 5) po czterdziestu latach pracy – 350% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 6) po czterdziestu pięciu latach pracy – 400% wynagrodzenia miesięcznego.
- § 2. Do okresu pracy uprawniającego do gratyfikacji jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
- § 3. Gratyfikację jubileuszową wypłaca się niezwłocznie po nabyciu przez prokuratora prawa do gratyfikacji, a jeżeli w aktach osobowych prokuratora brak jest dokumentów potwierdzających upływ okresów, o których mowa w § 2 – niezwłocznie po wykazaniu przez prokuratora nabycia prawa do gratyfikacji; podstawę ustalenia wysokości gratyfikacji jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące prokuratorowi w dniu nabycia prawa do gratyfikacji, obliczone według przepisów dotyczących obliczania ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. Przy ustalaniu wysokości gratyfikacji jubileuszowej uwzględnia się obniżenie wysokości wynagrodzenia, o którym mowa w art. 201 § 1 pkt. 4.
- § 4. Gratyfikację jubileuszową wypłaca się w dniu przejścia prokuratora w stan spoczynku, jeżeli w tym dniu prokuratorowi brakuje do okresu pracy, od którego zależy nabycie prawa do gratyfikacji jubileuszowej, mniej niż dwanaście miesięcy.

Art. 147. [Urlop dla poratowania zdrowia]

- § 1. Prokuratorowi można udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nieprzekraczającym 6 miesięcy po przepracowaniu nieprzerwanie co najmniej 7 lat na stanowisku asesora prokuratury albo sądowego, sędziego albo prokuratora w celu:
- 1) przeprowadzenia zaleconego leczenia
 - a) choroby zagrażającej wystąpieniem choroby zawodowej,
 - b) choroby, w której powstaniu czynniki środowiska pracy lub sposób wykonywania pracy odgrywają istotną rolę,
 - 2) na leczenie uzdrowiskowe lub rehabilitację uzdrowiskową.
- § 2. Urlop dla poratowania zdrowia nie może być udzielony, jeżeli prokurator nie wykonywał czynności przez okres roku z powodu choroby.
- § 3. Urlopu dla poratowania zdrowia udziela Prokurator Generalny.
- § 4. Prokuratorowi urlop dla poratowania zdrowia nie może być udzielony na okres dłuższy niż do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym prokurator spełni warunki do nabycia uprawnienia do stanu spoczynku.
- § 5. W okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia prokurator zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat.
- § 6. W przypadku udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze dłuższym niż 30 dni prokurator podlega po zakończeniu urlopu kontrolnym badaniom lekarskim w celu ustalenia zdolności do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku.
- § 7. W okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia prokurator nie może prowadzić działalności zarobkowej. W przypadku stwierdzenia, że w okresie urlopu dla poratowania zdrowia prokurator podejmuje działalność zarobkową, Prokurator Generalny odwołuje prokuratora z urlopu, określając termin, w którym prokurator obowiązany jest do powrotu do pracy.
- § 8. Prokuratorowi można udzielić kolejnego urlopu dla poratowania zdrowia nie wcześniej niż po upływie roku od dnia zakończenia poprzedniego urlopu dla poratowania zdrowia. Łączny wymiar urlopu dla poratowania zdrowia prokuratora w okresie całego zatrudnienia nie może przekraczać 1 roku.
- § 9. O potrzebie udzielenia prokuratorowi urlopu dla poratowania zdrowia w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia choroby zagrażającej wystąpieniem choroby zawodowej lub choroby, w której powstaniu czynniki środowiska pracy lub sposób wykonywania pracy mogą odgrywać istotną rolę, orzeka lekarz posiadający uprawnienia do wykonywania badań, o których mowa w art. 229 § 1, 2 i 5 Kodeksu pracy, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 Kodeksu pracy,

wykonyjący działalność w jednostce służby medycyny pracy, z którą pracodawca zawarł umowę, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1175), zwany dalej „uprawnionym lekarzem”.

- § 10. Pracodawca na pisemny wniosek prokuratora o skierowanie na badanie lekarskie celem oceny istnienia przesłanek do udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia, w terminie nie dłuższym niż 7 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, wydaje skierowanie na badanie lekarskie przeprowadzane przez uprawnionego lekarza.
- § 11. Uprawniony lekarz orzeka o potrzebie udzielenia prokuratorowi urlopu dla poratowania zdrowia na podstawie:
- 1) wyników przeprowadzonego przez siebie badania lekarskiego,
 - 2) wyników badań dodatkowych lub konsultacji specjalistycznych, których przeprowadzenie uzna za niezbędne,
 - 3) dokumentacji medycznej z przebiegu dotychczasowego leczenia.
- § 12. Uprawniony lekarz wydaje orzeczenie lekarskie o potrzebie udzielenia prokuratorowi urlopu dla poratowania zdrowia, określając czas potrzebny na przeprowadzenie zalecanego leczenia lub rehabilitacji. Prokuratorowi, który złożył wniosek o skierowanie na badania określony w § 10, i Prokuratorowi Generalnemu przysługuje odwołanie od orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w § 12, do wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy właściwego ze względu na miejsce zamieszkania prokuratora. W przypadku, gdy orzeczenie lekarskie zostało wydane przez uprawnionego lekarza zatrudnionego w wojewódzkim ośrodku medycyny pracy, odwołanie od tego orzeczenia wnosi się do instytutu badawczego w dziedzinie medycyny pracy najbliższego ze względu na miejsce zamieszkania prokuratora.
- § 13. Odwołanie wraz z uzasadnieniem wnosi się na piśmie w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w § 12, za pośrednictwem uprawnionego lekarza, który wydał to orzeczenie.
- § 14. Uprawniony lekarz przekazuje odwołanie wraz z kopią dokumentacji badań, o których mowa w § 11, podmiotowi właściwemu do rozpatrzenia odwołania w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania.
- § 15. Podmiot właściwy do rozpatrzenia odwołania, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odwołania, wydaje orzeczenie lekarskie po przeprowadzeniu badań lekarskich. Orzeczenie to jest ostateczne i Prokurator Generalny na jego podstawie udziela prokuratorowi urlopu dla podratowania zdrowia.
- § 16. Koszty badań § 11 i 16 ponosi Skarb Państwa z budżetu prokuratury.

§ 17. Urlopu dla poratowania zdrowia na leczenie uzdrowiskowe lub rehabilitację uzdrowiskową dyrektor szkoły udziela na podstawie potwierzonego skierowania, o którym mowa w art. 33 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, 1292 i 1559), na okres ustalony w tym skierowaniu.

§ 18. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres oraz tryb przeprowadzania badania lekarskiego, w celu udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia,
- 2) wzór skierowania, o którym mowa w § 11,
- 3) wzór orzeczenia lekarskiego o potrzebie udzielenia prokuratorowi urlopu dla poratowania zdrowia,
uwzględniając konieczność przyjęcia obiektywnych i niezbędnych kryteriów oceny stanu zdrowia dokonywanej w celu stwierdzenia potrzeby leczenia oraz określenia czasu na jego przeprowadzenie, a także zapewnienia jednolitości stosowanych dokumentów.

Art. 148. [Wysokość wynagrodzenia podczas nieobecności z powodu choroby]

§ 1. W okresie nieobecności w pracy z powodu choroby prokurator otrzymuje 80% wynagrodzenia, nie dłużej jednak niż przez okres roku. Do okresu tego wlicza się okresy poprzedniej przerwy w pełnieniu służby z powodu choroby lub płatnego urlopu dla poratowania zdrowia, jeżeli okres czynnej służby nie przekroczył 60 dni. Po upływie roku w okresie dalszej nieobecności w pracy z powodu choroby prokurator otrzymuje 50% wynagrodzenia.

§ 2. Jeżeli nieobecność prokuratora w pracy nastąpiła z powodu:

- 1) wypadku przy pracy albo w drodze do pracy lub z pracy,
- 2) choroby przypadającej w okresie ciąży,
- 3) choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami wykonywania czynności prokuratora,
- 4) choroby spowodowanej przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego czynu zabronionego, w związku z wykonywaniem czynności prokuratora,
- 5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów

prokurator zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia.

- § 3. W razie ujawnienia u prokuratora choroby, co do której zachodzi podejrzenie, że powstała w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami wykonywania czynności prokuratora, prokurator bezpośrednio przełożony kieruje prokuratora do lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z urzędu lub na wniosek prokuratora. Od orzeczenia lekarza orzecznika prokuratorowi przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.
- § 4. Za chorobę powstałą w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami wykonywania czynności prokuratora uznaje się chorobę spowodowaną działaniem czynników szkodliwych występujących w miejscu wykonywania czynności prokuratora.
- § 5. Koszty badania i wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika oraz komisję lekarską Zakładu Ubezpieczeń Społecznych pokrywa Skarb Państwa ze środków pozostających w dyspozycji Prokuratora Generalnego.
- § 6. W razie niemożności wykonywania pracy z innych przyczyn, uprawniających do uzyskania świadczeń, określonych w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, prokuratorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, przez okres przewidziany w tych przepisach.
- § 7. Okres nieobecności w pracy z powodu choroby oraz niemożności wykonywania pracy, o której mowa w § 6, stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawione zgodnie z art. 55 ust. 1 i art. 55a ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 870) albo wydruk zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55a ust. 6 tej ustawy, z tym że w przypadku:
- 1) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do pracy wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów – zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,
 - 2) którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa –

- decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi,
- 3) urlopu macierzyńskiego – zaświadczenie lekarskie wystawione na zwykłym druku, określające przewidywaną datę porodu – za okres przed porodem, odpis skrócony aktu urodzenia dziecka lub jego kopia – za okres po porodzie,
 - 4) konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem własnym lub małżonka prokuratora, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 8 roku życia, w przypadku:
 - 5) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza, a także w przypadku choroby niani, z którą rodzice mają zawartą umowę uaktywniającą, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2020 r. poz. 326, 568 i 1747) lub dziennego opiekuna, sprawujących opiekę nad dzieckiem,
 - 6) porodu lub choroby małżonka prokuratora lub rodzica dziecka sędziego, stale opiekujących się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi lub rodzicowi sprawowanie opieki nad dzieckiem,
 - 7) pobytu małżonka prokuratora lub rodzica dziecka prokuratora, stale opiekujących się dzieckiem, w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne.
- § 8. Doręczenie zaświadczenia lekarskiego odbywa się przy wykorzystaniu profilu informacyjnego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, na zasadach określonych w tej ustawie. Prokuratorzy bezpośrednio przełożeni wykorzystują lub tworzą profil informacyjny płatnika składek, o którym mowa w art. 58 ust. 1 tej ustawy.
- § 9. Wydruk zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 55a ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zaświadczenie lekarskie, o którym mowa w art. 55a ust. 7 tej ustawy, zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku w przypadkach, o których mowa w § 2a pkt 1 i 3 tj. ustawy, decyzję, odpis skrócony aktu urodzenia dziecka lub jego kopię, prokurator jest obowiązany dostarczyć prokuratorowi bezpośrednio przełożonemu w terminie siedmiu dni od dnia ich otrzymania.

- § 10. Prokurator jest obowiązany prokuratorowi bezpośrednio przełożonemu oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w § 7 pkt 4, w terminie siedmiu dni od dnia ich zaistnienia.
- § 11. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w § 9 i 10, nieobecność uznaje się za nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia, decyzji, odpisu skróconego aktu urodzenia dziecka lub jego kopii lub niezłożenie oświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od prokuratora.
- § 12. Za inną usprawiedliwioną nieobecność w pracy prokuratorowi przysługuje wynagrodzenie.
- § 13. W przypadkach, w których pracownikom podlegającym ubezpieczeniu społecznemu przysługują zasiłki niezależnie od prawa do wynagrodzenia, prokuratorowi przysługuje świadczenie pieniężne w wysokości zasiłku z ubezpieczenia społecznego.

Art. 149. [Odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy]

- § 1. Prokuratorowi, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.
- § 2. Członkom rodziny prokuratora, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Odszkodowanie to przysługuje również w razie śmierci w następstwie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora w stanie spoczynku, który zmarł uznany za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków prokuratora wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.
- § 3. Jednorazowe odszkodowanie i jego zwiększenie, a także jednorazowe odszkodowanie dla członków rodziny prokuratora lub prokuratora w stanie spoczynku, ustala się na zasadach i w wysokości określonej w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1205).
- § 4. Odszkodowanie przewidziane w niniejszym artykule przysługuje niezależnie od innych świadczeń określonych w ustawie.
- § 5. Skarb Państwa pokrywa koszty skutków wypadków przy pracy lub chorób zawodowych, związane ze świadczeniami zdrowotnymi z zakresu stomatologii i szczepień ochronnych, na które sędzia został skierowany przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na wniosek lekarza prowadzącego, a nierefundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia na podstawie odrębnych przepisów. Skarb Państwa

pokrywa także koszty przedmiotów ortopedycznych w wysokości udziału własnego ubezpieczonego, określonego w przepisach o ubezpieczeniu zdrowotnym.

Art. 150. [Ocena uszczerbku na zdrowiu]

- § 1. Oceny uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, a także ustalenia związku śmierci prokuratora lub prokuratora w stanie spoczynku z takim wypadkiem lub chorobą dokonuje, w formie orzeczenia, lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Koszty badania i wydania orzeczenia pokrywa Skarb Państwa ze środków pozostających w dyspozycji Prokuratora Generalnego.
- § 2. Orzeczenie, o którym mowa w § 1, lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych doręcza zainteresowanemu prokuratorowi albo członkom rodziny zmarłego prokuratora, albo zmarłego prokuratora w stanie spoczynku oraz Prokuratorowi Generalnemu – właściwemu do wydania decyzji, o której mowa w § 4.
- § 3. Jednorazowe odszkodowanie przyznaje się na wniosek prokuratora, a w razie śmierci prokuratora lub prokuratora w stanie spoczynku – na wniosek uprawnionych członków jego rodziny. Z wnioskiem o przyznanie świadczenia może również wystąpić kolegium.
- § 4. Jednorazowe odszkodowanie przyznaje lub odmawia przyznania oraz ustala jego wysokość, w drodze decyzji, a także świadczenie to wypłaca:
 - 1) właściwy prokurator okręgowy – z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora prokuratury okręgowej oraz prokuratora rejonowego i prokuratora rejonowego, kierującego jednostką znajdującą się we właściwości miejscowej danej prokuratury okręgowej,
 - 2) Prokurator Generalny – z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora Biura Prokuratora Generalnego, prokuratora okręgowego oraz prokuratora delegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości, Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury lub do wykonywania czynności poza granicami kraju.
- § 5. Odszkodowanie wypłaca organ wydający decyzję o przyznaniu odszkodowania.
- § 6. Decyzję, o której mowa w § 4, wydaje się w ciągu 14 dni od dnia:
 - 1) otrzymania orzeczenia lekarza orzecznika,
 - 2) wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.
- § 7. Jednorazowe odszkodowanie wypłaca się z urzędu w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w § 4.
- § 8. Od decyzji, o której mowa w § 4, prokuratorowi lub uprawnionym członkom rodziny prokuratora lub prokuratora w stanie spoczynku, przysługuje odwołanie do sądu

okręgowego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Do postępowania w tych sprawach stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

- § 9. W zakresie nieuregulowanym ustawą, do wypadków przy pracy i chorób zawodowych prokuratora stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące pracowników określone w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1205).

Art. 151. [Kontrola zwolnienia lekarskiego]

§ 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wniosek bezpośrednio przełożonego kontroluje prawidłowość i zasadność udzielenia prokuratorom zwolnienia lekarskiego od pracy z powodu choroby oraz poprawność wykorzystywania przez prokuratora zwolnienia lekarskiego od pracy z powodu choroby zgodnie z jego celem.

§ 2. Prokurator wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową, w tym sposób określony w art. 141 § 1 i 2 lub wykorzystujący zwolnienie lekarskie od pracy z powodu choroby niezgodnie z jego celem traci prawo do wynagrodzenia za cały okres tego zwolnienia.

§ 3. Prokurator traci prawo do wynagrodzenia w razie odmowy poddania się badaniom kontrolnym lub w razie niedostarczenia dokumentacji medycznej lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od dnia następującego po upływie wyznaczonego terminu badania lub po upływie wyznaczonego terminu dostarczenia dokumentacji medycznej. Utratę wynagrodzenia stwierdza odpowiednio Prokurator Generalny lub prokurator okręgowy.

§ 4. Koszty postępowań kontrolnych pokrywa Skarb Państwa ze środków pozostających w dyspozycji Prokuratora Generalnego.

§ 5. W zakresie dotyczącym kontrolowania prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego, zasad utraty prawa do wynagrodzenia, o których mowa w § 1, 2 i 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 199r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 152. [Badanie kontrolne]

§ 1. Prokuratora, który nie pełnił służby z powodu choroby lub płatnego urlopu dla poratowania zdrowia przez okres roku, ustalony zgodnie z art. 148 § 1 zdanie drugie złożył wniosek o skierowanie na badanie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Prokurator Generalny kieruje na to badanie.

§ 2. Prokurator Generalny może także z urzędu skierować prokuratora, o którym mowa w § 1, na badanie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

- § 3. W przypadku wydania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczenia o dalszej niezdolności do pełnienia obowiązków prokuratora, gdy leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy, Prokurator Generalny udziela prokuratorowi urlopu rehabilitacyjnego na czas od miesiąca do trzech miesięcy.
- § 4. W okresie urlopu rehabilitacyjnego, co miesiąc od daty wydania orzeczenia, o którym mowa w § 3, prokurator jest obowiązany poddać się badaniu kontrolnemu lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który wydaje orzeczenie o dalszej niezdolności do pełnienia obowiązków prokuratora albo o zdolności do pełnienia obowiązków prokuratora, chyba że Prokurator Generalny, udzielając urlopu rehabilitacyjnego, zwolni prokuratora z tego obowiązku.
- § 5. Orzeczenia, o których mowa w § 3 i 4, lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych doręcza zainteresowanemu prokuratorowi także Prokuratorowi Generalnemu.
- § 6. Od orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, o którym mowa w § 3 i 4, prokuratorowi przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w ciągu 7 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.
- § 7. Koszty badania i wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika oraz komisję lekarską Zakładu Ubezpieczeń Społecznych pokrywa Skarb Państwa ze środków pozostających w dyspozycji Prokuratora Generalnego.

Art. 153. [Lista lekarzy orzeczników]

- § 1. Listę lekarzy orzeczników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, uprawnionych do przeprowadzania badań, o których mowa w art. 152 § 1, 2 i 4, wraz ze wskazaniem ich specjalizacji, ustala Prokurator Generalny w porozumieniu z Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.
- § 2. W przypadkach, o których mowa w art. 152 § 1, 2 i 4, lekarza orzecznika wskazuje Prokurator Generalny z listy, o której mowa w § 1, biorąc pod uwagę jego specjalizację oraz mając na względzie potrzebę zapewnienia niezwłocznego przeprowadzenia badania.

Art. 154. [Wynagrodzenie w okresie urlopu rehabilitacyjnego]

- § 1. W okresie urlopu rehabilitacyjnego prokuratorowi przysługuje 80% wynagrodzenia.
- § 2. Niepoddanie się przez prokuratora badaniu lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, o którym mowa w art. 152 § 4, powoduje obniżenie wynagrodzenia do wysokości 50%.

- § 3. Jeżeli prokurator lub inna osoba wykaże, że niepoddanie się badaniu, o którym mowa w art. 152 § 4, nastąpiło z przyczyn niezależnych od prokuratora, Prokurator Generalny nakazuje wypłatę prokuratorowi równowartości niewypłaconej części wynagrodzenia.

Art. 155. [Okresowe badania psychologiczne]

W ramach badań okresowych określonych w art. 229 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, prokurator poddaje się dodatkowym specjalistycznym badaniom konsultacyjnym psychologicznym. Do szczegółowego zakresu i sposobu przeprowadzenia badania, jak i osób uprawnionych do jego przeprowadzenia, stosuje się odpowiednio art. 83 § 5.

Art. 156. [Doraźna pomoc psychologiczna]

- § 1. Prokuratorom zapewnia się dostęp do doraźnej opieki psychologicznej. Umowy zapewniające dostęp do doraźnej opieki psychologicznej zawierają – Prokurator Generalny dla prokuratorów pełniących służbę w Biurze Prokuratora Generalnego oraz prokurator okręgowy dla prokuratorów prokuratury okręgowej i prokuratorów prokuratury rejonowej z obszaru właściwości miejscowej danej prokuratury okręgowej.
- § 2. Koszty opieki, o której mowa w § 1 pokrywa Skarb Państwa ze środków pozostających w dyspozycji Prokuratora Generalnego.

Art. 157. [Pożyczka]

- § 1. Prokuratorowi może być przyznana jako pożyczka pomoc finansowa na zaspokojenie jego podstawowych potrzeb mieszkaniowych. Pożyczki nie przyznaje się prokuratorowi w stanie spoczynku.
- § 2. Środki na pomoc finansową, o której mowa w § 1, stanowią do 6% rocznego funduszu wynagrodzeń osobowych prokuratorów
- § 3. W przypadku wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora w sposób, o którym mowa w art. 116 § 1-4, pożyczka podlega zwrotowi wraz z oprocentowaniem w wysokości uwzględniającej średnie oprocentowanie kredytów złotych dla gospodarstw domowych na nieruchomości mieszkaniowe, publikowane przez Narodowy Bank Polski.
- § 4. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po uzyskaniu opinii Prokuratora Generalnego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów oraz warunki przyznawania pomocy, o której mowa w § 1, z uwzględnieniem zaangażowania środków własnych prokuratora, udziału

organów samorządu prokuratorów w przyznawaniu pomocy oraz zasady racjonalności gospodarowania.

Sekcja 5

Czas pracy prokuratora

Art. 158. [Wymiar czasu pracy prokuratora]

- § 1. Czas pracy prokuratora jest określony wymiarem jego zadań. Czas pracy prokuratora nie może jednak przekraczać średnio 40 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 12 tygodni.
- § 2. Prokuratorowi przysługuje w każdej dobie prawo do co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku z zastrzeżeniem art. 159.
- § 3. Prokuratorowi przysługuje w każdym tygodniu prawo do co najmniej 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku, obejmującego co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego, z zastrzeżeniem art. 159.

Art. 159. [Dyżury]

- § 1. Poza godzinami urzędowania wyznacza się prokuratora dyżurującego i w zależności od potrzeb jego zastępcę. Dyżur nie może być dłuższy niż 24 godziny. Plan dyżurów kierownik jednostki prokuratury udostępnia prokuratorom z wyprzedzeniem nie krótszym niż miesięcznym.
- § 2. Prokuratorowi wykonującemu obowiązki podczas dyżuru przysługuje czas wolny w kolejnym dniu roboczym po zakończeniu dyżuru w wymiarze co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku.
- § 3. Prokuratorowi za wykonywanie obowiązków podczas dyżuru wyznaczonego w niedzielę albo w inny dzień ustawowo wolny od pracy przysługuje dzień wolny w najbliższy dzień roboczy.
- § 4. Do prokuratora pozostającego w gotowości w związku z pełnieniem dyżuru albo wykonującemu obowiązki podczas dyżuru jedynie w formie konsultacji za pośrednictwem urządzeń służących do komunikacji na odległość nie stosuje się § 2 i 3.

Art. 160. [Czas odpoczynku po dyżurze]

- § 1. Prokuratorowi wykonującemu obowiązki na polecenie albo za zgodę przełożonego poza godzinami urzędowania jednostki prokuratury albo wyznaczonego dyżuru przysługuje po zakończeniu wykonywania tych obowiązków czas wolny w wymiarze 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku.

- § 2. Do prokuratora wykonującego obowiązki po godzinach urzędowania prokuratury poza właściwością miejscową jednostki prokuratury, w której pełni służbę, stosuje się przepisy o delegacjach służbowych.

Sekcja 6

Oceny okresowe

Art. 161. [Zakres oceny okresowej]

- § 1. Prokuratorzy podlegają okresowej ocenie pracy.
- § 2. Nie podlega okresowej ocenie praca prokuratora w okresie delegowania do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości lub w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury. Ocenie tej nie podlega również praca Prokuratora Generalnego i jego zastępców.
- § 3. Przedmiotem okresowej oceny pracy prokuratora jest prawidłowość, poziom i efektywność wykonywania powierzonych obowiązków służbowych, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, a także podnoszenie kwalifikacji zawodowych i kultura urzędowania, obejmująca kulturę osobistą i sposób zachowania wobec uczestników postępowania i współpracowników, a w odniesieniu do kierowników jednostek prokuratury – ponadto sprawność i efektywność kierowania jednostką.
- § 4. Okresowa ocena pracy prokuratora ma na celu potwierdzenie przydatności prokuratora do zajmowania stanowiska służbowego lub do pełnienia funkcji albo powierzenia innego zakresu zadań.

Art. 162. [Zasady przeprowadzenia oceny okresowej]

- § 1. Ocenę okresową pracy prokuratora dokonuje kierownik jednostki, w której opiniowany wykonuje obowiązki w momencie dokonywania oceny. Okresową ocenę pracy prokuratora rejonowego i jego zastępców dokonuje prokurator okręgowy właściwy miejscowo dla prokuratury rejonowej, w której wykonują obowiązki opiniowani. Okresową ocenę pracy prokuratora okręgowego i jego zastępców dokonuje upoważniony przez Prokuratora Generalnego jego Zastępca.
- § 2. Okresową ocenę pracy prokuratora przeprowadza się na podstawie:
- 1) informacji zawartych w aktach osobowych opiniowanego oraz w elektronicznym wykazie służbowym,
 - 2) informacji uzyskanych z urządzeń ewidencyjnych prokuratury,

- 3) pisemnych stanowisk organów samorządu prokuratorów jednostek prokuratury, w których opiniowany wykonuje i wykonywał obowiązki w okresie oceny,
 - 4) pisemnych opinii kierowników komórek, w których opiniowany wykonuje i wykonywał obowiązki w okresie oceny,
- § 3. Przy ocenie okresowej uwzględnia się pisemne stanowisko opiniowanego, o ile zostało przedłożone.
- § 4. Okresową ocenę pracy prokuratora pełniącego funkcję kierownika jednostki prokuratury lub jego zastępcy, naczelnika wydziału i kierownika działu przeprowadza się nadto na podstawie informacji odzwierciedlających efektywność zarządzania jednostką.

Art. 163. [Skala ocen okresowych]

- § 1. Okresowa ocena pracy prokuratora może być:
- 1) pozytywna z wyróżnieniem – jeżeli w okresie objętym oceną wykonywanie zadań ustawowych wyróżniało się wysoką jakością i efektywnością,
 - 2) pozytywna – jeżeli w okresie objętym oceną prokurator dobrze realizował zadania ustawowe,
 - 3) pozytywna z zastrzeżeniem – jeżeli w okresie objętym oceną powierzone obowiązki były wykonywane zadowalająco, lecz jednocześnie stwierdzono uchybienia wymagające wyeliminowania,
 - 4) negatywna – jeżeli w okresie objętym oceną prokurator wykonywał swoje obowiązki niezadowalająco i jednocześnie stwierdzono istotne uchybienia.
- § 2. W przypadku uzyskania przez prokuratora oceny negatywnej albo pozytywnej z zastrzeżeniem, po upływie 2 lat przeprowadza się dodatkową ocenę jego pracy w celu sprawdzenia, czy stwierdzone uchybienia zostały wyeliminowane i nie powtarzają się. Jeśli dodatkowa ocena pracy przeprowadzona jest z powodu otrzymania przez prokuratora oceny pozytywnej z zastrzeżeniem, wystawiona może być mu ocena wymieniona w § 1 pkt. 1-2 albo 4.
- § 3. Prokurator bezpośrednio przełożony, niezwłocznie informuje Prokuratora Generalnego o uzyskaniu przez podległego mu prokuratora dwóch kolejnych prawomocnych negatywnych ocen.
- § 4. W przypadku uzyskania przez prokuratora dwóch kolejnych prawomocnych negatywnych ocen okresowych Prokurator Generalny może odwołać prokuratora ze stanowiska, po uprzednim jego wysłuchaniu, chyba, że wysłuchanie jest z przyczyn obiektywnych niemożliwe.

§ 5. Decyzja Prokuratora Generalnego określona w § 4 podlega zaskarżeniu do sądu pracy na zasadach ogólnych.

Art. 164. [Terminy ocen okresowych]

- § 1. Okresową ocenę pracy prokuratora przeprowadza się co 4 lata, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.
- § 2. Ocenę okresową kierownika jednostki przeprowadza się co 2 lata. W przypadku konieczności przeprowadzenia oceny dodatkowej pracy kierownika jednostki określonej w art. 166 § 2, ocenę tę przeprowadza się po roku.
- § 3. Pierwszą okresową ocenę pracy prokuratora przeprowadza się po upływie czterech lat od objęcia stanowiska służbowego albo podjęcia czynności prokuratorskich po okresie delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury albo pełnienia funkcji Zastępcy Prokuratora Generalnego.
- § 4. Każda następna ocena obejmuje kolejne czteroletnie okresy pracy prokuratora na tym stanowisku, licząc od daty dokonania poprzedniej okresowej oceny pracy.
- § 5. O planowanej okresowej ocenie pracy prokuratora zawiadamia się w terminie 30 dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

Art. 165. [Doręczenie oceny okresowej]

Ocenę okresową doręcza się prokuratorowi na piśmie za pokwitowaniem. Doręczenie następuje w sposób uniemożliwiający zapoznanie się z oceną przez osoby trzecie.

Art. 166. [Odwołanie od oceny]

- § 1. Prokurator, który nie zgadza się z okresową oceną swojej pracy, może odwołać się od okresowej oceny do Naczelnej Rady Prokuratury, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.
- § 2. Naczelna Rada Prokuratury, której przekazano odwołanie, o którym mowa w § 1, rozpatruje je w terminie 30 dni od dnia otrzymania, po uprzednim wysłuchaniu zainteresowanego na jego wniosek.

Art. 167. [Indywidualny plan rozwoju zawodowego]

- § 1. Na podstawie prawomocnej oceny okresowej, o której mowa w art. 165, oraz prawomocnej oceny dodatkowej, o której mowa w art. 163 § 2, tworzy się indywidualny plan rozwoju zawodowego prokuratora na okres do kolejnej oceny okresowej.
- § 2. W przypadku otrzymania przez prokuratora oceny pozytywnej z zastrzeżeniem albo oceny negatywnej, tworzy się indywidualny plan rozwoju zawodowego na kolejne dwa lata.

Art. 168. [Zakres indywidualnego planu rozwoju zawodowego]

- § 1. Indywidualny plan rozwoju zawodowego sporządza prokurator opiniujący wspólnie z prokuratorem opiniowanym, biorąc pod uwagę w szczególności:
- 1) wnioski zawarte w ocenie okresowej prokuratora;
 - 2) plany i możliwości rozwoju zawodowego prokuratora;
 - 3) potrzeby i możliwości urzędu w zakresie zatrudnienia.
- § 2. W przypadku braku możliwości wspólnego ustalenia indywidualnego planu rozwoju zawodowego prokuratora przez osoby wymienione w § 1, plan ten sporządza opiniujący. Od tak sporządzonego planu nie przysługuje odwołanie.
- § 3. Prokurator Generalny określa, w drodze zarządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzenia oceny okresowej oraz oceny dodatkowej i ustalania indywidualnego planu rozwoju zawodowego prokuratora.

Art. 169. [Ocena jako warunek udziału w konkursie]

Warunkiem umożliwiającym ubieganie się w procedurze konkursowej o funkcję bądź wyższe stanowisko służbowe w prokuraturze okręgowej albo Biurze Prokuratora Generalnego, niezależnie od spełnienia wymogów określonych ustawą jest przedstawienie przez zainteresowanego co najmniej 2 ostatnich pozytywnych ocen okresowych.

Sekcja 7

Immunitet prokuratora

Art. 170. [Immunitet]

- § 1. Prokurator oraz Prokurator Generalny nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani tymczasowo aresztowany bez zezwolenia sądu dyscyplinarnego, a zatrzymany – bez zgody przełożonego dyscyplinarnego. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Do czasu wydania zezwolenia na pociągnięcie prokuratora albo Prokuratora Generalnego do odpowiedzialności karnej wolno przedsięwziąć tylko czynności niecierpiące zwłoki, zawiadamiając o tym niezwłocznie prokuratora bezpośrednio przełożonego. W przypadku Prokuratora Generalnego zawiadamia się Naczelną Radę Prokuratury oraz Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.
- § 2. Do czasu rozstrzygnięcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej albo łącznego wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej i tymczasowe aresztowanie prokuratora sąd

- dyscyplinarny może polecić niezwłoczne zwolnienie prokuratora zatrzymanego na gorącym uczynku.
- § 3. Wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, sporządza i podpisuje pełnomocnik będący adwokatem albo radcą prawnym.
- § 4. Jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej lub wniosek o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia, w drodze zarządzenia, jego przyjęcia. Na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.
- § 5. Sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie prokuratora lub Prokuratora Generalnego do odpowiedzialności karnej lub uchwałę zezwalającą na tymczasowe aresztowanie prokuratora, jeżeli zachodzi wysokie prawdopodobieństwo podejrzenia popełnienia przez niego przestępstwa. Sąd dyscyplinarny rozpoznaje wniosek na posiedzeniu w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, z zastrzeżeniem § 6.
- § 6. Jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej lub tymczasowe aresztowanie dotyczy prokuratora ujętego na gorącym uczynku zbrodni lub występku zagrożonego karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat, występku, o którym mowa w art. 177 § 1 Kodeksu karnego w związku z art. 178 § 1 tej ustawy, a także w art. 178a § 1 lub 4 Kodeksu karnego, i pozostającego nadal zatrzymanym, sąd dyscyplinarny podejmuje uchwałę w przedmiocie wniosku niezwłocznie po jego wpłynięciu, nie później niż przed upływem 48 godzin od zatrzymania prokuratora. Uchwała zezwalająca na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej lub tymczasowe aresztowanie prokuratora jest natychmiast wykonalna.
- § 7. Jeżeli prokurator został zatrzymany na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa i pozostaje nadal zatrzymany, wolno złożyć wniosek o zezwolenie na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej, a także wniosek o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie poza godzinami urzędowania sądu dyscyplinarnego, również za pośrednictwem urządzeń komunikacji elektronicznej, zarządzając jednocześnie doprowadzenie prokuratora na posiedzenie. Sąd zbiera się wówczas bezzwłocznie, z możliwością wyznaczenia składu orzekającego przez przewodniczącego, z pominięciem zasad

- wynikających z art. 147 § 1. Posiedzenie może być wyznaczone poza siedzibą sądu dyscyplinarnego. Uchwała sądu dyscyplinarnego jest wykonalna z chwilą ogłoszenia.
- § 8. Sąd dyscyplinarny orzeka wyłącznie na podstawie wniosku i dowodów załączonych przez wnioskodawcę. Sąd dyscyplinarny wzywa prokuratora, którego dotyczy wniosek, do złożenia pisemnego oświadczenia odnoszącego się do wniosku lub do osobistego stawiennictwa celem odebrania od niego ustnego oświadczenia. Stawiennictwo stron nie jest obowiązkowe.
- § 9. Prokurator, którego dotyczy postępowanie, ma prawo wglądu do dokumentów, które zostały załączone do wniosku. Jeżeli prokurator, kierując wniosek do sądu dyscyplinarnego, zastrzegł, że wskazana przez niego część tych dokumentów nie może być udostępniona z uwagi na dobro postępowania przygotowawczego, w przedmiocie zastrzeżenia rozstrzyga sąd dyscyplinarny, którego uchwała w tym przedmiocie jest ostateczna.
- § 10. Rozstrzygając w przedmiocie wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, wniosku o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora lub zastrzeżenia, o którym mowa w § 9, sąd dyscyplinarny podejmuje uchwałę większością głosów. Uchwała zawiera rozstrzygnięcie wraz z uzasadnieniem.
- § 11. Uchwałę doręcza się niezwłocznie wnioskodawcy, prokuratorowi, którego dotyczy wniosek, i rzecznikowi dyscyplinarnemu.
- § 12. W terminie 7 dni od dnia doręczenia uchwały odmawiającej zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej lub zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania wnioskodawcy oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje zażalenie do odwoławczego sądu dyscyplinarnego. W tym samym trybie prokuratorowi przysługuje zażalenie na uchwałę zezwalającą na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej lub zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania.
- § 13. Przewodniczący wyznaczonego składu orzekającego odwoławczego sądu dyscyplinarnego przesyła odpisy zażalenia pozostałym podmiotom wymienionym w § 12, którym przysługuje prawo do pisemnego ustosunkowania się do zażalenia w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia.
- § 14. Odwoławczy sąd dyscyplinarny orzeka na posiedzeniu z udziałem wnioskodawcy, prokuratora, którego dotyczy wniosek, oraz rzecznika dyscyplinarnego. Niestawiennictwo stron nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy, chyba że sąd postanowi inaczej.

§ 15. W zakresie nieuregulowanym w sprawach o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej oraz w sprawach o zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania lub uchwały w przedmiocie zastrzeżenia, o którym mowa w § 11, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 16. Przepisy § 2-14 stosuje się odpowiednio do Prokuratora Generalnego.

Rozdział 2

Asesorzy prokuratury

Art. 171. [Zadanie asesury]

§ 1. Asesor prokuratury wykonuje obowiązki i zadania prokuratora z ograniczeniami wynikającymi z przepisów ustawy.

§ 2. Asesor prokuratury nie może występować w postępowaniu prowadzonym przed:

- 1) sądem apelacyjnym,
- 2) Sądem Najwyższym,

§ 3. Asesor prokuratury nie może być delegowany na inne miejsce służbowe.

Art. 172. [Mianowanie i czas trwania asesury]

§ 1. Asesorów prokuratury mianuje i zwalnia Prokurator Generalny.

§ 2. Prokurator Generalny zasięga od właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska asesora prokuratury. Informacje o kandydacie do objęcia tego stanowiska uzyskuje się i sporządza na podstawie danych zawartych w policyjnych systemach teleinformatycznych.

Art. 173. [Powierzenie asesorowi prokuratury wykonywania czynności prokuratorskich]

§ 1. Prokurator Generalny może powierzyć asesorowi prokuratury, na czas określony, nie krótszy niż rok i nieprzekraczający 3 lat, wykonywanie obowiązków i zadań prokuratora zgodnie z art. 171.

§ 2. Postanowienia o zawieszeniu postępowania, postanowienia o zastosowaniu środków zapobiegawczych i wnioski w tym przedmiocie, postanowienia kończące postępowanie przygotowawcze, akty oskarżenia, wnioski w trybie art 335 § 1, art. 324 i art. 336 Kodeksu postępowania karnego, środki odwoławcze sporządzone przez asesora prokuratury podlegają aprobacie prokuratora bezpośrednio przełożonego lub upoważnionego przez niego prokuratora. Sposób sprawowania aprobaty określają przepisy wykonawcze.

§ 3. Asesor prokuratury nieposiadający uprawnień do wykonywania czynności prokuratorskich może występować w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach, w których było prowadzone dochodzenie.

Art. 174. [Kwalifikacje do mianowania asesorem osoby, która nie ma zdanego egzaminu prokuratorskiego]

Prokurator Generalny może mianować asesorem prokuratury osobę, która spełnia warunki określone w art. 80 § 1 pkt. 1-5 i 8 i przez co najmniej rok była zatrudniona na stanowisku asystenta prokuratora oraz:

- 1) zdała egzamin adwokacki lub radcowski lub
- 2) posiada stopień naukowy doktora nauk prawnych.

Art.175. [Wynagrodzenie asesora]

Wysokość wynagrodzenia zasadniczego asesora prokuratury wynosi 80% wynagrodzenia zasadniczego prokuratora prokuratury rejonowej w stawce pierwszej, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.

Art.176. [Przyrzeczenie asesora]

Przed powołaniem na asesora prokuratury asesor składa pisemnie przyrzeczenie o treści „Przyrzekam na stanowisku asesora powierzone mi obowiązki wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się bezstronnością, obiektywizmem i uczciwością”. Przyrzeczenie może być złożone z dodaniem zwrotu: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 177. [Ocena asesora prokuratury]

- § 1. Działalność oskarżycielska asesora prokuratury corocznie podlega ocenie dokonywanej przez prokuratora bezpośrednio przełożonego.
- § 2. Od oceny określonej w § 1 przysługuje sprzeciw do kolegium.
- § 3. Prawomocna pisemna ocena działalności asesora prokuratury przedkładana jest Prokuratorowi Generalnemu. Na podstawie dokonanej oceny Prokurator Generalny przedłuża asesorowi okres powierzenia obowiązków i zadań prokuratora albo zwalnia asesora prokuratury ze służby z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.
- § 4. W przypadku zwolnienia asesora prokuratury ze służby w trybie § 3 stosuje się art. 33 § 1 Kodeksu pracy.
- § 5. Procedura wydania opinii określonej w § 1 uregulowana jest w przepisach wykonawczych.

Art. 178. [Wygąśnienie stosunku służbowego asesora prokuratury]

Stosunek służbowy asesora prokuratury wygasa z chwilą:

- 1) powołania na stanowisko prokuratora lub sędziego,

- 2) upływu okresu wskazanego w mianowaniu na asesora prokuratury,
- 3) zrzeczenia się przez asesora prokuratury zajmowanego stanowiska,
- 4) śmierci.

Art. 179. [Odpowiednie stosowanie przepisów]

Do asesorów prokuratury stosuje się odpowiednio:

- 1) przepisy dotyczące prokuratorów, z wyłączeniem art. 79-112, art. 118-121, art. 129-133, art. 145-147, art. 157, art. 161-169 i art. 170.
- 2) przepis art. 85 § 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Rozdział 3

Aplikanci prokuratorscy

Art. 180. [Przepisy stosowane do aplikanta prokuratury]

Do aplikanta prokuratury, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

Art. 181. [Kompetencje aplikanta prokuratury]

- § 1. Aplikant prokuratury, po ukończeniu 12 miesięcy aplikacji prokuratorской, na pisemne upoważnienie wydane przez patrona lub kierownika jednostki organizacyjnej prokuratury, w której aplikant pełni służbę, uprawniony jest do wykonywania czynności procesowych i wydawania decyzji procesowych w postępowaniu prowadzonym w formie dochodzenia. Nie może on jednak podejmować decyzji kończących postępowanie, wydawać decyzji o podjęciu lub wznowieniu postępowania.
- § 2. Postanowienia i inne decyzje procesowe wydawane przez aplikanta prokuratury, o których mowa w § 1 podlegają aprobacie patrona. Aprobant ponosi odpowiedzialność za czynności i decyzje procesowe aplikanta prokuratury.
- § 3. Aplikant prokuratury, po ukończeniu 12 miesięcy aplikacji prokuratorской, może występować przed sądem rejonowym w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach prowadzonych w formie dochodzenia oraz w postępowaniu wykonawczym.

Rozdział 4

Asystenci prokuratorscy

Art. 182. [Zatrudnienie]

W jednostkach organizacyjnych prokuratury zatrudnieni są asystenci prokuratora na stanowisku:

- 1) młodszego asystenta prokuratora,
- 2) asystenta prokuratora,
- 3) starszego asystenta prokuratora.

Art. 183. [Wymogi zatrudnienia na stanowisku asystenta]

§ 1. Na stanowisku asystenta prokuratora może być zatrudniony ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich, a także nie był prawomocnie skazany za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego,
- 2) ma nieskazitelny charakter,
- 3) uzyskał tytuł magistra prawa na uczelni wyższej w Rzeczypospolitej Polskiej lub analogiczny tytuł uczelni w innym kraju, w przypadku tytułu uzyskanego poza Unią Europejską pod warunkiem nostryfikacji dyplomu, lub przez pięć lat w ramach obowiązków zawodowych prowadziła postępowania karne, karne-skarbowe, administracyjne lub kontrolne, lub była zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego,
- 4) ukończył 23 lata.

§ 2. Warunkiem ubiegania się o zatrudnienie na stanowisku asystenta prokuratora jest złożenie przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz oświadczenia, że nie jest prowadzone przeciwko niej postępowanie o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego.

§ 3. O każdym z kandydatów do objęcia stanowiska asystenta prokuratorskiego zasięga się od właściwego dla jego miejsca zamieszkania komendanta Policji informacji zawierających istotne dla oceny spełniania wymogu posiadania nieskazitelnego charakteru dane o:

- 1) zachowaniu świadczącym o naruszeniu przez niego porządku prawnego;
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów;
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Art. 184. [Konkurs na stanowisko asystenta]

- § 1. Na stanowisku asystenta może być zatrudniona tylko osoba wyłoniona w konkursie, z wyjątkiem osoby, która w okresie bezpośrednio przed zgłoszeniem swojej kandydatury na stanowisko asystenta prokuratora była zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego.
- § 2. Prokurator okręgowy ogłasza i przeprowadza konkurs na wolne stanowisko asystenta prokuratora, wskazując jednostkę prokuratury rejonowej, w której asystent prokuratora będzie wykonywał swoje obowiązki.
- § 3. Prokurator informuje o konkursie przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie prokuratury, we właściwym ze względu na siedzibę prokuratury urzędzie pracy, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w mediach.
- § 4. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez prokuratora okręgowego.
- § 5. Konkurs ma na celu sprawdzenie wiedzy, umiejętności, predyspozycji oraz zdolności ogólnych kandydatów, niezbędnych do wykonywania obowiązków asystenta prokuratora.
- § 6. Komisja konkursowa po przeprowadzeniu konkursu, w oparciu o jego wyniki, może wyłonić ważną przez okres 2 lat rezerwową listę kandydatów na wypadek zaistnienia możliwości zatrudnienia większej liczby osób lub rezygnacji kandydata wyłonionego w drodze konkursu.
- § 7. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursów na stanowisko asystenta prokuratora, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry asystentów w prokuraturze.
- § 8. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania informacji przez komendanta Policji o osobie ubiegającej się o zatrudnienie na stanowisku asystenta prokuratora oraz wzór kwestionariusza informacji, mając na względzie charakter i miejsce pracy, sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz ich praw i wolności chronionych konstytucyjnie.

Art. 185. [Umowa o pracę z asystentem prokuratora]

- § 1. Osoby podejmujące po raz pierwszy pracę asystenta prokuratora zatrudniane są na czas określony, nie dłuższy niż rok.

- § 2. Druga umowa o pracę z asystentem prokuratora zawierana jest na czas nieokreślony.
- § 3. Zastrzeżenia określonego w § 1 nie stosuje się do osób, które bezpośrednio przed objęciem stanowiska asystenta prokuratora były zatrudnione na stanowisku asystenta sędziego.

Art. 186. [Ścieżka awansu zawodowego]

- § 1. Pracodawcą asystenta prokuratora w rozumieniu prawa pracy jest prokurator okręgowy albo Prokurator Generalny, jeżeli asystent prokuratora pełni służbę w Prokuraturze Generalnej.
- § 2. Asystent prokuratora zatrudniany jest na pierwszym stanowisku jako młodszy asystent prokuratora.
- § 3. Młodszy asystent prokuratora po upływie trzyletniego okresu nienagannej pracy na stanowisku asystenta może awansować na stanowisko asystenta prokuratora, a po kolejnym trzyletnim okresie nienagannej pracy na stanowisku asystenta prokuratora może awansować na stanowisko starszego asystenta prokuratora.
- § 4. Młodszy asystent prokuratora wykonuje swoje obowiązki w prokuraturze rejonowej.
- § 5. W Biurze Prokuratora Generalnego wykonuje obowiązki tylko starszy asystent prokuratora.
- § 6. Asystent prokuratora, który ukończył wyższe studia prawnicze i uzyskał tytuł magistra, oraz wykonywał swoje obowiązki przez okres co najmniej 5 lat, może przystąpić do egzaminu prokuratorskiego organizowanego przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Art. 187. [Wskazanie prokuratora wspieranego przez asystenta]

Kierownik jednostki wskazuje, w drodze zarządzenia prokuratora, którego pracę wspomaga dany asystent. Jeden asystent może wspomagać pracę nie więcej niż trzech prokuratorów wyznaczonych przez kierownika jednostki.

Art. 188. [Wynagrodzenie i inne świadczenia przysługujące asystentowi prokuratora]

- § 1. Asystentowi prokuratora przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Poza wynagrodzeniem zasadniczym asystentowi prokuratora przysługują dodatek za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowe oraz jednorazowa odprawa w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę.
- § 2. Asystentowi prokuratora przysługuje gratyfikacja jubileuszowa w wysokości:
 - 1) po 20 latach pracy - 100% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 2) po 25 latach pracy - 150% wynagrodzenia miesięcznego,

- 3) po 30 latach pracy - 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- 4) po 35 latach pracy - 250% wynagrodzenia miesięcznego,
- 5) po 40 latach pracy - 350% wynagrodzenia miesięcznego,
- 6) po 45 latach pracy - 400% wynagrodzenia miesięcznego.

§ 3. Do okresu pracy uprawniającego do gratyfikacji jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

§ 4. Do obliczania i wypłacania gratyfikacji jubileuszowej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące nagród jubileuszowych, o których mowa w przepisach o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 189. [Kompetencje asystenta prokuratora]

§ 1. Asystent prokuratora na podstawie pisemnego zarządzenia prokuratora jest uprawniony do:

- 1) wydawania postanowień i zarządzeń w postępowaniu przygotowawczym za wyjątkiem, postanowienia o przedstawieniu, zmianie i uzupełnieniu zarzutów, decyzji kończących postępowanie albo przerywających jego bieg;
- 2) przeprowadzania w toku postępowania przygotowawczego czynności procesowych:
 - a) przesłuchania świadka,
 - b) zatrzymania rzeczy i przeszukania,
 - c) oględzin, za wyjątkiem oględzin zwłok,
 - d) eksperymentu;
- 3) przeprowadzania w toku innych postępowań czynności procesowych w postaci przesłuchania świadka i oględzin oraz sporządzania wniosków i pism.

§ 2. Asystent prokuratora wykonuje także inne czynności zlecone przez prokuratora, którego pracę wspiera, w tym przygotowuje projekty decyzji procesowych.

Art. 190. [Delegacja asystenta prokuratury]

§ 1. Prokurator Generalny może delegować asystenta prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce prokuratury, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy.

§ 2. Prokurator okręgowy może delegować asystenta prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce prokuratury mającej siedzibę

we właściwości miejscowej danej prokuratury okręgowej, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy.

- § 3. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości odległej o co najmniej 60 km od miejscowości będącej siedzibą prokuratury, w której asystent prokuratora jest zatrudniony, lub od jego miejsca zamieszkania, przysługuje mu prawo do bezpłatnego zakwaterowania w miejscu delegowania, a także świadczenia dodatkowe wynikające z Kodeksu pracy.
- § 4. Świadczenia związane z delegowaniem asystenta prokuratury ponosi prokuratura okresowa miejscowo właściwa dla miejsca oddelegowania albo Biuro Prokuratora Generalnego, w przypadku delegowania do tej jednostki.
- § 5. Na wniosek Prokuratora Generalnego Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania asystentów prokuratury do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce prokuratury oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

Art. 191. [Przeniesienie asystenta prokuratury]

Asystent prokuratury może zostać przeniesiony do innej jednostki prokuratury za zgodą bez konieczności przeprowadzania procedury konkursowej.

Art. 192. [Przepisy stosowane do asystentów prokuratora]

W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do asystentów prokuratora stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury.

Art. 193. [Delegacja ustawowa – zakres i sposób wykonywania czynności przez asystentów prokuratorów, wynagrodzenie]

- § 1. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, szczegółowy zakres i sposób wykonywania czynności przez asystentów prokuratorów, mając na uwadze zasady sprawności, racjonalności, ekonomicznego i szybkiego działania, zapewniając rzetelne wykonywanie powierzonych zadań.
- § 2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia asystentów prokuratorów, uwzględniając poziom wynagrodzeń prokuratorów i urzędników prokuratur, zasady awansu służbowego oraz zasadę różnicowania wynagrodzenia asystentów prokuratorów w zależności od tego, czy zatrudnieni są w prokuraturze rejonowej, okręgowej czy Biurze Prokuratora Generalnego.

Rozdział 5

Urzędnicy i inni pracownicy prokuratury

Art. 194. [Urzędnicy i pracownicy prokuratury]

W jednostkach prokuratury zatrudniani są:

- 1) urzędnicy prokuratury,
- 2) pracownicy obsługi administracyjnej.

Art. 195. [Zadania]

Zadaniem urzędników prokuratury i pracowników obsługi administracyjnej jest wspieranie realizacji zadań prokuratury, w szczególności wykonywanie poleceń administracyjnych prokuratora wydawanych w związku z rejestrowanymi i prowadzonymi postępowaniami oraz obsługa administracyjna prokuratury.

Art. 196. [Zasady zatrudniania]

- § 1. Zasady zatrudniania urzędników i innych pracowników jednostek organizacyjnych prokuratury, ich prawa i obowiązki oraz szczeble awansu zawodowego określa odrębna ustawa.
- § 2. Urzędnika prokuratury i pracownika obsługi administracyjnej jednostek prokuratury nie można przenieść do innej jednostki prokuratury bez jego zgody.

Dział V

Odpowiedzialność dyscyplinarna prokuratora

Rozdział 1

Zasady postępowania dyscyplinarnego

Art. 197. [Podstawy odpowiedzialności]

- § 1. Prokurator podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zachowania popełnione w służbie i poza służbą, oceniane z uwzględnieniem treści roty ślubowania.
- § 2. Odpowiedzialności dyscyplinarnej przewidzianej dla prokuratora podlega również asesor prokuratury w czasie powierzenia mu wykonywania czynności prokuratorskich.

Art. 198. [Odpowiedzialność za przewinienie dyscyplinarne]

- § 1. Prokurator odpowiada dyscyplinarnie za przewinienie dyscyplinarne, to jest za czyn stanowiący umyślne uchybienie godności urzędu, naruszenie obowiązków służbowych lub oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa.

- § 2. Prokurator odpowiada również za czyny popełnione przed objęciem funkcji prokuratora, jeśli przez to stał się niegodnym pełnienia tej funkcji.
- § 3. Za nadużycie wolności słowa przy wykonywaniu obowiązków służbowych, stanowiące ścigane z oskarżenia prywatnego zniewagę strony, jej pełnomocnika lub obrońcy, kuratora, świadka, biegłego lub tłumacza, prokurator odpowiada tylko dyscyplinarnie.

Art. 199. [Przesłanki odpowiedzialności dyscyplinarnej prokuratora]

Oceny, czy dane zachowanie prokuratora stanowi przewinienie dyscyplinarne, dokonuje się w oparciu o kryteria obiektywne, w tym na podstawie oceny pracy prokuratorów wykonujących obowiązki służbowe w tej samej jednostce prokuratury lub w komórce organizacyjnej na stanowiskach równorzędnych, a także mając na względzie obiektywne warunki wykonywania obowiązków służbowych w miejscu pracy prokuratora, w tym przede wszystkim średnie obciążenie pracą prokuratorów w komórce organizacyjnej, w której wykonuje obowiązki, w rocznym ujęciu statystycznym.

Art. 200. [Stwierdzenie bezzasadności decyzji rzecznika dyscyplinarnego]

- § 1. W przypadku stwierdzenia przez sąd dyscyplinarny oczywistego braku podstaw faktycznych lub prawnych złożonego przez rzecznika dyscyplinarnego wniosku dyscyplinarnego lub w razie oczywiście niesłusznego umorzenia przez niego postępowania sąd ten po rozpoznaniu sprawy zamieszcza w sentencji orzeczenia postanowienie stwierdzające oczywistą bezzasadność decyzji rzecznika dyscyplinarnego.
- § 2. Odpis prawomocnego orzeczenia przesyła się Prokuratorowi Generalnemu.

Art. 201. [Katalog kar dyscyplinarnych]

- § 1. Karami dyscyplinarnymi są:
- 1) wytknięcie uchybienia;
 - 2) upomnienie;
 - 3) nagana;
 - 4) obniżenie wynagrodzenia zasadniczego od 5% do 50%;
 - 5) usunięcie z zajmowanej funkcji;
 - 6) przeniesienie na inne miejsce służbowe w innej jednostce organizacyjnej wskazanej przez sąd dyscyplinarny;
 - 7) wydalenie ze służby prokuratorskiej.
- § 2. Wymierzenie kary określonej w § 1 pkt 4-6 pociąga za sobą przez okres trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia niemożność awansowania na wyższe stanowisko prokuratorskie oraz niemożność objęcia w tym okresie w funkcji kierownika jednostki

lub jego zastępcy, naczelnika lub kierownika wydziału, sędziego dyscyplinarnego, rzecznika dyscyplinarnego, rzecznika prasowego, członka kolegium prokuratorów ani członka Naczelnej Rady Prokuratury oraz wykładowcy Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

- § 3. Kary przewidziane w § 1 pkt. 4 i 6 wymierza się na okres od 3 miesięcy do 2 lat.
- § 4. Przeniesienie na inne miejsce służbowe może dotyczyć również przeniesienia do jednostki prokuratury niższego szczebla. Prawomocne orzeczenie tej kary dyscyplinarnej Sąd Dyscyplinarny przesyła się Prokuratorowi Generalnemu celem wykonania.
- § 5. Wymierzenie kary określonej w § 1 pkt 7 pociąga za sobą utratę możliwości ponownego powołania ukaranego prokuratora do pełnienia urzędu na stanowisku prokuratora albo sędziego.
- § 6. Obok kary dyscyplinarnej sąd dyscyplinarny może orzec dodatkowo obowiązek przeproszenia pokrzywdzonego, określając odpowiedni co do okoliczności sprawy sposób jego wykonania.
- § 7. Obok kary dyscyplinarnej sąd dyscyplinarnej może orzec podanie orzeczenia do publicznej wiadomości w określony przez sąd sposób, jeśli uzna to za celowe ze względu na okoliczności sprawy oraz pod warunkiem, że nie narusza to interesu pokrzywdzonego.
- § 8. W przypadku przewinienia dyscyplinarnego lub wykroczenia mniejszej wagi sąd dyscyplinarny może odstąpić od wymierzenia kary.
- § 9. Kary wymienione w § 1 w pkt. 2-4 i 7 stosuje się odpowiednio do prokuratorów w stanie spoczynku.

Art. 202. [Kara łączna]

- § 1. W razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia dyscyplinarne, a następnie karę łączną.
- § 2. Przy orzeczeniu kary łącznej stosuje się następujące zasady:
 - 1) w razie wymierzenia dwóch lub więcej kar wytknięcia uchybienia wymierza się karę łączną wytknięcia uchybienia lub karę upomnienia;
 - 2) w razie orzeczenia dwóch lub więcej kar upomnienia wymierza się łączną karę upomnienia lub nagany;
 - 3) w razie orzeczenia kary wytknięcia uchybienia i kary upomnienia wymierza się łączną karę upomnienia;

- 4) w razie orzeczenia kary wytknięcia uchybienia i kary nagany wymierza się łączną karę nagany;
 - 5) w razie orzeczenia kary wytknięcia uchybienia, upomnienia i nagany wymierza się łączną karę nagany;
 - 6) w razie orzeczenia dwóch lub więcej kar nagany wymierza się łączną karę nagany albo karę obniżenia wynagrodzenia zasadniczego bądź karę usunięcia z zajmowanej funkcji; taką samą karę łączną wymierza się, jeśli oprócz co najmniej dwóch kar nagany wymierzono kary wytknięcia uchybienia albo upomnienia;
 - 7) kary obniżenia wynagrodzenia zasadniczego łączą się ze sobą, nie łączą się z innymi karami, z wyjątkiem kary wydalenia za służby prokuratorskiej; kara obniżenia wynagrodzenia zasadniczego podlega łączeniu z karą obniżenia wynagrodzenia zasadniczego orzeczonej jako kara łączna;
 - 8) w razie orzeczenia dwóch lub więcej kar obniżenia wynagrodzenia zasadniczego łączna kara obniżenia wynagrodzenia zasadniczego nie może być niższa niż najwyższa z orzeczonych kar obniżenia wynagrodzenia oraz nie może być wyższa niż suma tych kar, ani nie może przekraczać 60% wynagrodzenia; okres wymierzenia tej kary łącznej nie może być krótszy niż najdłuższy z wymierzonych okresów oraz nie może przekraczać sumy tych okresów, ani 3 lat;
 - 9) w przypadku orzeczenia kilku kar usunięcia z zajmowanej funkcji jako karę łączną orzeka się karę usunięcia z zajmowanej funkcji, kara usunięcia z zajmowanej funkcji nie łączy się z innymi karami z wyjątkiem kary wydalenia za służby prokuratorskiej; kara usunięcia z zajmowanej funkcji podlega łączeniu z karą usunięcia z zajmowanej funkcji orzeczonej jako kara łączna;
 - 10) w przypadku orzeczenia kilku kar przeniesienia na inne miejsce służbowe jako karę łączną orzeka się karę przeniesienia na inne miejsce służbowe, kara przeniesienia na inne miejsce służbowe nie łączy się z innymi karami, z wyjątkiem kary wydalenia za służby prokuratorskiej; kara przeniesienia na inne miejsce służbowe podlega łączeniu z karą przeniesienia na inne miejsce służbowe orzeczonej jako kara łączna;
 - 11) przy orzeczeniu za kilka przewinień kar rodzajowo różnych i kary wydalenia ze służby prokuratorskiej wymierza się karę łączną wydalenia ze służby prokuratorskiej.
- § 3. W przypadku, gdy obwiniony popełnił dwa lub więcej przewinień dyscyplinarnych, zanim zapadło pierwsze, choćby nieprawomocne, orzeczenie co do któregośkolwiek z

nich, na wniosek ukaranego wydaje się orzeczenie łączne, o ile orzeczone kary podlegają łączeniu według zasad przewidzianych w § 2.

Art. 203. [Przedawnienie postępowania dyscyplinarnego]

- § 1. Po upływie trzech lat od chwili czynu nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, a w razie jego wszczęcia podlega ono umorzeniu.
- § 2. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w § 1, przedawnienie przewinienia dyscyplinarnego następuje z upływem pięć lat od chwili czynu.
- § 3. Jeżeli przewinienie dyscyplinarne zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie przewinienia dyscyplinarnego nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego.

Art. 204. [Rozwiązanie lub wygaśnięcie stosunku służbowego w toku postępowania dyscyplinarnego]

W razie rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora w toku postępowania dyscyplinarnego, postępowanie to toczy się nadal. Jeżeli obwiniony podjął pracę w organach administracji publicznej, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jako sędzia, adwokat, radca prawny, notariusz, komornik albo kurator sądowy, sąd dyscyplinarny przesyła orzeczenie Ministrowi Sprawiedliwości oraz odpowiednio właściwemu organowi administracji publicznej, Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, prezesowi właściwego sądu, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Radców Prawnych albo Krajowej Radzie Notarialnej.

Art. 205. [Koszty postępowania dyscyplinarnego]

Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa.

Art. 206. [Odesłania do innych przepisów]

- § 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy części ogólnej ustawy Kodeksy karny oraz ustawę Kodeks postępowania karnego, z uwzględnieniem odrębności wynikających z charakteru postępowania dyscyplinarnego.
- § 2. W rozpoznaniu kasacji, o której mowa w art. 229 § 2 i 3 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Kodeks postępowania karnego o kasacji, z wyłączeniem art. 521, 524, 526 § 2 oraz art. 530 § 2 i 3.

Rozdział 2

Uczestnicy postępowania dyscyplinarnego

Art. 207. [Przełożony dyscyplinarny]

- § 1. Prokurator Generalny jest przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do wszystkich prokuratorów.
- § 2. Prokurator okręgowy jest przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do prokuratorów pełniących obowiązki służbowe w prokuraturze okręgowej oraz prokuraturach rejonowych danego okręgu.
- § 3. Prokurator rejonowy jest przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do prokuratorów pełniących obowiązki służbowe w prokuraturze rejonowej, którą kieruje.
- § 4. Przełożony dyscyplinarny nie może powierzyć swoich uprawnień innemu prokuratorowi.

Art. 208. [Oskarżyciel dyscyplinarny]

- § 1. Oskarżycielami dyscyplinarnymi są: Rzecznik Dyscyplinarny Prokuratora Generalnego, który prowadzi postępowania wobec prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego, prokuratorów okręgowych i prokuratorów rejonowych, oraz rzecznicy dyscyplinarni prokuratorów okręgowych, którzy prowadzą postępowania wobec prokuratorów prokuratur okręgowych i prokuratorów prokuratur rejonowych. Rzecznik dyscyplinarny może mieć zastępcę, jeśli Prokurator Generalny uzna to za konieczne.
- § 2. Rzeczników dyscyplinarnych powołuje do pełnienia funkcji Prokurator Generalny na czteroletnie kadencje, spośród kandydatów przedstawionych przez zgromadzenia oraz Zgromadzenie Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego.
- § 3. Kandydatem na rzecznika dyscyplinarnego może być jedynie prokurator o bardzo wysokich kwalifikacjach moralnych i o co najmniej 20 letnim nieprzerwanym stażu pracy na stanowisku prokuratora.
- § 4. Rzecznik dyscyplinarny w swoim działaniu jest niezależny i podlega jedynie Konstytucji i ustawom.
- § 5. Prokurator Generalny odwołuje rzecznika dyscyplinarnego z pełnionej funkcji przed upływem kadencji w przypadku dopuszczenia się oczywistego i rażącego naruszenia przepisów prawa lub uchybienia godności urzędu stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądu dyscyplinarnego oraz w przypadku dwukrotnego prawomocnego stwierdzenia przez sąd dyscyplinarny braku oczywistych podstaw faktycznych lub prawnych decyzji rzecznika dyscyplinarnego określonych wart. 200 § 1.

- § 6. Prokurator Generalny może odwołać rzecznika dyscyplinarnego z pełnionej funkcji przed upływem kadencji w przypadku uzasadnionego podejrzenia dopuszczenia się oczywistego i rażącego naruszenia przepisów prawa lub uchybienia godności urzędu po uzyskaniu pozytywnej opinii właściwego zgromadzenia albo Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego.
- § 7. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego wygasa także przed jej upływem w przypadku:
- 1) rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego prokuratora,
 - 2) przejścia albo przeniesienia prokuratora w stan spoczynku,
 - 3) przeniesienia prokuratora na inne stanowisko prokuratora poza obszarem właściwości prokuratury okręgowej, dla której jest rzecznikiem dyscyplinarnym, albo delegowania go do jednostki poza ten obszar,
 - 4) przyjęcia przez Prokuratora Generalnego rezygnacji z funkcji rzecznika dyscyplinarnego.
- § 8. Przepisy § 2-6 stosuje się też do zastępców rzecznika dyscyplinarnego, jeśli zostaną powołani.

Art. 209. [Właściwość rzeczowa rzeczników dyscyplinarnych]

- § 1. Rzecznik dyscyplinarny prokuratury okręgowej prowadzi postępowania wyjaśniające i dyscyplinarne dotyczące prokuratorów prokuratury okręgowej i prokuratorów rejonowych.
- § 2. Rzecznik Dyscyplinarny Prokuratora Generalnego prowadzi postępowania wyjaśniające i dyscyplinarne dotyczące prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego, a także prokuratorów okręgowych i ich zastępców oraz prokuratorów rejonowych i ich zastępców, jak również wobec rzeczników dyscyplinarnych prokuratorów okręgowych.
- § 3. Postępowanie wyjaśniające i dyscyplinarne wobec Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego oraz jego zastępców prowadzi prokurator wybrany uchwałą Naczelnej Rady Prokuratorów.
- § 4. Postępowanie wyjaśniające i dyscyplinarne dotyczące Prokuratora Generalnego i jego zastępców prowadzi prokurator będący członkiem Naczelnej Rady Prokuratury wyznaczony uchwałą Naczelnej Rady Prokuratury, który będzie pełnił funkcję rzecznika dyscyplinarnego w tym postępowaniu.

Art. 210. [Obwiniony]

- § 1. Prokuratorowi, którego dotyczy postępowanie służbowe lub wyjaśniające, przysługują uprawnienia strony.

- § 2. Obwinionym jest prokurator, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne oraz wobec którego skierowano do sądu dyscyplinarnego wnioski dyscyplinarne.

Art. 211. [Obrońca]

- § 1. Obwiniony może ustanowić obrońcę spośród prokuratorów, sędziów, adwokatów i radców prawnych.
- § 2. Ustanowienie lub zmiana obrońcy nie może stać się przyczyną przerwania lub odroczenia rozprawy.

Art. 212. [Sądy dyscyplinarne]

- § 1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają sądy dyscyplinarne:
- 1) w pierwszej instancji – Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym, zwany sądem dyscyplinarnym;
 - 2) w drugiej instancji – sąd apelacyjny miejsca popełnienia czynu jako Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny.
- § 2. Sąd dyscyplinarny ze swego grona wybiera przewodniczącego i dwóch zastępców przewodniczącego na czas trwania kadencji wybranego na tę funkcję sędziego dyscyplinarnego.
- § 3. Kadencja sędziów dyscyplinarnych trwa cztery lata, przy czym połowa składu wybierana jest co dwa lata.
- § 4. Sędziowie dyscyplinarni są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji i ustawom.
- § 5. Sąd dyscyplinarny może orzekać na sesjach wyjazdowych, chyba, że sprzeciwia się temu dobro wymiaru sprawiedliwości.

Art. 213. [Skład sądu dyscyplinarnego]

- § 1. Sąd dyscyplinarny orzeka w składzie trzech sędziów dyscyplinarnych, a Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny w składzie trzech sędziów.
- § 2. Skład sądu dyscyplinarnego wyznacza się w drodze losowania, z tym, że w składzie zasiada co najmniej jeden prokurator z prokuratury równorzędnej do tej, w której obwiniony pełnił służbę lub wykonywał czynności w chwili czynu.
- § 3. Protokolantem na rozprawach i posiedzeniach sądu dyscyplinarnego jest urzędnik wykonujący obowiązki służbowe w Biurze Prokuratora Generalnego.
- § 4. Obsługę sądu dyscyplinarnego zapewnia Biuro Prokuratora Generalnego.

Rozdział 3

Czynności postępowania dyscyplinarnego

Art. 214. [Czynności przełożonego dyscyplinarnego]

- § 1. Przełożony dyscyplinarny może przeprowadzić postępowanie służbowe dotyczące zachowania prokuratora mogącego wypełniać znamiona przewinienia dyscyplinarnego.
- § 2. W toku postępowania służbowego umożliwia się prokuratorowi złożenie pisemnego oświadczenia. Niezłożenie takiego oświadczenia nie wstrzymuje biegu postępowania służbowego. Pisemne oświadczenie stanowi realizację prawa do obrony i nie może stanowić dowodu w przypadku przedstawienia zarzutu dyscyplinarnego.
- § 3. Postępowanie służbowe może trwać do 30 dni.
- § 4. Po zakończeniu postępowania służbowego przełożony dyscyplinarny pozostawia sprawę bez dalszego biegu albo kieruje wniosek do rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Wniosek do rzecznika dyscyplinarnego musi zawierać uzasadnienie. O sposobie zakończenia postępowania przełożony dyscyplinarny informuje prokuratora, którego dotyczyło postępowanie służbowe.
- § 5. Do zamkniętego bez biegu postępowania służbowego nie stosuje się art. 327 i 328 Kodeksu postępowania karnego.

Art. 215. [Zawieszenie prokuratora w czynnościach służbowych]

- § 1. Przełożony dyscyplinarny może zawiesić prokuratora w czynnościach na okres do 30 dni, jeżeli z uwagi na charakter przewinienia dyscyplinarnego konieczne jest natychmiastowe odsunięcie go od wykonywania obowiązków. Zawieszenie w czynnościach może być połączone z obniżeniem do wysokości 50 % wysokości jego wynagrodzenia na czas trwania jego zawieszenia. Postanowienia są natychmiast wykonalne.
- § 2. Od postanowienia o zawieszeniu w czynnościach lub obniżeniu wynagrodzenia przysługuje odwołanie do sądu dyscyplinarnego w terminie 7 dni od daty jego doręczenia. Sąd dyscyplinarny rozpatruje odwołanie w terminie 7 dni od jego wniesienia. Od postanowienia sądu dyscyplinarnego odwołanie nie przysługuje.
- § 3. Zawieszenie prokuratora w czynnościach lub obniżenie wynagrodzenia, może być przedłużone przez sąd dyscyplinarny, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego na wniosek rzecznika dyscyplinarnego. Na postanowienie sądu o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach przysługuje zażalenie do Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego na zasadach ogólnych.
- § 4. Po skierowaniu do sądu dyscyplinarnego wniosku dyscyplinarnego, decyzję w przedmiocie przedłużenia zawieszenia prokuratora w czynnościach lub obniżenia wynagrodzenia podejmuje sąd dyscyplinarny, który w każdej chwili może zastosować,

uchylić albo zmienić zawieszenie w czynnościach lub obniżenie wynagrodzenia, z urzędu lub na wniosek stron. Sąd dyscyplinarny określa czas zawieszenia prokuratora w czynnościach lub obniżenia mu wynagrodzenia. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie do Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego na zasadach ogólnych.

- § 5. Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny wydając orzeczenie dyscyplinarne, może orzec w przedmiocie zawieszenia w czynnościach lub obniżeniu wynagrodzenia prokuratora do dnia wniesienia kasacji albo upływu terminu do jej wniesienia.
- § 6. Z chwilą wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, postanowienia o jego umorzeniu albo wyroku uniewinniającego, postanowienie o zawieszeniu w czynnościach lub obniżeniu wynagrodzenia traci moc a prokuratorowi wypłaca się zatrzymaną część wynagrodzenia wraz z ustawowymi odsetkami.
- § 7. W przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec Prokuratora Generalnego Prezydent zawiesza go w czynnościach na czas trwania postępowania dyscyplinarnego, nie dłużej niż na sześć miesięcy z możliwością przedłużenia na kolejne okresy, łącznie nie dłużej niż na rok. Zawieszenie w czynnościach może być połączone z obniżeniem do wysokości 50 % wysokości wynagrodzenia Prokuratora Generalnego na czas trwania jego zawieszenia. Postanowienia Prezydenta są natychmiast wykonalne i nie podlegają zaskarżeniu. Zawieszenie w czynnościach lub obniżenie wynagrodzenia traci moc z chwilą umorzenia postępowania dyscyplinarnego prowadzonego wobec Prokuratora Generalnego albo wydania wyroku uniewinniającego Prokuratora Generalnego od zarzucanych mu czynów.

Art. 216. [Czynności rzecznika dyscyplinarnego]

Rzecznik dyscyplinarny po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego od przełożonego dyscyplinarnego, kolegium, zgromadzenia, Zgromadzenia Prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego, Naczelnej Rady Prokuratury albo z własnej inicjatywy przeprowadza postępowanie wyjaśniające albo wszczyna postępowanie dyscyplinarne.

Art. 217. [Postępowanie wyjaśniające]

- § 1. Postępowanie wyjaśniające służy wstępnemu ustaleniu okoliczności koniecznych do stwierdzenia znamion przewinienia dyscyplinarnego. W ramach tego postępowania rzecznik dyscyplinarny może przeprowadzać tylko dowody z dokumentów oraz przesłuchać pokrzywdzonego.
- § 2. Rzecznik dyscyplinarny zawiadamia prokuratora, którego postępowanie dotyczy, o możliwości złożenia w terminie 7 dni pisemnego lub ustnego oświadczenia, o ile oświadczenia takiego nie złożył w postępowaniu służbowym. W razie wyrażenia woli

złożenia oświadczenia ustnego, rzecznik dyscyplinarny wyznacza prokuratorowi miejsce i termin jego odebrania. Nieskorzystanie z prawa do złożenia oświadczenia oraz nieusprawiedliwiona nieobecność na wyznaczonym terminie do odebrania oświadczenia ustnego nie tamuje biegu postępowania wyjaśniającego. Oświadczenie nie może stanowić dowodu w przypadku przedstawienia zarzutu w postępowaniu dyscyplinarnym.

- § 3. Postępowanie wyjaśniające powinno być ukończone w terminie 30 dni od dnia podjęcia pierwszej czynności przez rzecznika dyscyplinarnego.
- § 4. Jeśli rzecznik dyscyplinarny po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego nie znajduje podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu wnioskodawcy oraz prokuratorowi, którego postępowanie wyjaśniające dotyczy.
- § 5. Od postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przysługuje podmiotowi, który wnioskował do rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, zażalenie do sądu dyscyplinarnego w terminie 7 dni od otrzymania odpisu postanowienia. Sąd dyscyplinarny rozpoznaje zażalenie w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia do sądu w składzie jednego sędziego dyscyplinarnego. Decyzja sądu dyscyplinarnego jest ostateczna.
- § 6. Jeśli podstawą uchylecia przez sąd dyscyplinarny postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego jest stwierdzenie braku oczywistych podstaw faktycznych lub prawnych do wydania tej decyzji, sąd dyscyplinarny wskazuje to w treści postanowienia.
- § 7. Do prawomocnego postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego nie stosuje się art. 327 i 328 Kodeksu postępowania karnego.
- § 8. Jeżeli po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego zachodzą podstawy do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, którego odpis wraz z uzasadnieniem doręcza organowi wnioskującemu o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i prokuratorowi, którego postępowanie dotyczy.

Art. 218. [Postępowanie dyscyplinarne]

- § 1. Postępowanie dyscyplinarne trwa do 6 miesięcy.
- § 2. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów jest doręczane obwinionemu, który w terminie 14 dni od jego otrzymania, może złożyć pisemne wyjaśnienia, albo wnioski o

przesłuchanie w charakterze obwinionego, a także zgłosić wnioski o uzasadnienie zarzutów, o czym należy go pouczyć przy doręczeniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów.

- § 3. Postępowanie dyscyplinarne może być zawieszono wyłącznie z powodu konieczności oczekiwania na prawomocne zakończenie postępowania karnego dotyczące czynu będącego przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, chorobę obwinionego lub jego obserwację psychiatryczną. Okresu zawieszenia nie liczy się do terminu z § 1.
- § 4. Po przeprowadzeniu postępowania dyscyplinarnego, nie później niż po upływie terminu z § 1, rzecznik dyscyplinarly składa do sądu dyscyplinarnego wniosek dyscyplinarly albo jeśli nie znajduje podstaw do sporządzenia wniosku dyscyplinarnego, wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.
- § 5. Odpis postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego doręcza się wraz z uzasadnieniem organowi wnioskującemu o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz obwinionemu. Podmiotom tym w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu postanowienia, służy zażalenie do sądu dyscyplinarnego. Sąd dyscyplinarly rozpoznaje zażalenie w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia do sądu w składzie jednego sędziego dyscyplinarnego. Decyzja sądu dyscyplinarnego jest ostateczna.
- § 6. Jeśli podstawą uchylenia przez sąd dyscyplinarly postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego jest stwierdzenie braku oczywistych podstaw faktycznych lub prawnych do wydania tej decyzji, sąd dyscyplinarly wskazuje to w treści postanowienia.
- § 7. Do prawomocnego postanowienia o umorzeniu wszczęcia postępowania dyscyplinarnego nie stosuje się art. 327 i 328 Kodeksu postępowania karnego.
- § 8. O sposobie zakończenia postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarly informuje ustalonego pokrzywdzonego.

Art. 219. [Wniosek dyscyplinarly]

Wniosek dyscyplinarly powinien zawierać dokładne określenie dane obwinionego, dokładne określenie czynu, który jest przedmiotem postępowania, kwalifikację prawną czynu, wykaz dowodów wnioskowanych do przeprowadzenia przez sąd dyscyplinarly, uzasadnienie, oraz karę, o której orzeczenie wnioskuje, a także adresy osób podlegających wezwaniu na rozprawę. Rzecznik dyscyplinarly nie jest związany wnioskiem o karę wskazanym we wniosku dyscyplinarnym, jeśli w toku rozprawy uległy zmianie ustalenia faktyczne.

Art. 220. [Wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego]

- § 1. Wniosek o wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego rozpatruje w terminie 30 dni właściwe miejscowo kolegium.
- § 2. Wniosek o wyłączenie Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego rozpatruje w terminie 30 dni zgromadzenie prokuratorów Biura Prokuratora Generalnego.
- § 3. W przypadku wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego albo Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego, przekazuje się sprawę Prokuratorowi Generalnemu celem wyznaczenia innego rzecznika dyscyplinarnego.
- § 4. Wniosek o wyłączenie prokuratora pełniącego funkcję rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie dotyczące Prokuratora Generalnego, jego Zastępców, Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego lub jego zastępców rozpatruje Naczelna Rada Prokuratury, która w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku wskazuje innego prokuratora do prowadzenia tego postępowania.

Art. 221. [Wstępna kontrola wniosku dyscyplinarnego]

Po wpłynięciu wniosku dyscyplinarnego w terminie 3 dni przewodniczący sądu dyscyplinarnego albo jego zastępca:

- 1) przeprowadza wstępną kontrolę wniosku dyscyplinarnego,
- 2) wyznacza skład orzekający w drodze losowania, o którym mowa w art. 213 § 2,
- 3) wskazuje przewodniczącego składu orzekającego.

Art. 222. [Wyznaczenie rozprawy]

- § 1. W terminie 7 dni od dnia wskazania przewodniczącego składu orzekającego wyznacza on termin rozprawy albo posiedzenia.
- § 2. Sąd dyscyplinarny rozpoznaje sprawę na rozprawie, chyba że wskazane jest rozpoznanie sprawy na posiedzeniu, w terminie 45 dni od dnia wpływu wniosku dyscyplinarnego.
- § 3. O terminie pierwszej rozprawy albo posiedzenia zawiadamia się także pokrzywdzonego.
- § 4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo stron i obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy, chyba że ich obecność jest obowiązkowa lub sąd dyscyplinarny uzna ich obecność za niezbędną.

Art. 223. [Wyrok nakazowy]

- § 1. Sąd dyscyplinarny, uznając na podstawie zebranego przez rzecznika dyscyplinarnego materiału, że okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości, może wydać wyrok nakazowy. Wyrokiem nakazowym można także uznać czyn za wypadek mniejszej wagi i odstąpić od wymierzenia kary.
- § 2. Sąd dyscyplinarny wydaje wyrok nakazowy..

- § 3. Od wyroku nakazowego obwinionemu, obrońcy i rzecznikowi dyscyplinarnemu służy sprzeciw.
- § 4. Sprzeciw wnosi się do sądu dyscyplinarnego, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym siedmiu dni od dnia jego doręczenia.

Art. 224. [Zakaz dowodowy]

Dowody uzyskane do celów postępowania karnego w trybie określonym w art. 168a, art. 168b, art. 237 lub art. 237a Kodeksu postępowania karnego lub uzyskane w wyniku stosowania kontroli operacyjnej nie mogą być wykorzystane w postępowaniu dyscyplinarnym, chyba że przewinienie dyscyplinarne wyczerpuje znamiona przestępstwa.

Art. 225. [Obowiązek stawiennictwa, przymusowe doprowadzenie]

- § 1. W przypadku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego na wezwanie, co do którego został on pouczone o obowiązku stawiennictwa, rzecznik dyscyplinarny, a po wniesieniu wniosku dyscyplinarnego sąd dyscyplinarny może wystąpić do sądu rejonowego właściwego dla miejsca jego prowadzenia o wydanie postanowienia o zatrzymaniu prokuratora na okres do 48 godzin i jego przymusowym doprowadzeniu przez Policję na wyznaczone miejsce. Przepisu art. 170 § 1 nie stosuje się.
- § 2. Sąd rejonowy wydaje postanowienie na posiedzeniu bez udziału stron w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku i doręcza jego odpis wnioskodawcy i stronom postępowania dyscyplinarnego.
- § 3. Wnioskodawcy oraz stronom postępowania dyscyplinarnego przysługuje zażalenie do sądu okręgowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd okręgowy rozpoznaje zażalenie na posiedzeniu bez udziału stron w terminie 14 dni od dnia jego wpływu. Jeśli wniosek złożył sąd dyscyplinarny, w jego imieniu działa przewodniczący składu orzekającego.

Art. 226. [Jawność postępowania dyscyplinarnego i prawomocnego wyroku]

- § 1. Postępowanie dyscyplinarne toczy się jawnie, a wyrok sądu dyscyplinarnego ogłasza się publicznie.
- § 2. Sąd dyscyplinarny może wyłączyć jawność postępowania dyscyplinarnego ze względu na ważny interes państwa, ważny interes prywatny lub ważny interes wymiaru sprawiedliwości, w szczególności postępowania przygotowawczego. W razie wyłączenia jawności postępowania dyscyplinarnego wyrok ogłaszany jest publicznie.

Art. 227. [Odrębne postępowanie dyscyplinarne]

Jeżeli w toku rozprawy ujawni się inne przewinienie oprócz objętego wnioskiem o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej, sąd dyscyplinarny może wydać co do tego przewinienia orzeczenie

tylko za zgodą obwinionego; w razie braku zgody sąd dyscyplinarny zawiadamia właściwego rzeczownika dyscyplinarnego.

Art. 228. [Brak oczywistych podstaw faktycznych lub prawnych wniosku dyscyplinarnego]

- § 1. Podstawą umorzenia postępowania dyscyplinarnego przez sąd dyscyplinarny postępowania dyscyplinarnego może być również stwierdzenie braku oczywistych podstaw faktycznych lub prawnych skierowania wniosku dyscyplinarnego, co sąd dyscyplinarny wskazuje w treści postanowienia.
- § 2. Jeśli podstawą wydania wyroku uniewinniającego jest stwierdzenie braku oczywistych podstaw faktycznych lub prawnych skierowania wniosku dyscyplinarnego, sąd dyscyplinarny jest obowiązany wskazać to w treści wyroku.

Art. 229. [Odwołanie od orzeczenia sądu dyscyplinarnego]

- § 1. Od orzeczenia sądu dyscyplinarnego kończącego postępowanie wydanego w pierwszej instancji stronom przysługuje odwołanie w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem i biegnie dla każdego uprawnionego odrębnie.
- § 2. Od orzeczenia Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego stronom przysługuje kasacja do Izby Karnej Sądu Najwyższego. Termin do wniesienia kasacji wynosi 30 dni od daty doręczenia stronie orzeczenia Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego z uzasadnieniem i biegnie dla każdego uprawnionego odrębnie.
- § 3. Prokuratorowi Generalnemu przysługuje kasacja od wszystkich orzeczeń sądów dyscyplinarnych kończących postępowanie. Termin wniesienia kasacji dla Prokuratora Generalnego wynosi 3 miesiące od wydania orzeczenia.
- § 4. Kasacja rozpoznawana jest w składzie trzech sędziów. Odwołanie powinno być rozpoznane w terminie 2 miesiące od dnia jego wniesienia do sądu apelacyjnego.

Art. 230. [Wykonanie orzeczenia]

- § 1. Przewodniczący sądu dyscyplinarnego przesyła niezwłocznie odpis prawomocnego wyroku skazującego na karę dyscyplinarną Prokuratorowi Generalnemu celem jego wykonania. Wyrok przesyła się wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone.
- § 2. Wywiedzenie kasacji w sprawie nie wstrzymuje wykonania wyroku. Na wniosek stron lub Prokuratora Generalnego Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie wyroku jeżeli przemawia za tym ważny interes wymiaru sprawiedliwości. W przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sąd Najwyższy wydaje postanowienie wraz z uzasadnieniem, które doręcza ukaranemu prokuratorowi oraz rzeczownikowi dyscyplinarnemu. Na decyzję nie przysługuje zażalenie.

- § 3. Odpis prawomocnego wyroku skazującego na karę dyscyplinarną albo odstępującego od wymierzenia kary dołącza się do akt osobowych ukaranego prokuratora. Do akt osobowych dołącza się również na wniosek prokuratora wyroki go uniewinniające od deliktów dyscyplinarnych oraz postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego prowadzącego przeciwko niemu.
- § 4. Po upływie 5 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku skazującego na karę przewidzianą art. 201 § 1 pkt 1-6 albo odstępującego od wymierzenia kary, Prokurator Generalny zarządza usunięcie odpisu orzeczenia z akt osobowych, jeżeli w tym okresie nie wydano przeciwko prokuratorowi innego orzeczenia skazującego na karę dyscyplinarną albo odstępującego od wymierzenia kary.

Art. 231. [Wznowienie postępowania dyscyplinarnego, okoliczności uzasadniające]

- § 1. Prokurator Generalny, rzecznik dyscyplinarny oraz obwiniony mogą wystąpić do organu, który wydał decyzję kończącą postępowanie, o wznowienie postępowania dyscyplinarnego.
- § 2. Wznowienie postępowania na niekorzyść obwinionego może nastąpić, jeżeli wydanie orzeczenia nastąpiło wskutek przestępstwa.
- § 3. Wznowienie postępowania na korzyść ukaranego prokuratora może nastąpić także po jego śmierci, jeżeli wydanie orzeczenia nastąpiło wskutek przestępstwa lub wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które mogłyby uzasadniać uniewinnienie lub wymierzenie kary łagodniejszej.
- § 4. W razie śmierci ukaranego prokuratora, wniosek o wznowienie mogą złożyć jego małżonek, krewny w linii prostej, rodzeństwo, przysposabiający lub przysposobiony oraz rzecznik dyscyplinarny lub Prokurator Generalny.

Rozdział 4

Odpowiedzialność za wykroczenia i odpowiedzialność karna

Art. 232. [Odpowiedzialność karna za wykroczenia]

- § 1. Za wykroczenie prokurator odpowiada tylko dyscyplinarnie, z zastrzeżeniem § 3-4.
- § 2. Prokurator może wyrazić zgodę na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej za wykroczenia, o których mowa w § 3, w trybie określonym w tym przepisie.
- § 3. W przypadku popełnienia przez prokuratora wykroczenia, o którym mowa w rozdziale XI ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (tj. Dz. U. z 2021 poz. 2008 z późn. zm.), przyjęcie przez prokuratora mandatu karnego albo uiszczenie grzywny, w

przypadku ukarania mandatem karnym zaocznym, o którym mowa w art. 98 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1124), stanowi oświadczenie o wyrażeniu przez niego zgody na pociągnięcie go do odpowiedzialności w tej formie.

- § 4. Wyrażenie przez prokuratora zgody na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej w trybie określonym w § 2 wyłącza odpowiedzialność dyscyplinarną.

Art. 233. [Zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej]

- § 1. Jeżeli przewinienie dyscyplinarne wyczerpuje znamiona przestępstwa, sąd dyscyplinarny wydaje zezwolenie, o którym mowa w art. 170 § 5, co nie wstrzymuje biegu postępowania dyscyplinarnego.
- § 2. prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko prokuratorowi sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwemu sądowi dyscyplinarnemu.

Art. 234. [Zawieszenie prokuratora w czynnościach służbowych w postępowaniu karnym]

- § 1. W przypadku prawomocnego zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, a także wtedy gdy został złożony do właściwego sądu wnioski o ubezwłasnowolnienie prokuratora, przełożony dyscyplinarny może zawiesić prokuratora w czynnościach do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Od decyzji o zawieszeniu w czynnościach przysługuje odwołanie do sądu dyscyplinarnego. Sąd dyscyplinarny rozpatruje odwołanie w terminie 14 dni od jego wniesienia. Od postanowienia sądu dyscyplinarnego odwołanie nie przysługuje.
- § 2. Zawieszenie w czynnościach, o którym mowa w § 1, jest obligatoryjne w przypadku, gdy wydane zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej dotyczy przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego zagrożonego karą co najmniej 5 lat pozbawienia wolności. W takim przypadku zawieszenie nie może być uchylone do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.
- § 3. Postanowienia, o których mowa w § 1 i 2, odnośnie do Prokuratora Generalnego wydaje Prezydent.

Dział VI

Działalność prokuratury

Rozdział 1

Udział prokuratora w postępowaniu sądowym w sprawach karnych

Art. 235. [Uprawnienia prokuratora w postępowaniach zainicjowanych przez innego oskarżyciela publicznego]

- § 1. Prokurator może wykonywać czynności oskarżyciela publicznego w sprawach wniesionych do sądu przez innych oskarżycieli.
- § 2. Prokurator może wnosić środki odwoławcze i środki zaskarżenia, w tym środki nadzwyczajne, od wszystkich orzeczeń sądowych, choćby nie realizował funkcji oskarżyciela publicznego przed sądem pierwszej lub drugiej instancji.

Art. 236. [Cofnięcie aktu oskarżenia]

Cofnięcie przez prokuratora skierowanego do sądu aktu oskarżenia, wniosku o warunkowe umorzenie postępowania, wniosku o wydanie wyroku skazującego oraz wniosku o umorzenie postępowania przygotowawczego i zastosowanie środków zabezpieczających nie jest możliwe.

Rozdział 2

Zadania prokuratora w postępowaniach przygotowawczych

Art. 237. [Zespół prokuratorów]

Zadania prokuratora, o których mowa w art. 12 § 1-3, mogą być realizowane w ramach zespołu prokuratorów, powoływanego zarządzeniem kierownika jednostki prokuratury. W skład takiego zespołu mogą wchodzić prokuratorzy jednostek prokuratury różnych stopni.

Art. 238. [Prowadzenie akt w formie elektronicznej]

Akta postępowania przygotowawczego mogą być prowadzone w formie elektronicznej. Prokurator może wnieść do sądu akt oskarżenia wraz z aktami takiego postępowania przygotowawczego, sporządzony w formie elektronicznej. Dokumenty sporządzone w formie elektronicznej prokurator opatruje podpisem elektronicznym.

Art. 239. [Kontrola nad postępowaniem przygotowawczym]

- § 1. Postanowienia, zarządzenia i polecenia prokuratora wydane w toku postępowania przygotowawczego wydawane na zasadzie art. 12 § 3 są dla organu prowadzącego to postępowanie wiążące.
- § 2. O sposobie rozpatrzenia wniosku w przedmiocie objęciu postępowania przygotowawczego kontrolą prokuratora zawiadamia się wnioskującego.

Rozdział 3

Udział prokuratora w postępowaniu dotyczących wykonywania orzeczeń w sprawach karnych

Art. 240. [Nadzór nad postępowaniem wykonawczym]

Prokurator czuwa nad wykonaniem orzeczeń w sprawach karnych.

Art. 241. [Wnioski w przedmiocie ułaskawienia]

- § 1. Prokurator Generalny przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wnioski w przedmiocie ułaskawienia osób skazanych przez sądy.
- § 2. W odniesieniu do wniosków w przedmiocie ułaskawienia osób skazanych przez sądy wojskowe Prokurator Generalny, realizując uprawnienie określone w § 1, zasięga opinii Zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych.

Rozdział 4

Zadania prokuratora w sprawach cywilnych i administracyjnych

Art. 242. [Koszty postępowania cywilnego i administracyjnego]

Prokurator w postępowaniu cywilnym, sądowno-administracyjnym i administracyjnym zwolniony jest z opłat i kosztów.

Art. 243. [Uprawnienia prokuratora w zakresie wykonywania czynności dowodowych]

- § 1. Wykonując obowiązki wynikające z art. 13 § 1-3 prokurator może żądać nadesłania lub przedstawienia akt oraz dokumentów i pisemnych oświadczeń, przesłuchiwać świadków i strony, zasięgać opinii biegłych, przeprowadzać oględziny, a także wykonywać inne czynności w celu wyjaśnienia okoliczności sprawy.
- § 2. Do czynności wymienionych w § 1 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052), a w sprawach postępowania dyscyplinarnego prowadzonych przez prokuratora do spraw wojskowych wobec żołnierzy stosuje się przepisy ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 244. [Działania prokuratora w razie niezgodności z prawem aktów organów samorządu terytorialnego lub wojewody]

Jeżeli uchwała lub zarządzenie organu samorządu terytorialnego albo rozporządzenie wojewody są niezgodne z prawem, prokurator zwraca się do organu, który je wydał, o ich zmianę lub uchylenie albo kieruje wnioskiem o ich uchylenie do właściwego organu nadzoru; w

przypadku uchwały lub zarządzenia organu samorządu terytorialnego prokurator może także wystąpić o stwierdzenie ich nieważności do sądu administracyjnego.

Art. 245. [Podpis elektroniczny prokuratora]

- § 1. Dane do składania podpisu elektronicznego na potrzeby elektronicznego postępowania upominawczego są udzielane prokuratorom po złożeniu stosownego wniosku za pośrednictwem odpowiednio właściwego prokuratora okręgowego albo Prokuratora Generalnego.
- § 2. Dopuszcza się również komunikowanie się prokuratora z sądem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przy wykorzystaniu kwalifikowanego podpisu elektronicznego.
- § 3. Wnioski prokuratorów o udzielenie danych wskazanych w § 1 złożone odpowiednio do właściwego prokuratora okręgowego albo Prokuratora Generalnego będą przesyłane właściwemu sądowi wraz z potwierdzeniem zatrudnienia prokuratora odpowiednio właściwej jednostce prokuratury. Osoby zamierzające komunikować się z sądem w sposób wskazany w § 2 zawiadamiają o tym sąd za pośrednictwem kierownika właściwej jednostki prokuratury, podając dane do weryfikacji podpisu elektronicznego.
- § 4. Informacje, o których mowa w § 3, przesyła się sądowi w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

Rozdział 5

Wykorzystanie informacji z działalności prokuratury do działań profilaktycznych

Art. 246. [Wystąpienia prokuratora w sprawie okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstw lub utrudniających ich ujawnianie]

- § 1. W przypadku gdy postępowanie przygotowawcze ujawni istnienie okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstw lub utrudniających ich ujawnianie, prokurator kieruje wystąpienie do odpowiedniego organu.
- § 2. W wystąpieniu prokurator może żądać również przeprowadzenia kontroli, a także wszczęcia przeciwko winnym postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej, dyscyplinarnej, służbowej, materialnej lub innej przewidzianej w przepisach dotyczących stosunków pracy.
- § 3. Organ, do którego zwrócił się prokurator, jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia zawiadomić prokuratora o podjętych środkach lub zajęтым stanowisku bądź o sposobie zakończenia kontroli lub postępowania.

Art. 247. [Przesłanie sprawy właściwemu organowi w razie umorzenia lub odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego]

- § 1. W razie umorzenia postępowania przygotowawczego prokurator może, stosownie do okoliczności, przesłać materiały ze sprawy właściwemu organowi w celu wszczęcia postępowania służbowego, zawodowego, dyscyplinarnego lub o wykroczenie albo w celu rozpatrzenia sprawy przez właściwą organizację społeczną lub zawodową.
- § 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego, a także w razie skierowania sprawy do sądu.

Art. 248. [Wystąpienia do organów administracji publicznej w celu usprawnienia działalności w zakresie postępowania przygotowawczego]

- § 1. Prokurator Generalny mogą występować do naczelnych i centralnych organów administracji państwowej o podjęcie środków w celu usprawnienia działalności podległych im organów w zakresie postępowania przygotowawczego.
- § 2. Uprawnienia określone w § 1 przysługują odpowiednio prokuratorom okręgowym i rejonowym w stosunku do wojewodów oraz organów samorządu terytorialnego.
- § 3. Organ, do którego zwrócił się prokurator, jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia zawiadomić prokuratora o podjętych środkach, o których mowa w § 1.

Rozdział 6

Współpraca z zagranicą

Art. 249. [Współpraca międzynarodowa]

- § 1. Prokurator Generalny oraz prokuratorzy, przy wykonywaniu zadań określonych ustawą, współpracują z organizacjami międzynarodowymi lub ponadnarodowymi działającymi na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską.
- § 2. Prokurator Generalny oraz prokuratorzy, przy wykonywaniu zadań określonych ustawą współpracują z Prokuraturą Europejską, na której czele stoi Europejski Prokurator Generalny oraz z Delegowanymi Prokuratorami Europejskimi w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej, z poszanowaniem zasady ich niezależności.
- § 3. Współpraca, o której mowa w § 1 i 2, odbywa się w oparciu o przepisy ustawy, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych oraz aktów

prawa stanowionego przez organizacje międzynarodowe i uwzględnia konieczność prawidłowej realizacji obowiązków prokuratury określonych w tych przepisach.

- § 4. W ramach prowadzonych postępowań prokuratorzy kontaktują się bezpośrednio z właściwymi organami wymiaru sprawiedliwości lub organami ochrony prawnej, chyba że przepisy ustawy, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawa stanowionego przez organizacje międzynarodowe stanowią inaczej.
- § 5. Prokurator Generalny określi w drodze zarządzenia sposób realizacji wniosków o udzielenie pomocy prawnej, a także zadań związanych ze współpracą prokuratury z organizacjami wskazanymi w § 1 i 2, w szczególności określi sposób wymiany informacji między państwami członkowskimi oraz organami organizacji, a nadto sposób ochrony przetwarzanych danych osobowych i bezpieczeństwo przetwarzanych informacji.

Rozdział 7

Współpraca z organami administracji publicznej, samorządu terytorialnego i organizacjami społecznymi

Art. 250. [Współpraca z prokuraturą]

Organy samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej, a także inne państwowe jednostki organizacyjne, spółdzielnie i ich związki, organizacje zawodowe, samorządowe, kościoły i związki wyznaniowe oraz inne organizacje społeczne udzielają Prokuratorowi Generalnemu i podległym mu prokuratorom pomocy w realizacji ich zadań.

Art. 251. [Sygnalizacja]

- § 1. Jeżeli w toku działań podejmowanych przez prokuratorów ujawnione zostaną istotne okoliczności sprzyjające popełnianiu przestępstw, Prokurator Generalny, na wniosek prokuratora okręgowego albo prokuratora rejonowego, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach z urzędu, może wystąpić z wnioskiem do właściwego organu o podjęcie odpowiednich działań, w tym o rozważenie zasadności wydania lub zmiany określonych przepisów w celu przeciwdziałania przestępczości. Prokurator Generalny informuje wnioskodawcę o sposobie rozstrzygnięcia wniosku.
- § 2. Uprawnienia określone w § 1 przysługują również prokuratorom okręgowym i prokuratorom rejonowym w stosunku do wojewodów i terenowych organów administracji niezespólonej oraz innych, o terenowym zakresie działania.

§ 3. Organ, do którego zwrócił się Prokurator Generalny lub prokurator, jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, zawiadomić wnioskodawcę o podjętych środkach, o których mowa w § 1 lub 2.

Art. 252. [Informacja o stanie przestępczości]

§ 1. Prokurator okręgowy lub prokurator rejonowy, z własnej inicjatywy bądź na wniosek organów jednostek samorządu terytorialnego albo właściwego wojewody, przedkłada im informację o stanie przestępczości i jej zwalczaniu odpowiednio w województwie, powiecie lub gminie (mieście, dzielnicy).

§ 2. Prokurator Generalny w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, z własnej inicjatywy bądź na wniosek Ministra Obrony Narodowej lub upoważnionych przez niego organów, przedkłada informację o stanie przestępczości i jej zwalczaniu w strukturach podporządkowanych tym organom.

Art. 253. [Współpraca prokuratury z innymi organizacjami]

Prokurator Generalny, prokuratorzy okręgowi i prokuratorzy rejonowi współpracują z organizacjami społecznymi, w tym stowarzyszeniami i związkami zawodowymi w zakresie propagowania praworządności, zasad demokratycznego państwa prawa, uczestnicząc we wspólnych inicjatywach o charakterze edukacyjnym, naukowym, opiniotwórczym lub analitycznym. Współpraca oparta o zasady wzajemnego poszanowania i autonomii może dotyczyć udostępniania i rozpowszechniania informacji związanych z realizacją zadań prokuratury.

Rozdział 8

Ochrona danych osobowych

Art. 254. [Przetwarzanie danych pracowniczych]

Prokurator Generalny przetwarza dane osobowe prokuratorów, prokuratorów w stanie spoczynku, asesorów prokuratury, asystentów prokuratorów, urzędników i innych pracowników powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także kandydatów na te stanowiska w celu i w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wykonywania zadań wynikających z obowiązujących przepisów.

Art. 255. [Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych]

§ 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w ramach realizacji zadań prokuratury, których administratorami są jednostki prokuratury, wykonują w zakresie działalności prokuratury:

- 1) rejonowej – prokurator rejonowy,
 - 2) okręgowej – prokurator okręgowy,
 - 3) Biura Prokuratora Generalnego – Prokurator Generalny.
- § 2. W ramach nadzoru, o którym mowa w § 1 właściwe organy:
- 1) rozpatrują skargi osób, których dane osobowe są przetwarzane niezgodnie z prawem;
 - 2) podejmują działania mające na celu upowszechnianie wśród nadzorowanych administratorów danych i podmiotów przetwarzających wiedzy o obowiązkach wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125);
 - 3) współpracują wzajemnie oraz z organami sprawującymi nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w ramach postępowań prowadzonych przez sądy i trybunały z organami nadzorczymi w rozumieniu art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), jak też współpracują między sobą, w tym dzielą się informacjami, oraz świadczą z tymi organami i między sobą wzajemną pomoc w celu zapewnienia spójnego stosowania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.
- § 3. Organy, o których mowa w § 1, są uprawnione do:
- 1) nakazywania administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu albo ich przedstawicielom dostarczenia wszelkich informacji potrzebnych do realizacji zadań tego organu;
 - 2) zawiadamiania administratora danych lub podmiotu przetwarzającego o podejrzeniu naruszenia przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości;
 - 3) uzyskiwania od administratora danych i podmiotu przetwarzającego dostępu do wszelkich danych osobowych oraz informacji niezbędnych organowi nadzorcemu do realizacji jego zadań;

- 4) uzyskiwania dostępu do pomieszczeń administratora danych i podmiotu przetwarzającego, w tym do sprzętu i środków służących do przetwarzania danych;
 - 5) wydawania ostrzeżeń administratorowi danych lub podmiotowi przetwarzającemu dotyczących możliwości naruszenia przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości;
 - 6) udzielania upomnień administratorowi danych lub podmiotowi przetwarzającemu w przypadku naruszenia przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości;
 - 7) wzywania administratora danych lub podmiotu przetwarzającego do dostosowania operacji przetwarzania danych do przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.
- § 4. Do przyjmowania i rozpatrywania skarg, o których mowa w § 2 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu VI rozdział 11.

Rozdział 9

Zasady dostępu do informacji publicznej

Art. 256. [Organy udzielające informacji publicznej]

- § 1. Prokurator Generalny oraz prokuratorzy okręgowi i prokuratorzy rejonowi rozpoznają wnioski o udzielenie informacji publicznych w trybie i na zasadach ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej w zakresie wniosków dotyczących zarządzanych przez nich jednostek prokuratury.
- § 2. W zakresie informacji publicznych dotyczących postępowań przygotowawczych opinię co do złożonego wniosku i niezbędnej anonimizacji danych przedkłada prokuratorowi okręgowemu lub prokuratorowi rejonowemu referent postępowania lub w przypadku gdy uzyskanie takiej opinii nie jest możliwe, jego bezpośredni przełożony.

Rozdział 10

Inne formy działalności

Art. 257. [Działalność wydawnicza i edukacyjno-naukowa]

- § 1. Biuro Prokuratora Generalnego wydaje broszury informacyjne, miesięcznik „Prokuratura i Prawo” oraz może uczestniczyć w redagowaniu i publikacji innych materiałów informacyjnych samodzielnie lub we współpracy z podmiotami naukowymi i wydawnictwami realizując zadania w zakresie upowszechniania wiedzy prawniczej i prowadząc działania informacyjno-społeczne.
- § 2. Prokurator Generalny oraz prokuratorzy okręgowi i prokuratorzy rejonowi mogą udzielać patronatu konferencjom naukowym, brać udział w badaniach naukowych i analitycznych.

Art. 258. [Udzielanie informacji mediom]

- § 1. Prokurator Generalny, prokuratorzy okręgowi i prokuratorzy rejonowi lub inni upoważnieni przez nich prokuratorzy mogą przedstawić organom władzy publicznej, informacje o działalności prokuratury, w tym także dotyczące konkretnych spraw, jeżeli są one istotne dla bezpieczeństwa państwa.
- § 2. Prokurator Generalny oraz kierownicy jednostek prokuratury mogą przekazać mediom osobiście, lub upoważnić w tym celu innego prokuratora, informacje z prowadzonego postępowania, z wyłączeniem informacji niejawnych, mając na uwadze ważny interes publiczny.
- § 3. Prokurator pełniący funkcję oskarżyciela publicznego przed sądem uprawniony jest do przedstawienia przedstawicielom mediów informacji dotyczących przebiegu postępowania, z wyłączeniem informacji niejawnych.
- § 4. W przypadkach wskazanych w § 1 i 2 wymagane jest uzyskanie zgody prokuratora prowadzącego postępowanie przygotowawcze, a jeśli uzyskanie jego stanowiska w tym przedmiocie jest niemożliwe, zgody jego bezpośrednio przełożonego.
- § 5. Odpowiedzialność za wszelkie roszczenia powstałe w związku z czynnościami, o których mowa w § 1, 2 i 3 ponosi Skarb Państwa. Odpowiedzialność Skarbu Państwa obejmuje również obowiązek złożenia oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie oraz obowiązek zapłacenia sumy na wskazany cel społeczny.
- § 6. Do odpowiedzialności osób, o których mowa w § 1 i 2, stosuje się odpowiednio art. 119–121 Kodeksu pracy.

Art. 259. [Rzecznik prasowy]

- § 1. Prokurator kierujący jednostką prokuratury może powierzyć prokuratorom wykonującym czynności w tej jednostce pełnienie funkcji rzecznika prasowego. Prokurator Generalny może utworzyć Wydział Medialny.

§ 2. Do zadań rzecznika prasowego należy kreowanie pozytywnego wizerunku prokuratury w mediach, w szczególności:

- 1) przekazywanie społeczeństwu i mediom informacji o prowadzonych postępowaniach i dotyczących działalności jednostki prokuratury, w której pełni funkcję rzecznika;
- 2) reagowanie na publikacje prasowe oraz audycje radiowe i telewizyjne, a także materiały rozpowszechniane w innych środkach masowego przekazu, dotyczące działalności jednostek prokuratury, w tym kierowanie wniosków o opublikowanie sprostowania oraz udzielanie odpowiedzi na krytykę i interwencję prasową.

Art. 260. [Wolność słowa prokuratora]

Realizując zasady wolności słowa w zakresie debaty publicznej, dotyczącej oceny zasad praworządności, przepisów prawa, zmian legislacyjnych, funkcjonowania prokuratury uprawnienie do publicznej wypowiedzi posiada każdy prokurator, z zastrzeżeniem konieczności dbania o poszanowanie godności urzędu prokuratora i zasad postępowania karnego.

Rozdział 11

Skargi i wnioski

Art. 261. [Tryb rozpoznania skargi lub wniosku]

- § 1. Skargi i wnioski rozpoznaje się bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wpływu.
- § 2. Skargi i wnioski dotyczące prokuratorów w zakresie, w jakim są oni niezależni, nie podlegają rozpoznaniu. Prokurator kierujący jednostką prokuratury, do którego taka skarga lub taki wniosek zostały skierowane, zawiadamia wnoszącego o przyczynach odmowy rozpoznania skargi lub wniosku.
- § 3. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy czynności prokuratora podlegającej zaskarżeniu, prokurator kierujący jednostką prokuratury niezwłocznie przekazuje skargę lub wniosek do akt postępowania, którego dotyczy, zawiadamiając o tym wnoszącego.
- § 4. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy treści czynności prokuratora jeszcze niedokonanych, należących do zakresu, o którym mowa w § 2, podlega niezwłocznemu przekazaniu do akt postępowania, którego dotyczy.
- § 5. Skargę lub wniosek w zakresie, w jakim zawiera żądanie pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności dyscyplinarnej, prokurator kierujący jednostką prokuratury

przekazuje właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu. O sposobie rozpoznania skargi lub wniosku rzecznik dyscyplinarny zawiadamia skarżącego oraz prokuratora, który przekazał mu skargę lub wniosek.

- § 6. Jeżeli skarga lub wniosek zawiera treści znieważające lub słowa powszechnie uznawane za obelżywe, pozostawia się skargę lub wniosek bez rozpoznania, zawiadamiając wnoszącego o przyczynie pozostawienia skargi lub wniosku bez rozpoznania, chyba że skarga lub wniosek dotyczy czynności prokuratora podlegającej zaskarżeniu.

Art. 262. [Podmiot rozpoznający skargę]

- § 1. Skargi lub wnioski dotyczące prokuratora rozpoznaje prokurator bezpośrednio przełożony.
- § 2. Prokurator kierujący jednostką prokuratury rozpoznaje skargi lub wnioski dotyczące asystentów prokuratorów, aplikantów prokuratorskich, urzędników i innych pracowników wykonujących obowiązki w jednostce prokuratury, którą kieruje.
- § 3. Skargi i wnioski dotyczące prokuratury rejonowej rozpoznaje prokurator okręgowy, a na prokuratora okręgowego Prokurator Generalny, lub upoważnieni przez nich zastępcy.

Art. 263. [Pozostawienie bez rozpoznania]

Ponawiane skargi lub wnioski w sprawach już wyjaśnionych, niezawierające nowych okoliczności, pozostawia się bez rozpoznania, o czym należy pouczyć wnoszącego przy pierwszej odpowiedzi na skargę lub wniosek. O pozostawieniu kolejnej skargi lub wniosku bez rozpoznania nie zawiadamia się osoby wnoszącej taką skargę lub wniosek.

Art. 264. [Odpowiedniej stosowanie przepisów]

W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do skarg i wniosków stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Rozdział 12

Zasady funkcjonowania w sytuacjach nadzwyczajnych

Art. 265. [Zarządzenia w ramach stanu nadzwyczajnego]

- § 1. W przypadku wprowadzenia na terenie całego kraju lub na obszarze objętym właściwością miejscową poszczególnych jednostek prokuratury jednego ze stanów nadzwyczajnych na podstawie i w trybie art. 228 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Prokurator Generalny w stosunku do wszystkich jednostek albo poszczególni prokuratorzy okręgowi w zakresie swej właściwości miejscowej uprawnieni są do

zarządzenia niezbędnych, z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowego funkcjonowania prokuratury, zmian zasad organizacji pracy.

- § 2. Zmiany w zakresie czasu pracy, wprowadzenia pracy zmianowej lub zdalnej wymagają uprzedniego zaopiniowania przez związki zawodowe oraz przez Naczelną Radę Prokuratorów w odniesieniu do zarządzeń wydawanych przez Prokuratora Generalnego i kolegium w odniesieniu do zarządzeń wydawanych przez prokuratora okręgowego.
- § 3. Zmian regulaminów pracy nie dokonuje się, jeżeli zmiany wynikające z § 1 wprowadzane są na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. W przypadku konieczności przedłużenia tego okresu zmiana regulaminu pracy dokonywana jest w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu pracy.

Dział VII

Systemy informatyczne prokuratury

Art. 266. [Systemy komputerowe]

- § 1. Jednostki prokuratury przy realizacji swoich zadań korzystają z systemów komputerowych obsługiwanych przez dedykowane programy komputerowe przetwarzające dane i informacje własne prokuratury.
- § 2. Na podstawie odrębnych przepisów lub zawartych umów, jednostki prokuratury mogą posiadać dostęp do zewnętrznych baz danych, administrowanych przez inne organy.
- § 3. Czynności w zakresie obsługi technicznej i administracji systemów informatycznych prokuratury należą do zadań Prokuratora Generalnego.
- § 4. Prokurator Generalny określi w drodze zarządzenia zasady bezpieczeństwa dla systemów informatycznych prokuratury, uwzględniający lokalizację serwerów danych, a także zasady dostępu dla prokuratorów, pracowników prokuratury oraz innych osób.

Dział VIII

Finansowanie prokuratury

Art. 267. [Budżet prokuratury jako część budżetu państwa]

Dochody i wydatki prokuratury stanowią w budżecie państwa odrębną część.

Art. 268. [Dysponent budżetu]

- § 1. Dysponentem części budżetowej odpowiadającej prokuraturze jest Prokurator Generalny.

- § 2. Należności i świadczenia należne prokuratorom wojskowym określone w art. 433 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 655) oraz świadczenia i należności związane z delegowaniem prokuratorów do spraw wojskowych finansowane są ze środków budżetowych przeznaczonych na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach części budżetowej, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.
- § 3. Prokurator okręgowy wykonuje zadania i kompetencje dysponowania budżetem jednostek prokuratury na obszarze właściwości danej prokuratury okręgowej oraz sprawuje kontrolę gospodarki finansowej i gospodarowania mieniem Skarbu Państwa przez te jednostki prokuratury.
- § 4. W zakresie, o którym mowa w § 2, prokurator okręgowy podlega bezpośrednio Prokuratorowi Generalnemu.

Art. 269. [Plany finansowe]

- § 1. Projekty planów finansowych dla prokuratury okręgowej i prokurator rejonowych mających siedzibę we właściwości miejscowej danej prokuratury okręgowej opracowuje dyrektor danej prokuratury okręgowej wraz z kierownikami tych jednostek prokuratury, według zasad określonych w przepisach o finansach publicznych, uwzględniając zakres realizowanych przez te jednostki prokuratury zadań.
- § 2. Projekty, o których mowa w § 1, prokuratorzy okręgowi przedkładają Prokuratorowi Generalnemu do konsultacji, a następnie Prokurator Generalny sporządza i przedkłada Naczelnej Radzie Prokuratury projekt planu finansowego prokuratury.
- § 3. Naczelna Rada Prokuratury w terminie 30 dni od otrzymania projektu planu finansowego prokuratury przedstawia swoją opinię w jego przedmiocie, zawierającą ewentualne uwagi i zastrzeżenia.
- § 4. Po zapoznaniu się z opinią Naczelnej Rady Prokuratury Prokurator Generalny 14 dni od jej otrzymania zatwierdza plan finansowy prokuratury oraz plany finansowe Biura Prokuratury Generalnej i prokurator okręgowych.
- § 5. Opracowany przez Prokuratora Generalnego plan finansowy prokuratury sporządzony w trybie określonym w przepisach § 1-4 minister właściwy do spraw finansów publicznych włącza do projektu budżetu państwa.
- § 6. Kwotę wydatków na działalność prokuratorów wojskowych, Minister Obrony Narodowej ustala w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, który włącza ją do projektu budżetu państwa.

§ 7. W zakresie wykonywania budżetu w części odpowiadającej prokuraturze Prokuratorowi Generalnemu przysługują uprawnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 270. [Podmioty kierujące gospodarką finansową]

§ 1. Organem kierującym gospodarką finansową prokuratury jest dyrektor Biura Prokuratora Generalnego oraz dyrektor prokuratury okręgowej.

§ 2. Czynności prokuratora wywołujące skutki finansowe wymagają, dla ich ważności, uprzedniej akceptacji właściwego prokuratora okręgowego albo Prokuratora Generalnego, a jeśli są one nieuwjęte w planie finansowym prokuratury, także akceptacji dyrektora właściwej jednostki prokuratury, z wyjątkiem zarządzeń dotyczących kosztów postępowań prowadzonych lub nadzorowanych przez prokuratora orzeczonych przez sąd.

§ 3. Zasady i sposób uzyskiwania akceptacji, o której mowa w § 2, oraz obiegu dokumentów finansowych określa w zarządzeniu Prokurator Generalny oraz prokuratorzy okręgowi w zakresie swojej właściwości miejscowej.

§ 4. Działalność inwestycyjną jednostek prokuratury mających siedziby na obszarze właściwości prokuratury terenowej prowadzi dyrektor prokuratury okręgowej w porozumieniu z dyrektorem biura prokuratora generalnego.

§ 5. Na wniosek Prokuratora Generalnego Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia gospodarki finansowej i działalności inwestycyjnej prokuratury, w tym:

- 1) zasady dysponowania środkami budżetu prokuratury, ustanawiania dysponentów środków oraz określenie ich zadań i kompetencji,
- 2) zasady i tryb opracowywania planów finansowych prokuratury,
- 3) zasady i tryb dokonywania zmian w planach finansowych prokuratury,
- 4) uruchamianie środków budżetowych,
- 5) rachunki bankowe prokuratury,
- 6) rozliczenia w okresie przejściowym po zakończeniu roku budżetowego,
- 7) tryb pobierania dochodów i dokonywania wydatków prokuratury,
- 8) sprawozdawczość budżetową i finansową,
- 9) prowadzenie działalności inwestycyjnej prokuratury,

§ 6. z uwzględnieniem konieczności prawidłowego gospodarowania środkami publicznymi i wymogów wynikających z przepisów o finansach publicznych.